

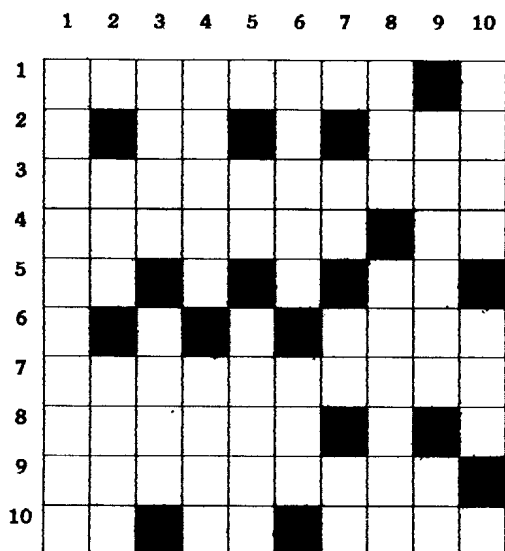

«Ένας ακόμη χρόνος φεύγει.»
 Η επανάληψη της ίδιας φράσης, μονότονης και στερεότυπης,
 αρκεί για να σπάσει τα νεύρα.
 Ας αφήσουμε, λοιπόν, τις εσχατολογίες
ΑΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΜΕΡΕΣ ΑΓΩΝΑ!

ΑΘΗΝΑ, 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ 1996 - ΤΕΥΧΟΣ 146

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!!!

Σταυρόλεξο νο.60

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : 1. Βασικό κύπαρο Αναρχικής κοινωνικής οργάνωσης. 2. Είναι εύθραυστα - Πολλά μέλη του έχουν απογοητευθεί απ' το σημερινό κυβερνών κόμμα. 3. Κατά περίεργο τρόπο μαστίζει τις πλουσιότερες σε φυσικούς πόρους περιοχές του πλανήτη. 4. Είχε αδυναμία στους ...δικαστές - Διπλασιαζόμενο αποτελεί ένα απ' τα «ιδανικά» φανερών και κρυφών ναζιδών. 5. Διακριτικά αυτοκινήτων που, μεταξύ άλλων, παρκάρουν όπου τους γουστάρει - Το 240 με γράμματα και ανάποδα. 6. Χωρίζει τους συναντιμένους στο επισκεπτήριο της φυλακής. 7. Οι εγκληματικές τους ιδιότητες τους προϋπήρχαν του ανθρώπου που τους χάρισε το όνομά τους. 8. Πόλη της Ισπανίας, γνωστή για τις λάμες των σπαθιών της. 9. Το μικρό όνομα του Αμερικανού Αναρχικού ακαθιστή που συνέγραψε και το «Αλφαβητάρι του Αναρχισμού». 10. Είδος παραδοσιακής ιαπωνικής θεατρικής παράστασης - «Της οποίας», στα αρχαία - Αρχαίο ομοιωματικό.

ΚΑΘΕΤΑ : 1. Στόχος της τουρκικής, αλλά και της αμερικάνικης κρατικής τρομοκρατίας. 2. Ολόκληρος - Παραθαλάσσια καμώπολη κοντά στο Ναύπλιο. 3. Αρχαίο βασίλειο στην περιοχή της σημερινής Παλαιστίνης - Λαϊκός χορός της Αυστρίας. 4. Μετά την τρίτη προειδοποίηση, πέφτει το ...λουρί της - Στοιχείο πρότασης. 5, Προτρέπει ή επιτρέπει - Μικρασιάτης ηγεμόνας, που, σύμφωνα με το μύθο, είχε γαϊδουρινά αυτιά. 6. Συχνά αναφέρεται ο γεωμετρικός (ανάποδα, γενική) - Γαλλική άρνηση. 7. Το 330 με γράμματα - Η τελευταία απ' τις επτά νότιες - Άρθρο σε άχρηστη πια πάωπη. 8. Ελέγχει τις αερομεταφορές (αρχικά, ανάποδα) - Συχνά αναφέρονται αυτές οι καρές της ζωής. 9. Τον λένε και ακαλλιέργητο - Ο ήλιος σαν έκφραση του θείου για τους αρχαίους Αιγυπτίους. 10. Υποκοριστικό υπουργού - Το ...της Προβηγκίας λεγόταν Ακυόγρανον.

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ενδείξεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξη μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

...έτσι απλά...

Ο κρατούμενος στις φυλακές Χαλκίδας ήταν διπλά άτυχος.

Εκτός του ότι είχε την ατυχία να συλληφθεί στις αρχές του 1997 από τις αστυνομικές αρχές της Ελλάδας, είχε και την ατυχία να συλληφθεί πριν 2-3 δεκαετίες από την μητέρα του, η οποία ανήκε στην τουρκική μειονότητα της Θράκης...

Βρέθηκε σ' ένα αυτοκίνητο που κάποιοι άλλοι το είχαν κλέψει. Έγινε η δίκη. Οι άλλοι δεν παρέστησαν. Γι' αυτούς η δίκη αναβλήθηκε. Ο άτυχος κρατούμενος, όμως, ήταν παρών... ήταν και Τούρκος... Καταδικάστηκε σε 3ετή φυλάκιση και ξαναοδηγήθηκε στην Χαλκίδα, όπου ήταν ήδη προφυλακισμένος.

Έκανε αίτηση να ανασταλεί η εκτέλεση της ποινής μέχρι το εφετείο. Προσδιορίστηκε η ημερομηνία εκδίκασης της αίτησης. Το έγραψε από την δικηγόρο του. Κλήση δεν είχε πάρει. Η δικηγόρος πήγε στον εισαγγελέα εφετών Αθηνών.

- Τί θα γίνει; Ο κρατούμενος δεν θα παραστεί; Δώστε εντολή να μεταχθεί στην Αθήνα.

- Μα, τί λέτε κυρία μου; Μου ζητάτε να διαθέσω την αστυνομική κλούβα για να κάνει ο Τούρκος βόλτες; Δεν είμαστε καλά...

Η αίτηση του Τούρκου απορρίφθηκε. Πριν λίγες μέρες έγινε κι η κατ' έφεση δίκη, που τον άφησε στα ίδια.

Για την ιστορία, αναφέρουμε το όνομα του Τουρκοφάγου εισαγγελέα: ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ (αδελφός του πρώην υποψηφίου της χουντομοναρχικής Εθνικής Παράταξης και νυν βουλευτή της Ν.Δ., Απόστολου Ανδρεουλάκου). Πριν ένα μήνα περίπου, πήρε και προαγωγή και τοποθετήθηκε στον Άρειο Πάγο, όπου «λύνει και δένει».

Τώρα, θα ρωτήσουν μερικοί: «Γιατί αποκαλείτε τον Τούρκο, Τούρκο, αφού ως γνωστόν, δεν είναι παρά Μουσουλμάνος Έλλην Πολίτης;»...

Δεν θα απαντήσουμε.

Ας ρωτήσουν τον εισαγγελέα...

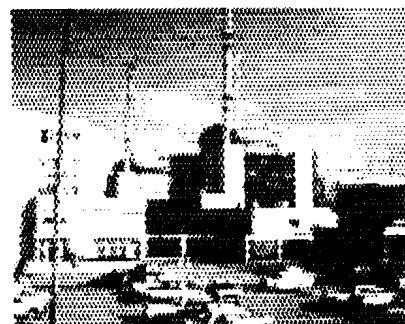
ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (No.59, τεύχος 144)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Κ	Ε	Φ	Α	Λ	Α	Ι	Ο		Ν
2	Α	Π	Α	Λ		Α	Α		Τ	Ο
3	Δ	Α	Σ		Κ	Ο	Μ	Β	Ο	Σ
4	Ο	Ν	Ι	Φ		Μ	Β			Τ
5	Ι	Α	Σ		Φ	Ι	Ο	Γ	Κ	Ο
6		Σ	Ι		Α	Σ	Σ	Ο	Υ	Σ
7	Η	Τ	Κ	Α		Η		Μ	Π	
8	Λ	Α	Ο	Σ		Τ	Ι	Α	Ρ	Α
9	Ε	Σ	Υ		Κ	Ο	Υ	Ρ	Ο	Σ
10	Τ	Η	Σ		Ο	Σ		Ι	Σ	Α

ΣΤΑ ΠΕΙΛΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΛΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΛΑΧΤΙΑ...

1-12-97 : Στο Παρίσι, ο Σημίτης συναντιέται με τον Σιράκ, τον Ζοσπέν, τον Ντελόρ και άλλες ...δημοκρατικές δυνάμεις. Μην περιμένετε τίποτε καλό * * * * * Ανυπόγραφο άρθρο, με τίτλο «Νέα Δομή του ΝΑΤΟ», ξαναφέρνει στο πολιτικό προσκήνιο τον Μιλιτιάδη Έβερτ που καταθέτει σκεπτική επερώτηση η οποία αφορά το γνωστό σήριαλ των «12 Ναυτικών Μιλίων». Το σημειώνουμε, επειδή είναι η αρχή του σήριαλ που θ' ακολουθήσει τις επόμενες μέρες * * * * * Ερώτηση καταθέτει κι η Παπαρήγα, σκεπτικά με τις αστυνομικές επικειρήσεις στην Ολυμπιάδα Χαλκιδικής. Όπως λέει, η περιοχή δόθηκε στην TVX αντί 11 δισ. δρχ., ενώ η αξία της ξεπερνάει το 1 τρισεκατομμύριο. Εκείνο που δεν λέει, είναι το ποιος τσέπωσε τα 11 δισεκατομμύρια * * * * * Ανακοινώνονται αυξήσεις (από 1-1-98) στα τέλη κυκλοφορίας. Τα μοτοποδήλατα θα πληρώνουν 2.500 δραχμές, αντί των 100 που πλήρωναν μέχρι τώρα. Αυτά τα λεφτά, ποιος θα τα τσεπώσει; άραγε ; * * * * * Ανακαλύπτεται «τεκές» κάτω από την κερκίδα του ΠΑΟΚ, στην Θεσσαλονίκη. Στις κερκίδες της Βουλής των Ελλήνων, δεν ψάχνει κανένας ; * * * * * Ο προϊστάμενος της εισαγγελίας πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, Χαράλαμπος Βουρλιώτης, πάντως, διατάζει έρευνες στις καφετιέριες. Καλό. Οι αστυνομικοί θα έχουν έτσι άλλοθι. «Εμείς πήγαμε να βρούμε... Όχι να σπρώξουμε!». * * * * * Κι άλλος νεκρός από πρέζα στη Θεσσαλονίκη. Στις 21 του χρόνια... * * * * * Ο υπουργός εσωτερικών, Neritan Ceka, ο αρχηγός της αστυνομίας, Sokol Baraj, και ο πρεσβευτής της Αλβανίας στην Ελλάδα, Kastriot Robo, συσκέπτονται με τον υπουργό δημοσίας τάξης, Γιώργο Ρωμαιο, τον αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ., Αθανάσιο Βασιλόπουλο και «υπηρεσιακούς παράγοντες», στην Αθήνα. Αυτό θα πει «διεύρυνση των εμπορικών σχέσεων των δυο χωρών». «Εμπορικές σχέσεις», από βελόνι μέχρι κανόνι... Περνώντας, φυσικά απ' το κασός και τη λευκή σάρκα... * * * * * **ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΠΑ ΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΑΠΟΒΑΗΤΑ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**, 1 Δεκεμβρίου 1997 (ΜΠΕ) Εξαιρετικά ανήσυχος για το μέλλον της Μεσογείου, εμφανίζεται ο καθηγητής Πυρηνικής Φυσικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Κώστας Παπαστεφάνου, ο οποίος μιλώντας στο Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στους ανδρασπήρες του Κοζλοντούι. Όπως ανέφερε ο κ. Παπαστεφάνου, υπάρχουν 42 πυρηνικοί ανδρασπήρες δίπλα σε μεγάλα ποτάμια που χύνουν τα νερά τους είτε απευθείας στη Μεσόγειο, είτε μέσω Μαύρης Θάλασσας και Ελλήσποντου. «Το γεγονός ότι η Ελλάδα δεν διαθέτει πυρηνικές μονάδες δεν σημαίνει ότι κινδυνεύει λιγότερο από πιθανό ραδιενεργό απόβλητο και σίγουρα απειλείται όσο και οι άλλες μεσογειακές και παρευφείνες χώρες από τους ατελείωτους τόνους ραδιενεργών αποβλήτων που χύνονται στις μεσογειακές ακτές», υπογράμμισε ο κ. Παπαστεφάνου. Αναφερόμενος στους πυρηνικούς ανδρασπήρες του Κοζλοντούι, επεσήμανε ότι «λειτουργούν από τη δεκαετία του 70, ενώ οι υπόλοιποι είναι νεότεροι της δεκαετίας του 80, παράγοντας ραδιενεργά απόβλητα για περισσότερο από 15 χρόνια. Και ακόμη χειρότερα πυρηνικά απόβλητα μπορεί να ρίχνονται στη Μεσόγειο και από άλλους πιο μακρινούς ανδρασπήρες. Πλοία σαράβαλα, με ύποπτο φορτίο πλέουν πολλές φορές νύκτα στη Μεσόγειο με προέλευση την Ανατολική Ευρώπη. Είναι μια κατάσταση που δύσκολα μπορεί να ελεγχθεί». Εξάλλου, διευκρίνισε π ακριβώς συμβαίνει με το Κοζλοντούι, λέγοντας ότι «αυτό απέχει λιγότερο από 300 χιλιόμετρα από τη Βόρεια Ελλάδα, αλλά αυτό δεν είναι ακριβώς το πρόβλημα, γιατί όπως είδαμε με το Τσέρνομπλ, η ραδιενεργός μόλυνση δεν έχει σχέση μόνο με την απόσταση. Το Κοζλοντούι είναι παρακχημένης τεχνολογίας που δεν μπορεί να εκσυγχρονιστεί και λειτουργεί προβληματικά. Παρόλα αυτά δεν κλείνει για οικονομικούς λόγους προφανώς. Τα απόβλητα εκρέουν στον Εύξεινο Πόντο και από εκεί στο Αιγαίο και στην υπόλοιπη Μεσόγειο, αλλά δυστυχώς δεν είναι τα μόνα...». Απα-

νότητας στην εργασία για π όγκο ραδιενεργών φορτίων κάνουμε λόγο και από ποιους, ο καθηγητής Πυρηνικής Φυσικής του ΑΠΘ, σημείωσε ότι «τα τελευταία 40 χρόνια του ψυχρού πολέμου γινόταν χρήση των θαλασσών ως χώρου απόρριψης ραδιενεργών καταλοίπων από πρώην Σοβιετικούς κυρίως μέχρι το 1991, η δε συνολική ποσότητα που έχει απορριφθεί από τους Σοβιετικούς πιθανόν να ξεπερνά συνολικά τα 10 εκατομμύρια κουρί, ποσότητα διπλάσια από ό,π είχαν απορρίψει οι υπόλοιπες χώρες. Θάλασσες αυτής της επιλογής ήταν κυρίως αυτές του Αρκτικού Ωκεανού, αλλά και η Μεσόγειος». Σύμφωνα με τον κ. Παπαστεφάνου, η κυριότερη πηγή μόλυνσης του θαλάσσιου περιβάλλοντος από ραδιενέργεια, εξακολουθεί να θεωρείται ότι είναι το «fall out», δηλαδή η ραδιενέργεια από κάθε είδους πυρηνικές εκρήξεις στην ατμόσφαιρα, κυρίως κατά τη διάρκεια των δεκαετιών του 50 και του 60. «Η Βαλτική και η Μαύρη Θάλασσα είναι αυτές που έχουν επηρεαστεί περισσότερο από το απόβλητο του Τσέρνομπλ». Στη συνέχεια, έκανε λόγο για την αντίδραση των οικολογικών οργανώσεων, καθώς και της Διεθνούς Επιτροπής Πυρηνικής Ενέργειας και στο κατά πόσο, υπάρχουν αποτελέσματα από τις αντιδράσεις αυτές. Συγκεκριμένα, ο κ. Παπαστεφάνου τόνισε ότι «η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) έχει εγκαταστήσει στο Μονακό ένα πολύ καλά εξοπλισμένο εργαστήριο που παρακολουθεί την μόλυνση του θαλάσσιου περιβάλλοντος στη Μεσόγειο, κυρίως από τη ραδιενέργεια. Είναι το MARINE ENVIRONMENT LABORATORY με εξεχοντες πυρηνικούς επιστήμονες και γίνεται πολύ καλή δουλειά. Από την πλευρά της, η Greenpeace στο πρόγραμμά της, «Θάλασσες από πυρηνικά» περιλαμβάνει έναν πολύ σημαντικό χάρτη με πυρηνικές απειλές των θαλασσών του πλανήτη μας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η Μεσόγειος». Όμως, το πρόβλημα, κατέληξε ο κ. Παπαστεφάνου, είναι ο διεθνής συντονισμός, οι μεγάλες αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν από τα ενδιαφερόμενα κράτη και «αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο».

Ο πυρηνικός ανδρασπής του Κοζλοντούι. Με πόσα άραγε ...τσιγάρα ισοδυναμεί :

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ, ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΠ) ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, ΚΑΘΩΣ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΠΡΩΤΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ SCHENGEN * * * * * **ΜΟΝΟ ΝΕΚΡΟΙ ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ**, δηλώνουν εκατοντάδες πρόσφυγες στην Foggia της Ιταλίας κι αρχίζουν απεργία πείνας για να ματαιώσουν τον υποχρεωτικό επαναπατρισμό τους που έχει αποφασίσει η «κεντροαριστερή» ιταλική κυβέρνηση. «Ευρωπαϊκό έτος κατά του ρατσισμού», το 1997... * * * * * Το «Ίδρυμα Konrad Adenauer» οργανώνει, στη Σόφια, «Συνέδριο για το κομμουνιστικό παρελθόν της Βουλγαρίας». Φυσικά, χάρη στις δραστηριότητες του παραπάνω «ιδρύματος» και διαφόρων άλλων νεοφιλελευθέρων (βλ. Νεοφασιστικών) «ιδρυμάτων», το μέλλον της γειτονικής χώρας διαγράφεται πιο μαύρο από το παρελθόν της

ΣΤΑ ΠΕΙΤΑΧΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΤΑΧΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΤΑΧΙΑ...

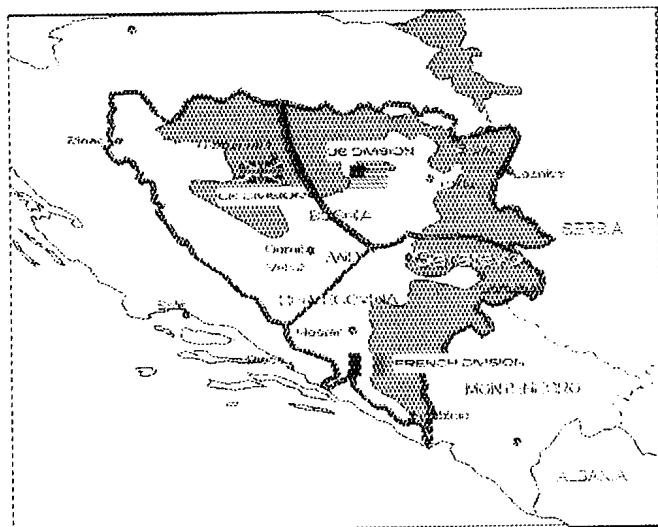
ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΜΟΝΟ ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΣΕ ΕΛΛΗΝΑ ΠΟΛΙΤΗ ΠΟΥ ΥΠΕΣΤΗ ΠΑΡΑΛΥΣΗ ΛΟΓΩ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ 1 Δεκεμβρίου 1997 (ΜΠΕ του Αγγελου Μαρκόπουλου) Δέκα χρόνια περίμενε ηλικιωμένος Έλληνας πολίτης, που παρέλυσε το δεξί του χέρι λόγω των κακομεταχειρίσεων που υπέστη στη διάρκεια της δικτατορίας, να εκδικαστεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η προσφυγή του με την οποία ζήτησε να του αναγνωριστεί το δικαίωμα σύνταξης. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο του Στρασβούργου όμως περιορίστηκε να επιδικάσει εις όφελος του ηλικιωμένου Έλληνα ποσό μόνο ενός εκατομμυρίου δραχμών ενώ διαπίστωσε ότι η δεκαετής καθυστέρηση για την εκδίκαση της υπόθεσης ήταν υπερβολική και συνιστούσε παράβαση του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα αποζημίωσης 30 εκατομμυρίων δραχμών για ψυχική οδύνη, αρνήθηκε να αναγνωρίσει το δικαίωμα αποζημίωσης για υλική ζημία και απέρριψε το αίτημα επιστροφής των εξόδων της μακρόχρονης δικαστικής διαδικασίας. Για να δικαιολογήσει την τελευταία από τις τρεις διαδοχικές αρνήσεις το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επικαλέστηκε το γεγονός ότι ο ηλικιωμένος πρώην αντιστασιακός προτίμησε να μην προσλάβει δικηγόρο, λόγω έλλειψης οικονομικών πόρων, και να αναλάβει ο ίδιος την διεύθυνση της διαδικασίας. * * * Αρχίζει στην Τιφλίδα η δίκη του Τζάμπα Γιοσελιάνι και 14 ακόμη ατόμων που κατηγορούνται ότι αποπειράθηκαν να εκτελέσουν τον πρόεδρο της Γεωργίας και τελευταίο υπουργό εξωτερικών της ΕΣΣΔ, Έντβαρντ Σεβარντάτζε, στις 29/8/95 * * * Άρχισε στο Κυότο της Ιαπωνίας η νέα διάσκεψη για το περιβάλλον, με τη συμμετοχή 150 κρατών. Όπως μεταδίδει το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, «Στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων βρίσκεται ήδη ένας αριθμός προτάσεων για μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προτείνει μείωση 7,5% μέχρι το έτος 2005 και 15% μέχρι το 2010. Η ομάδα των 77 και η Κίνα υποστηρίζουν μείωση πάνω από το 35% μέχρι το 2020. Η Ιαπωνία προτείνει 5% μέχρι το 2008 ή το 2012, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες προτείνουν επιστροφή στα επίπεδα εκπομπών του 1990 μέχρι το 2008 ή το 2012. Η Ρωσία προτείνει κάθε κράτος να μειώσει τις εκπομπές με βάση τους δικούς του στόχους, επιτυγχάνοντας έτσι μια συνολική μείωση της τάξης του 3% μέχρι το 2010. Η διάσκεψη θα διαρκέσει έως τις 10 Δεκεμβρίου». Μπακάλλικο «Το Περιβάλλον», μ' άλλα λόγια... * * * Στο Ομάν βρίσκεται ο πρόεδρος της Τουρκίας, Süleyman Demirel και προσωθεί την «αμυντική συνεργασία των Εμιράτων με την Τουρκία. Όσοι πιστεύουν πως η κρίση στην περιοχή του Περσικού Κόλπου έχει ξεπεραστεί, δυστυχώς, δεν φαίνεται να επαληθεύονται * * * Την ίδια στιγμή, τα τουρκικά στρατεύματα εισβάλλουν και πάλι στο βόρειο Ιράκ για να σκοτώσουν Κούρδους, παρά τις διαμαρτυρίες της ιρακινής και της συριακής κυβέρνησης * * * Οι «ερπνιστές» του «πολιτισμένου» κόσμου μόνο που δεν κατουριούνται πάνω τους απ' τη χαρά τους για τα «μαθήματα δημοκρατίας» προς το καθεστώς του «δικτάτορα» Σαντάμ ! * * * Κατά τα λοιπά, η 1/12 κύλησε σκεπκά ήρεμη, με πολυάριθμα αφιερώματα στα παχιά λόγια παχιών κυριών και κυριών περί AIDS. * * * 2-12-97 : Στο Παρίσι αρχίζει η σύνοδος της Δυτικο-Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προεδρία της οποίας αναλαμβάνει η Ελλάδα * * * Μιλώντας στη σύνοδο της ΔΕΕ, ο Σημίτης δεν παρέλειψε να επικροτήσει τη «νέα δομή του ΝΑΤΟ», την οποία, ως γνωστό, η Ελλάδα αποδέχεται * * * Η ανιπολίτευση αναδρά σόσσωμη στην αποδοχή της «νέας δομής» * * * Ο κόσμος αγνοεί κι αδιαφορεί, σχεδόν επιδεικτικά... * * * «Παγκόσμια μέρα» η σημερινή των ατόμων με ειδικές ανάγκες... Όλες οι υπόλοιπες μέρες, είναι ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ * * * ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ, ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ ΤΩΝ ΓΗΠΕΔΩΝ * * * Στη βουλή συζητούν και το θέμα των «πληφώνων 090», των τηλεφώνων δηλαδή που προβλέποντας το μέλλον, τα κοινοβάλει κοντρά επί του παρόντος. Πρόκειται για τα γνωστά τηλεφώνια που ανήκουν στις εταιρίες ASTRA, AUDIOTEXT S.A DATABANK, KAPHONE, MEDIATEL, NEWSPHONE HELLAS, LEXITEL, TELEMEDIA, ALPHALINE κλπ. * * * ΕΙΣΑΓΕΛΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ - ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, 2 Δεκεμβρίου 1997 (ΜΠΕ) Επείγουσα εντολή στη διεύθυνση του νοσοκομείου "Τ. Παπανικολάου" της Θεσσαλονίκης, να χορηγηθούν αμέσως τροφή και φάρμακα στους δυο αδιόριστους καθηγητές που συνεχίζουν την απεργία πείνας, έδωσε σήμερα ο εισαγγελέας. Ο Δημήτρης Κούγκας και η Ελένη Παλιотζήκα, απόφοιτοι του μαθηματικού τμήματος, εδώ και 53 ημέρες πραγματοποιούν απεργία πείνας με αίτημα την απόσυρση του νέου νομοσχεδίου για την Παιδεία. Τις τελευταίες μέρες νοσπλεύονται σε κρίσιμη κατάσταση στο νοσοκομείο "Τ. Παπανικολάου", καθώς αρνούνται επίμονα να παραλάβουν τροφή, γεγονός που προβληματίζει έντονα τους θεράποντες ιατρούς. Έτσι, η διοίκηση του νοσοκομείου, μπροστά στον κίνδυνο να χάσουν τη ζωή τους, οι δύο νεαροί εκπαιδευτικοί, ζήτησε εγγράφως την αρωγή της εισαγγελίας. Στην αναφορά του νοσοκομείου, περιγράφεται η κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι δύο απεργοί πείνας και υπογραμμίζεται ότι αν μέσα στα επόμενα εβδομημέωρα δεν παραλάβουν τροφή και φάρμακα, τότε κινδυνεύουν από μη αναστρέψιμες βλάβες στην υγεία τους, ακόμη και με θάνατο. Ο προϊστάμενος της εισαγγελίας πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, Χαρ. Βουρλιώτης, έδωσε εντολή στη διοίκηση και στο ιατρικό προσωπικό του νοσοκομείου να προχωρήσουν επειγόντως στις απαραίτητες ενέργειες - χορήγηση φαρμάκων, παρεντερική διατροφή, προκειμένου να κρατηθούν στη ζωή οι δυο αδιόριστοι καθηγητές. Οι δύο εκπαιδευτικοί δηλώνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν την απεργία πείνας και υποστηρίζουν ότι το πρόβλημα δεν είναι αν θα διοριστούν ή όχι, αλλά η απόσυρση του νομοσχεδίου. Αλλά και μόνο, θυμίζουμε στον εισαγγελέα πως Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΣΠΙΣΗ ΑΠΕΡΓΟΥ ΠΕΙΝΑΣ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ (ακόμη κι) ΑΠΟ ΤΟΝ Ο.Η.Ε. ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ * * * ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΟΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, 2 Δεκεμβρίου 1997 (ΜΠΕ) Από τη Θεσσαλονίκη αντί για το Θεσσαλικό Κάμπο, αρχίζουν φέτος οι κινητοποιήσεις αγροτών και κτηνοτρόφων με κύριο αίτημα και φέτος, τη βελτίωση του εισοδήματος. Με απόφαση των συντονιστικών επιτροπών αγροτικών συλλόγων από το νομό Θεσσαλονίκης, το πρωί της Παρασκευής θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας μπροστά από το δικαστικό μέγαρο και στη συνέχεια οι διαδηλωτές θα συγκροτηθούν πορεία με κατεύθυνση στο υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης. Σύμφωνα με ανακοίνωση που εξέδωσε η συντονιστική επιτροπή, περισσότεροι από 250 αγρότες του νομού Θεσσαλονίκης έχουν εμπλακεί με τις δικαστικές και αστυνομικές αρχές με την κατηγορία ότι συμμετείχαν στις περσινές πολυήμερες πανελλήνιες κινητοποιήσεις. Στο μεταξύ, συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποίησαν σήμερα εκατοντάδες αγρότες, στην πλειοψηφία τους ροδακινοπαράγωγοι, στην πόλη της Βέροιας με ανάλογα αιτήματα. Περίπου τριακόσιοι αγρότες συγκεντρώθηκαν σε κεντρικό κινηματογράφο της πόλης και στη συνέχεια αντιπρόσωποι τους επέδωσαν ψήφισμα διαμαρτυρίας στο Νομάρχη Ημαθίας. Μερικά από τα αιτήματα είναι η άμεση καταβολή υψηλότερων αποζημιώσεων για χαλαζόπτωση, παγετό, καθώς επίσης και η έγκαιρη εξόφληση της παραγωγής από τις τράπεζες

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΙΑ...

Ανακοινώνεται πως η εφορία αναλαμβάνει την είσπραξη των οφελών όσων πήραν στεγαστικά δάνεια από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Την ίδια μέρα (2/12) αναγνώστης μας περιγράφει την εξής σκηνή: **Στον τοίχο του κτιρίου οικονομικής εφορίας, είναι γραμμένο το σύνθημα «Η ΕΦΟΡΙΑ ΣΑΣ ΠΙΝΕΙ ΤΟ ΑΙΜΑ !».** Διερχόμενος δικυκλιστής κοντοστέκεται, διαβάζει, υψώνει τη γροθιά του και συνεχίζει το δρόμο του κραυγάζοντας: **ΕΝΑ - ΔΥΟ - ΤΡΙΑ ΓΑ...ΤΑΙ Η ΕΦΟΡΙΑ !!!** Η γαλακτοβιομηχανία ΦΑΓΕ (πεθερός του ακροδεξιού νεοδημοκράτη βουλευτή Παναγιώτη Καμμένου είναι ο ιδιοκτήτης της, ο Φίλιππος) υποχρεώνεται να αποσύρει το γάλα της από την αγορά, επειδή αναγράφει πως είναι «παστεριωμένο», πράγμα που δεν αληθεύει. Η κεντροαριστερή κυβέρνηση της Ιταλίας δηλώνει αποφασισμένη να επαναπατρίσει τους 5.000 Αλβανούς πρόσφυγες που κατέφυγαν εκεί κατά τη διάρκεια της επανάστασης που οδήγησε στην πτώση του καθεστώτος Μπερίσα. Στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Αλβανών προσφύγων, πάντως, συνεχίζεται η απεργία πείνας. Οι απεργοί δηλώνουν πως «μόνο νεκροί θα γυρίσουν στην Αλβανία». Πολύ «κεντροαριστερή» αυτή η κεντροαριστερή κυβέρνηση της γειτονικής χώρας... Άραγε ο Ντίνι ανηγράφει τον Σημίτη ή ο Σημίτης ανηγράφει τον Ντίνι; Με πρόσκληση του αρχηγού του γενικού επιτελείου άμυνας της Βουλγαρίας, Μίκο Μίκοφ, ο ανώτατος διοικητής των χερσαίων δυνάμεων του ΝΑΤΟ στην Ευρώπη, Αμερικανός στρατηγός Τζέρεμι Μακ Κένζι, επισκέπτεται την Σόφια. Στο μεταξύ, η βουλγαρική εξουσία ανακοινώνει ότι είναι έτοιμη να προχωρήσει στην εφραμογή «νέου αμυντικού δόγματος» από τις αρχές του επόμενου χρόνου. Περίεργες συμπτώσεις (;) Και, φυσικά, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ούτε τις επανειλημμένες επισκέψεις Βουλγάρων στρατιωκών στην Αθήνα κι Ελλήνων συναδέλφων τους στην Σόφια, ούτε και την πρόσφατη (Νοέμβριος '97) «συμφωνία αμυντικής συνεργασίας» Βουλγαρίας - Τουρκίας. Γιατί «δεν θα πρέπει να τα ξεχνάμε»; Μα, γιατί όλα τα παραπάνω μοιάζουν τόσο πολύ με το **πικ-τακ του χρονόμετρου πριν την έκρηξη του ωρολογιακού μηχανισμού...** Ανηγράφουμε και πάλι από το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, καλής σκόλια: **ΟΙ ΗΠΑ ΖΗΤΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΗ ΒΟΣΝΙΑ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ, 2 Δεκεμβρίου 1997 (Μ.Π.Ε.)** Ο ρόλος της πολιτικής αστυνομίας στη Βοσνία και η παρουσία των δυνάμεων του ΝΑΤΟ στην περιοχή αποτέλεσε σημείο διαμάχης ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και τους Ευρωπαίους συμμάχους της, κατά τη διάρκεια των συνομιλιών των υπουργών Άμυνας του ΝΑΤΟ στη σύνοδο που πραγματοποιείται στις Βρυξέλλες. Ο υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ, Γουίλιαμ Κοέν, πρόθυμος να μειώσει την στρατιωτική παρουσία της χώρας του στη Βοσνία, άσκησε πίεση στους Ευρωπαίους να ελαχύνουν με περισσότερα χρήματα και άνδρες την πολιτική αστυνομία. Αντίθετα, οι Ευρωπαίοι εξέφρασαν τη δυσπιστία τους προς την πρόταση του Αμερικανού υπουργού. Όπως μεταδίδει το γαλλικό πρακτορείο ειδήσεων AFP, η περισσότερο αμφιλεγόμενη πρόταση από πλευράς των ΗΠΑ ήταν αυτή της δημιουργίας μιας παραστρατιωτικής αστυνομικής δύναμης ή χωροφυλακής, η οποία θα αντικαταστήσει τις τοπικές αστυνομικές δυνάμεις. Παρ' όλη αυτά, ο κ.Κοέν αποδέχτηκε το γεγονός ότι η δημιουργία σε μικρό χρονικό διάστημα, αστυνομικής δύναμης διεθνούς τύπου, είναι ακατόρθωτη, ενώ πρόσθεσε ότι προς το παρόν πρέπει να εκπαιδευτεί η υπάρχουσα αστυνομική δύναμη. Στη συνέχεια, ο Αμερικανός υπουργός ανέφερε ότι, ενώ η Ουάσινγκτον διέθεσε περίπου 30 εκατομμύρια από τα 100 εκατομμύρια δολάρια, τα οποία είχε ανάγκη η ερηνευτική δύναμη, η Ευρώπη συνεισέφερε μόνο 5 εκατομμύρια δολάρια, διαφορά την οποία χαρακτήρισε ως ελλειμματική. Από την πλευρά τους Αμερικανοί αξιωματούχοι επεσήμαναν ότι η Δύναμη Σταθεροποίησης

του ΝΑΤΟ δεν είναι κατάλληλη ώστε να δράσει ως αστυνομική δύναμη, δημιουργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο "κενό ασφάλειας", στο οποίο η παρανομία θα ανθίζει. «Σέρβος σκοτώνει Μουσουλμάνο» μεταδίδουν τα ειδησιογραφικά πρακτορεία από την κατεχόμενη Βοσνία.

Χάρτης του αμερικανικού Πενταγώνου, με τις ζώνες στρατιωτικής κατοχής της Βοσνίας: Αμερικανική, Βρετανική, Γαλλική.

Να είναι άραγε τυχαίο; Λίγες μέρες μετά την παραπάνω είδηση, στις 8/12/97, στο επεισόδιο της δημοφιούς τηλεοπτικής σειράς «X-Files», ένας Κροατοβόσνιος «έπαιρνε εκδίκηση», σκοτώνοντας τον Σερβοβόσνιο «σφαγέα του καριού του...» Ποιός είπε πως η «τέχνη» είναι αθάνατη; Στο Κόσοβο, αντάρτες του «Απελευθερωτικού Στρατού» των Αλβανών της περιοχής (που «ανήκει» στη Σερβία) εμφανίζονται - για πρώτη φορά - δημόσια, στη διάρκεια κηδείας θύματος των πρόσφατων συγκρούσεων με την αστυνομία και καλούν τους κατοίκους να ενταχθούν στον «Απελευθερωτικό Στρατό». Το Μακεδονικό Πρακτορείο μεταδίδει σκεακά: **ΣΕΡΒΙΑ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΘΕΜΑ ΤΟ ΚΟΣΟΒΟ ΒΕΛΓΡΑΔΙ, 2 Δεκεμβρίου 1997 (ΜΠΕ)** Ο υπουργός Εξωτερικών της Σερβίας και προεδρικός υποψήφιος Μίλαν Μιλουτίνοβιτς, σε δηλώσεις του στην τηλεόραση του Βελιγραδίου τάχθηκε για ακόμη μια φορά κατά των διεθνών διπλωματικών παρεμβάσεων στο Κόσοβο, υποστηρίζοντας ότι πρόκειται για «εσωτερικό θέμα». Οι δηλώσεις Μιλουτίνοβιτς, ακολούθησαν «παρεμβάσεις» των υπουργών Εξωτερικών της Γαλλίας Χιουμπερτ Βεριν και της Γερμανίας Κλαους Κινκελ, προς τον Σλομποταν Μιλοσεβίτς, με στόχο την ενεργοποίηση διαπραγματεύσεων για τη ρύθμιση του καθεστώτος αυτονομίας της αναφερόμενης περιοχής. Στις Βρυξέλλες, ο Γεμπράιμ Ρουγκόβα, κατέφυγε στην ΕΕ, προκειμένου να εξευρεθεί διαπραγματευτική λύση και να τερματιστούν οι συγκρούσεις. Σημειώνεται ότι αμέσως μετά τη βαλκανική διάσκεψη της Κρήτης, υπήρξε έντονη φημολογία για διπλωματικές προετοιμασίες στον ορίζοντα συνάντησης του Σλομποταν Μιλοσεβίτς, με τον Ρουγκόβα. Ν.Χ. Κι αφού αναφερόμαστε τόσο πολύ στο ΜΠΕ, ας αναφέρουμε και το εξής, αξιο κάποιας προσοχής: Εδώ και δυο περίπου χρόνια, που το παρακολουθούμε σχεπικά τακτικά, το ΜΠΕ δεν μετέδιδε απολύτως τίποτε για την Ρουμανία. Μετά την Βαλκανική συνάντηση της Κρήτης (στις αρχές του περασμένου μήνα), ωστόσο, η Ρουμανία κατέχει μόνιμα τη δική της θέση στο μεταδιδόμενο καθημερινό δελτίο ειδήσεων. Τί άλλαξε άραγε;

ΣΤΑ ΠΕΙΣΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΣΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΣΑΧΤΙΑ...

Μέχρι πριν λίγον καιρό, η Ρουμανία εθεωρείτο «εχθρική προς την Ελλάδα» χώρα, αν όχι επίσημα, τουλάχιστον ημι-επίσημα. Η κυβέρνηση, δηλαδή, μιλούσε για «παραδοσιακές σχέσεις φιλίας των δυο χωρών», για «σύσφιξη οικονομικών και εμπορικών δεσμών» κλπ.... Την ίδια στιγμή, η ΕΥΠ (η πρώην «Κεντρική» και νυν «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών») μιλούσε για «οργανωμένη από τη ρουμανική κυβέρνηση προσπάθεια δημιουργίας κουτσοπλακικού θέματος»... Στα ΕΥΠίπκα σενάρια, μάλιστα, μπλέκονταν και... Άλβανοι ! Αυτό προκύπτει από τα όσα δημοσιεύτηκαν στο **ΠΟΝΤΙΚΙ** της 4/12/97, σε άρθρο στο οποίο αποκαλυπτόταν με λεπτομέρειες πως η ΕΥΠ παρακολουθούσε τα γυρίσματα και τους παράγοντες της ελληνοαλβανικής ταινίας «ΜΙΡΟΥ ΠΑΦΣΙΜ» («Καλή Αντάμωση») * * * * * Τι άλλαξε, λοιπόν, και το ΜΠΕ μας βομβαρδίζει τώρα τελευταία με ρουμανικά νέα και μάλιστα με νέα σχεδόν αποκλειστικά οικονομικής φύσης ; Λέτε να άλλαξε η ΕΥΠ «γραμμή πλεύσης» ; Μακάρι. Όπως όμως λένε και οι Βλάχοι : «Ντ' ίου τίνι άβισι μούλη τσιράσι, τσιν κάνιστρα νίκα» (όπου ακούς πολλά κεράσια, κράτα μικρό καλάθι)... * * * * * Η επιφύλαξη δεν ισχύει μόνο για την ΕΥΠ. Ισχύει και για το ΜΠΕ που έχει δώσει επανειλημμένα (στο πρόσφατο παρελθόν, τουλάχιστον) δείγματα κατά παραγγελιαν εθνικιστικών τάσεων * * * * * **3-12-97** : Χερσ-βομβίδα εναντίον του Πατριαρχείου στην Κωνσταντινούπολη ανεβάζει τον υδράργυρο των εθνικιστικών, έθθεν και ένθεν, θερμομέτρων * * * * * Πυρηνικούς αναδραστές τύπου «Καντού» θα πουλήσει ο Καναδάς στην Τουρκία * * * * * Αν τους πουλούσε η Ρωσία στο Ιράν, θα είχε ήδη αρχίσει ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος * * * * * Πάντως, «δεν υπάρχει κανείς λόγος ανησυχίας για την Ελλάδα. Οι αναδραστές είναι ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΣΦΑΛΕΙΣ» * * * * * Το είπε ο πρεσβευτής του Καναδά στην Ελλάδα, Ντέρεκ Φράιντσερ, μιλώντας στους δημοσιογράφους, κατά την παρουσία του στις εργασίες του συνεδρίου του «Συμβουλίου Αποδήμιου Ελληνισμού» * * * * * **ΜΗΝ ΑΝΗΣΥΧΕΙΤΕ, ΛΟΠΟΝ. ΚΑΤΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΝΑΔΙΚΟΥΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΕΣ ΣΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΚΑΤΙ ΜΕ ΤΟ ΚΥΑΝΙΟ ΤΗΣ ΚΑΝΑΔΙΚΗΣ ΤΥΧ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ, ΚΑΤΙ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ, ΘΑ ΑΠΟΔΗΜΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΟΛΟΙ ΜΑΣ !!!** * * * * * Ο προϋπολογισμός για το 1998, που ετοίμασε η κυβέρνηση του σοσιαλιστή Σημίτη, δεν άρεσε στην Ενωμένη Ευρώπη. Έτσι, όπως μας πληροφορεί η «Καθημερινή», ο Σημίτης ετοιμάζει τώρα καινούριον, πιο... συγκλιτικό * * * * * «Συμράκεια», μέχρι στιγμής, έβγαλε το ΔΗΚΚΙ, που εξέδωσε και σκεπική με τον «διορθωμένο» προϋπολογισμό ανακοίνωση * * * * * **«Δύσκολα θα είναι τα επόμενα δυο χρόνια»**, δηλώνει ο υπουργός «οσοια»-ληστικής οικονομίας Γιάννος Παπαντωνίου * * * * * **ΠΑΟΥΡΤΙ ! Και μάλιστα «υψηλής πασατέρωσης» !** * * * * * Βλέπετε, σήμερα είναι κι η «Παγκόσμια Ημέρα των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες»... * * * * * Και, οπωσδήποτε, η πράσινη χούντα έχει ΠΟΛΛΕΣ - ΜΑ, ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ - ειδικές ανάγκες * * * * * «Ελλάδα - Τουρκία : Ο Πεντηκονταετής Πόλεμος» λέγεται το βιβλίο που έγραψε ο απόστρατος πύραρχος και τέως υφυπουργός άμυνας Νίκος Κουρής * * * * * **ΣΙΓΑ ΤΑ ΩΑ !...** * * * * * Ποιός πόλεμος ; Και μάλιστα σήμερα, που ο Τσοκατζόπουλος δηλώνει «πλήρως ικανοποιημένος από τη νέα δομή του ΝΑΤΟ», στην οποία - θυμίζουμε στον πύραρχο - συμμετέχει και η Τουρκία * * * * * **ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΘΑ' ΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ. ΜΗ ΦΟΒΑΣΑΙ κ. ΚΟΥΡΗ. ΙΣΩΣ, ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΟΡΕΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΠΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΛΠΟΥ** * * * * * Στις 79 του χρόνια, αποδήμησε ο Ανθυμνος Χατζπανθίμου ή Φιλατάς. Ποιός ήταν ; Ένας νεαρός μικρασιάτης πρόσφυγας φοιτητής, που, το 1943 πέρασε στις γραμμές της ΕΠΟΝ, από 'κει στον ΕΛΑΣ, μετά στον Δημοκρατικό Στρατό, κατόπιν στην Τασκένδη και τέλος στην Θεσ-

σαλονίκη, όπου και γλύτωσε οριστικά απ' τα εγκόσμια βάσανα * * * * * Τι θα έλεγε άραγε ο κ. Πύραρχος για έναν άνθρωπο, που, αν και γεννημένος στη Μικρά Ασία, δεν πολέμησε - επί 79 ολόκληρα χρόνια - κανέναν Τούρκο, αλλά μόνο τους Έλληνες φασίστες ; * * * * * **4-12-1997** : Συνεκίζονται στην Ελλάδα οι αναδράσεις για την επίθεση στο Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης * * * * * Στην Τουρκία, συνεκίζονται οι αναδράσεις για την επίθεση εναντίον Τούρκων στην Θεσσαλονίκη * * * * * Ίδιες δράσεις, ίδιες αναδράσεις, απ' τους ίδιους πάντα δράστες... * * * * * «Όχι στην πολιτική του εθνικιστικού απομονωτισμού»... Ένα ακόμη «ΟΧΙ» στην ελληνική ιστορία... Αυτή τη φορά απ' τον Σημίτη προς τον Αρσένι * * * * * Τι θα πει «εθνικιστικός απομονωτισμός» ; Μα, θα πει «όχι στην Ενωμένη Ευρώπη και στο ΝΑΤΟ», που κάποτε ήταν, βέβαια, «το ίδιο συνδικάτο», τώρα όμως έχουν εκσυγχρονιστεί... * * * * * Κι αν δεν έχουν εκσυγχρονιστεί η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, δεν παύει ! * * * * * **ΕΧΟΥΜΕ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΤΕΙ ΕΜΕΙΣ** * * * * * «Κι ο ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ στο Αιγαίο», θα ρωτήσουν κάποιοι... Μα, ΕΧΕ ΠΟΤΕ Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ; * * * * * Κι αν κάποιοι απαντήσουν καταφατικά, τότε προβάλλει πιο αμείλικτο το ερώτημα : ΚΙ ΑΦΟΥ ΤΟΝ ΕΙΧΕ, ΤΙ ΤΟΝ ΕΚΑΝΕ ; * * * * * Ο Απόστολος Κακλαμάνης δεν δέχθηκε τελικά την πρόταση 71 βουλευτών της ΝΔ και 4 του ΠΑΣΟΚ να αναρτηθεί η εικόνα του Χριστού στην αίθουσα της ολομέλειας της βουλής * * * * * Άραγε να είναι άθεος ; * * * * * Ή μήπως τόσο θεοφοβούμενος, που φοβάται μην του πέσει η εικόνα στο κεφάλι, λόγω της στάσης του κατά την ψήφιση του επάργου Schengen ; * * * * * 57 βουλευτές της ΝΔ καταθέτουν επερώτηση με την οποία ζητούν να επιβληθούν κυρώσεις στους υπεύθυνους για την μετάδοση εκπομπής περί ΑΡΗ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗ απ' την κρατική τηλεόραση, στις 28 Οκτώβρη * * * * * «Αλληιώθηκε το νόημα της επίθεσης» έκραξαν οι νεοδημοκράτες... * * * * * **ΣΩΣΤΑ. ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ, ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΝΑ ΠΙΝΕΙ ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΡΑΛΛΗ, ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΟΓΚΟΝΑ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΩΝΥΜΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΝΔ...** ΕΤΣΙ, ΠΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΚΙ ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΔΕΞΙΩΝ... * * * * * Οι πρώτοι Άλβανοι εγκαταλείπουν την Ιταλία κι επιστρέφουν στην πατρίδα τους. ΦΥΣΙΚΑ, ΜΕ ΤΗ «ΒΟΗΘΕΙΑ» ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΠΑΝΟΠΛΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ «ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ» ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ * * * * * Ο πρωθυπουργός της Τουρκίας επισκέπεται τη Σόφια, αλλά δεν συναντάται με τον υπουργό άμυνας και τον αρχηγό του γενικού επιτελείου της Βουλγαρίας, αφού οι τελευταίοι επισκέπτονται τις Βρυξέλλες * * * * * Παγκοσμιοποίηση... * * * * * Οι αυξημένες κλοπές ελληνικών διαβατηρίων, που παρατηρούνται τελευταία στη Βουλγαρία, αποδίδονται - από το Μακεδονικό Πρακτορείο - στην εφαρμογή της Συμφωνίας του Schengen * * * * * Ο υπουργός εξωτερικών της Γερμανίας, Κλάους Κίνγκελ βρίσκεται στο Σαράγεβο * * * * * Περιπέυει - πιστεύουμε - να εξηγήσουμε γιατί οι κινήσεις (και οι μετακινήσεις) του Κίνγκελ χρειάζονται προσεκτική παρακολούθηση * * * * * **5-12-1997** : Στον απόηχο των δηλώσεων Αρσένι για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ, εξακολουθούν να κορεύουν τα ΜΜΕ * * * * * Το θέμα είναι σοβαρό. Κανείς, ωστόσο, δεν μας λέει γιατί είναι σοβαρό... * * * * * Ο Γρηγόρης Φαράκος προβαίνει σε δηλώσεις περί κεντροαριστεράς * * * * * «Αχ, πού'σουν νεότμ πού' δεικνες πως θα γινόμεουν άλλος»... ή μήπως «Η καλή μέρα, απ' το πρωί φαίνεται» ; * * * * * Οι ΗΠΑ προτείνουν την παραπομπή των «Ελληνο-Τουρκικών διαφορών» στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Προς ΕΠΙΛΥΣΗ άραγε ή προς μεγαλύτερη ΕΠΨΙΛΟΚΗ ; * * * * * Ταξίδι αναψυχής στις ΗΠΑ αρχίζει κι ο υπουργός Μακεδονίας - Θράκης, Φ. Πετσάλνικος * * * * * Γιατί όχι ; * * * * * Άλλοι του βάζουν τα εισιτήρια (και όχι μόνο) * * * * * Να παίρνει άραγε και «εκτός έδρας» ;

ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ

Στη Λυών της Γαλλίας, από τις 31 Οκτώβρη μέχρι τις 2 Νοέμβρη διεξήχθη το 6ο Συνέδριο της I. F. A. (Internationale des Fédérations Anarchistes). Ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός Αθήνας, που είχε προσκληθεί στο Συνέδριο, δεν μπόρεσε να παρευθαι για λόγους καθαρά «τεχνικούς» (ανειλημμένες υποχρεώσεις, οικονομικές δυσκέρειες κλπ.). Τα πρακτικά του Συνεδρίου, πάντως, θα κυκλοφορήσουν σύντομα, οπότε και θα μπορέσουμε να δώσουμε στους αναγνώστες περισσότερες λεπτομέρειες.

ΑΡΝΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΝΕΚΡΟΣ, ΛΟΓΩ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΩΝ

Τη νύκτα της 1 προς 2 Σεπτεμβρίου 1997, ο 25χρονος Kike (για τους φίλους του) ή αλλιώς Enrique Mur Zubillaga, από τη Zaragoza, πέθανε από τροφική δηλητηρίαση, στην φυλακή Prisión de Tortero, όπου είχε φυλακιστεί επειδή αρνιόταν να υπηρετήσει στο στρατό.

Ο άτυχος 25χρονος αρνητής στράτευσης - που επρόκειτο να απολυθεί στα τέλη του Νοέμβρη - είχε παραπονεθεί στους φύλακες από το προηγούμενο απόγευμα και τους είχε ζητήσει να εξεταστεί από γιατρό. Αργά το βράδυ, αισθανόταν τόσο άσχημα, που ζήτησε να κληθεί επείγοντως ασθενοφόρο για να τον μεταφέρει σε νοσοκομείο. Το ασθενοφόρο έφτασε ωστόσο πολύ αργά. Σύμφωνα με το κέντρο πρώτων βοηθειών, οι δεσμοφύλακες τηλεφώνησαν για την αποστολή του, στις 03.11' το πρωί της 2/9, ενώ ο Kike ήταν ήδη έτοιμος θάνατος...

Φυσικά, στην επίσημη αναφορά της διεύθυνσης της φυλακής, εξαιρείται η «άμεση κινητοποίηση του φυλακικού προσωπικού»! Το γεγονός δεν αναφέρθηκε, «φυσικά», στον «επίσημο» ισπανικό τύπο και δεν θα είχε μαθευτεί τίποτε, αν δεν παρενέβαινε η Επιτροπή Κρατουμένων Αρνητών Στράτευσης που καταγγέλλει τα πραγματικά γεγονότα, μιλώντας ανοικτά για τη δολοφονία του Kike, αλλά και για καμιά δεκαριά ακόμη δολοφονίες κρατουμένων στην Prisión de Tortero, στη διάρκεια των δυο τελευταίων χρόνων.

Οι καταγγελίες δημοσιεύθηκαν στο τεύχος 17 του δελτίου Zaragoza-Info, ακούστηκαν από το Radio Toro και αναδημοσιεύθηκαν στην Solidaridad Obrera (τέλη Σεπτεμβρίου '97), απ' όπου και πήραμε τα παραπάνω στοιχεία.

«Ο ΟΗΕ ΠΙΕΖΕΙ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΗΣΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ»

Μπορεί, πάντως, η επίσημη Ισπανία να γράφει στα παλιά της τα παπούτσια τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδίως τα δικαιώματα των Βάσκων, των Αρνητών Στράτευσης κλπ. και μάλιστα όταν αυτοί είναι κρατούμενοι, δεν μπορεί όμως να κάνει το ίδιο όταν τα σκεπάζει με τα ανθρώπινα δικαιώματα θέματα παίρνουν διαστάσεις «διεθνείς», για προφανώς «διεθνείς» λόγους.

Έτσι, στις 20/11/97, ο αντιπρόεδρος της El País στη Γενεύη, Luis Vázquez, αναφέρει στην εφημερίδα τα εξής:

«Η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών κατά των Βασανιστηρίων συνιστά στις ισπανικές αρχές να κάνουν ό,τι μπορούν ώστε να καταργήσουν οριστικά τα βασανιστήρια. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή συνέστησε στους Ισπανούς δικαστές να ερευνήσουν και να παραπέμψουν στα ακροατήρια τις καταγγελίες για τέτοιου είδους αδικήματα, ενώ παράλληλα κάλεσε την Ισπανία να επιβάλλει αυστηρότερες ποινές

στους ενόχους...»

Ο Χιλιανός νομικός Alejandro González Poblete, εκπρόσωπος της Επιτροπής του ΟΗΕ, δήλωσε πως, ενώ έχουν γίνει κάποια βήματα, «...η Επιτροπή έχει υπ' όψη της μια σειρά περιπτώσεων, που δεν οφείλονται στον δικαστικό μηχανισμό, αλλά στην εφαρμογή του νόμου. Πληροφορίες που έφτασαν στην Επιτροπή δείχνουν πως οι δικαστικές ενέργειες σε περιπτώσεις μυνύσεων για βασανιστήρια, τόσο στη φάση της προανάκρισης, όσο και στη φάση της κύριας διαδικασίας, συχνά χρονίζουν, με αναβολές αντίθετες στο πνεύμα της αμεσότητας που ορίζεται στο άρθρο 13 της Σύμβασης για τα Βασανιστήρια» (που από τις 10 Οκτώβρη 1987 έχει κυρωθεί από την ισπανική βουλή)...

ΤΟΥΡΚΙΑ : ΣΥΝΕΧΕΖΕΤΑΙ Η ΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ OSMAN MURAT ÜLKE ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΕΥΕΤΑΙ Η ΝΕΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ

Η τελευταία δίκη του Osi έγινε στις 23 του περασμένου Οκτώβρη. Ο αρνητής στράτευσης αντιμετώπιζε αρχικά την κατηγορία της «κρίσεως πλάνων μέσων προς αποφυγή της στράτευσης», που επέσυρε αρκετά ταυκτηρή ποινή. Το δικαστήριο, ωστόσο, υποχρεώθηκε να μειώσει αυτή την κατηγορία σε «συνεχιζόμενη αναπαράσταση στην διαταγή να παρουσιαστεί στην μονάδα, όπου είχε κληθεί», αφού ο Osi και οι μάρτυρες που κατέθεσαν δήλωσαν πως ο κατηγορούμενος είχε επανειλημμένα διακηρύξει τις αρχές του, οι οποίες δεν του επιτρέπουν να στρατευθεί. Φυσικά, καταδικάστηκε σε φυλάκιση 5 μηνών για την κατηγορία αυτή. Η μειωμένη, ωστόσο, της κατηγορίας αποτελεί νίκη για το αντιμιλιταριστικό κίνημα της Τουρκίας, αφού η άρνηση στράτευσης διακηρύσσεται επίσημα από τις άλλες «πλάγιες» μεθόδους αποφυγής της θητείας και αναγνωρίζεται, έστω και έμμεσα, ως αντίρρηση συνείδησης.

Η δεύτερη ποινή φυλάκισης πάλι 5 μηνών, στην οποία καταδικάστηκε ο Osi, αφορούσε την «λιποταξία», δηλαδή το γεγονός ότι, ενώ όταν απολύθηκε από την φυλακή, στα τέλη του Δεκεμβρίου του 1996, πήρε διαταγή να παρουσιαστεί σε στρατιωτική μονάδα, δεν παρουσιάστηκε εκεί ποτέ, με αποτέλεσμα να κριχθεί «λιποταξίας».

Το δικαστήριο του επέβαλε, επίσης, χρηματική ποινή 625.000 τουρκικών λιρών (1.040 περίπου δραχμών) για δυο «παισίματα». Σύμφωνα με τον τουρκικό νόμο, ο Osi θα έπρεπε να αφεθεί ελεύθερος στις 23/10/97, αφού είχε ήδη εκτίσει τα 4/10 της ποινής που του είχε επιβληθεί και είχε πληρώσει το πρόστιμο, Εναντίον του, ωστόσο, είχε και πάλι ασκηθεί δίωξη για νέα «λιποταξία», την οποία είχε διαπράξει στις 29/5/97, όταν απολύόμενος από την φυλακή, δεν παρουσιάστηκε στην μονάδα που όριζε το φύλλο πορείας που του έδωσαν.

Έτσι, ο Osi παρέμεινε στην φυλακή, περιμένοντας, εκτός από τη νέα δίκη του, που άρχισε μόλις στις 4 Δεκεμβρίου 1997, και το μήνυμα της αλληλεγγύης σας.

Γράψτε του, έστω δυο λόγια συμπάραστασης, στη διεύθυνση:

Osman Murat Ülke

1. Taktik Hava Kuvvetleri Komutanligi
Askeri Cezaevi

Eskisehir - TURKEY

(Από τον Αντιπολεμικό Σύλλογο της Σμύρνης)

ΤΟΥΡΚΙΑ :

«ΑΝ Η ΕΙΡΗΝΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΥΤΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΩΣ Ο,ΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΝΕΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟ»

Παγκόσμια Ημέρα των Κρατουμένων Ειρηνιστών έχει οριστεί από την Διεθνή των Αντιπολεμιστών (War Resisters International) η 1 Δεκέμβριον.

Στην Ελλάδα, δυστυχώς, η παγκόσμια αυτή ημέρα αγνοείται παντελώς.

Στην Τουρκία, ευτυχώς, τα πράγματα διαφέρουν.

Έτσι, την 1/12/97, ο πρόεδρος του Αντιπολεμικού Συλλόγου Σμύρνης, Vedat Zencir (που ήδη έχει δηλώσει την άρνησή του να υπηρετήσει στο στρατό), δήλωσε στο «Δικαστήριο Κρατικής Ασφάλειας» της Σμύρνης πως αρνείται να υπακούσει σε επιταγές στρατιωτικές ή πολιτικές οι οποίες είναι αντίθετες με την συνείδησή του. Κάλεσε τους πολίτες της χώρας να αρνηθούν την στρατεύσή τους σε οποιονδήποτε στρατό, τακτικό ή αντάρτικο, και πρόσθεσε πως το άρθρο 155 του ποινικού κώδικα της Τουρκίας και μια σειρά άλλων νομοθεσιμάτων παραβιάζουν την ελευθερία της σκέψης και της έκφρασης. Όλοι οι πολίτες που ενδιαφέρονται για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατέληξε, θα πρέπει να αρνηθούν την υπακοή σε τέτοιου είδους νόμους.

Λίγο αργότερα, οδηγήθηκε στο γραφείο του εισαγγελέα, όπου επανέλαβε τα όσα είχε πει στο δικαστήριο, με αποτέλεσμα να ασκηθεί εναντίον του δίωξη για παράβαση

1. του άρθρου 312 του τουρκικού Ποινικού Κώδικα («Υποκίνηση των πολιτών στην διάπραξη αδικήματος», που τιμωρείται με φυλάκιση 6 μηνών έως 2 ετών)
2. του άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα («Προσβολή του ηθικού χαρακτήρα του κράτους», που τιμωρείται με φυλάκιση 1 έως 6 ετών)
3. του άρθρου 155 του Ποινικού Κώδικα («Δημιουργία χάσματος μεταξύ λαού και στρατού», που τιμωρείται με φυλάκιση 2 μηνών έως 2 ετών).

Οι δηλώσεις του Vedat αποσκοπούσαν στην επαναβεβαίωση της άρνησής του να στρατευθεί και, φυσικά, στην υποστήριξη του Osman Murat Ülke. Η συμπαράσταση που έχει εκδηλωθεί - τόσο στην Τουρκία, όσο και διεθνώς - προς τον τελευταίο εμπόδιζε τελικά τις τουρκικές αρχές να προχωρήσουν στην άμεση σύλληψη του προέδρου του Αντιπολεμικού Συλλόγου της Σμύρνης.

«Ως αρνητής συνείδησης», είπε ανάμεσα σ' άλλα ο Vedat Zencir, «δεν πρόκειται να συνεργασθώ με καμμία милитаристική οργάνωση, αφού οι милитаристές παραβιάζουν κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματα στην ζωή, είτε γίνεται πόλεμος, είτε όχι, ούτε στην Τουρκία, ούτε σ' οποιαδήποτε άλλη χώρα. Ο πόλεμος, που επί 13 ολόκληρα χρόνια συνεχίζεται σ' αυτή τη χώρα, με υποχρεώνει να κινηθώ πιο δραστήρια για την καθιέρωση του δικαιώματος της άρνησης συνείδησης. Κάθε μέρα, ο πόλεμος αυτός σκοτώνει ένα κομμάτι της ανθρωπιάς μου. Αν αυτός ο πόλεμος, με όλη του την τρέλλα, συνεχίζεται, αυτό σημαίνει πως, εγώ και οι άλλοι άνθρωποι που είμαστε ενάντια στον πόλεμο, δεν εκφράζουμε αρκετά ισχυρά την αντίθεσή μας...».

«...Πρώτος και κύριος υπεύθυνος για τον πόλεμο αυτόν είναι το κράτος. Το λέω και το επαναλαμβάνω : Το ίδιο το κράτος είναι αποσχιτικό. Είναι αποσχιτικό επειδή, εδώ και 70 χρόνια, υποκρίνεται πως αγνοεί την ύπαρξη του κουρδικού λαού. Είναι αποσχιτικό επειδή απαγορεύει στους Κούρδους να μιλούν την γλώσσα τους, να ζουν με τον πολιτισμό τους...»

«...Η οικοδόμηση της ειρήνης είναι έργο των αμάκων πολιτών κι όχι των милитаристών. Μόνο οι ανυποχώρητοι αγώνες των ανθρώπων, που δεν έχουν κανένα όφελος από τον πόλεμο, μπορούν να

φέρουν την ειρήνη.

Το επαναλαμβάνω :

Είμαι αρνητής συνείδησης.

Δεν υπηρετώ στον στρατό και καλώ όλους τους πολίτες να μην υπηρετήσουν ούτε στον στρατό, ούτε στο αντάρτικο.»

ΕΠΕΙΓΟΝ

ΤΟΥΡΚΙΑ :

96 ΧΡΟΝΙΑ ΦΥΛΑΚΗ ΣΕ 8 ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Τον Οκτώβριο του 1995, στον κόρο των τουρκικών πανεπιστημίων σημειώθηκαν μαζικές φοιτητικές κινητοποιήσεις ενάντια στη σχεδιαζόμενη ιδιωτικοποίηση της ανώτατης παιδείας. Η επιβολή της πληρωμής διδάκτρων και ο προβλεπόμενος διπλασιασμός κάθε χρόνο του ύψους των διδάκτρων αυτών υποχρέωναν πολλούς φοιτητές να διακόψουν τις σπουδές τους.

Στα πλαίσια αυτών των κινητοποιήσεων, μια ομάδα φοιτητών κυκλοφόρησε κείμενο διαμαρτυρίας, το οποίο υπέγραψαν περισσότεροι από 300.000 άνθρωποι. Το κείμενο και οι υπογραφές επιδόθηκαν στον αναπληρωτή υπουργό παιδείας.

Στους επόμενους μήνες του 1995 και στους πρώτους μήνες του 1996, οι φοιτητές οργανώθηκαν σε διάφορες ομάδες που δημιουργήσαν δυο συντονιστικές επιτροπές, μια στην Κωνσταντινούπολη και μια στην Άγκυρα. Οι συνεδριάσεις, οι συνελεύσεις, οι συγκεντρώσεις διαδέχονταν η μια την άλλη.

Στις αρχές, ωστόσο, του 1996, οι πανεπιστημιακές αρχές προχώρησαν στην αποβολή κάποιων φοιτητών, επειδή δεν είχαν να πληρώσουν τα διδάκτρα.

Στις 29 Φλεβάρη του 1996, οι φοιτητές απάντησαν με μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας, έξω από το κοινοβούλιο, με κεντρικό σύνθημα : «ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΜΟΡΦΩΣΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ».

Επρόκειτο για το έναυσμα μιας σειράς παρόμοιων εκδηλώσεων σε όλες τις πόλεις της Τουρκίας.

Όπως γίνεται παντού, τα προβλήματα της παιδείας ανέλαβε να τα λύσει η αστυνομία.

Από τις 17 μέχρι τις 22 Απριλή 1996, 31 φοιτητές συνελήφθησαν στην Άγκυρα, χωρίς κανέναν συγκεκριμένο λόγο. Το «Δικαστήριο Κρατικής Ασφάλειας» (το DGM) διέταξε την κράτησή τους στην Ασφάλεια, επί δυο εβδομάδες. Η απόφαση του DGM απαγόρευε ακόμη και σε δικηγόρους να επισκεφθούν τους κρατούμενους.

Στις 24 Απριλή '96, μια γυναίκα, που έμενε στην ίδια γειτονιά που έμεναν και δυο από τους συλληφθέντες, τηλεφώνησε στην Ένωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και κατήγγειλε ότι στα σίπια των δυο φοιτητών είχαν μπει κάποιοι «άγνωστοι», με πολιτική περιβολή που κουβαλούσαν κάποια ύποπτα κιβώτια. Λίγο αργότερα, οι αστυνομικές αρχές ανακοίνωσαν ότι «στα σίπια μερικών συλληφθέντων είχαν βρεθεί κοκταϊλ μολोटωφ και εκρηκτικά» και πως οι συλληφθέντες ανήκαν σε παράνομη ομάδα.

Στο μεταξύ, η Ένωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είχε καταγγείλει πως οι κρατούμενοι υποβάλλονταν σε βασανιστήρια και η Διεθνής Αμνηστία είχε απευθύνει στην τουρκική κυβέρνηση έκκληση για να σταματήσει η κακοποίηση των συλληφθέντων φοιτητών.

Τα βασανιστήρια διεξάγονταν υπό την προσωπική επίβλεψη του εισαγγελέα του DGM, Nuh Mete Yüksel.

Την Πρωτομαγιά του 1996, το DGM ανακοίνωσε επίσημα ότι οι φοιτητές Ahmet Askin Dogan, Özgür Tufekci, Bülent Karakas, Mahmut Yilmaz, Deniz Kartal, Nurdan Baysahan, Elif Kahyaoglu και Murat Kalyoncugil είχαν συλληφθεί στην →→→

→→→

Αγκυρα, επειδή ήταν μέλη «τρομοκρατικής ομάδας».

85 μέρες μετά την σύλληψή τους, οι 8 κατηγορούμενοι φοιτητές κάθισαν στο εδώλιο.

Αρνήθηκαν όλες τις κατηγορίες. Κατάγγειλαν πως οι δήθεν «ομολογίες» τους τους είχαν αποσπασθεί με βασανιστήρια και παραδέχθηκαν πως ήταν ενεργά μέλη του φοιτητικού κινήματος, πως είχαν συγκεντρώσει υπογραφές στο κείμενο διαμαρτυρίας για την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και πως είχαν πάρει μέρος στην συγκέντρωση ενάντια στην αποβολή των συναδέλφων τους.

Μέσα στο δικαστήριο, αναγνώρισαν και κατάγγειλαν τον εισαγγελέα που επέβλεπε τον βασανισμό τους.

Οι μάρτυρες, που θα κατέθεταν πως όλη η ιστορία είχε σιμωθεί από την ασφάλεια, σε μια προσπάθεια εξόντωσης των 8 φοιτητών και κατατρομοκράτησης του φοιτητικού και όλου του λαϊκού κινήματος στην Τουρκία, αποβλήθηκαν από το δικαστήριο.

Οι μόνοι που ακούστηκαν ήταν οι βασανιστές μπάσοι κι εισαγγελείς.

Στις 6 Δεκέμβρη 1996, βγήκε η απόφαση :

Οι Ahmet Asım Doğan, Özgür Tufekçi, Bülent Karakaş και Murat Kalyoncuğil καταδικάζονται σε κάθειρξη 18 ΕΤΩΝ ΚΑΙ 20 ΗΜΕΡΩΝ ο καθένας.

Ο Mahmut Yılmaz σε κάθειρξη 12 ΕΤΩΝ ΚΑΙ 6 ΜΗΝΩΝ.

Οι Nurdan Baysahan, Deniz Kartal και Elif Kahyaoglu, σε κάθειρξη 3 ΕΤΩΝ ΚΑΙ 9 ΜΗΝΩΝ.

Στις 17 Δεκέμβρη 1997, η υπόθεση θα κριθεί σε δεύτερο (και τελευταίο) βαθμό από το ανώτατο εφετείο της Αγκυρας.

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΠΩΣ ΟΙ 8 ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΦΕΘΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ, ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΣΑΣ ΣΤΟΥΣ :

* Prime Minister MESUT YILMAZ
Bakanliklar - ANKARA / TURKEY
Fax: 00 - 90 - 312 - 417 04 76

* Minister of Interior MURAT BASEGİOĞLU
Bakanliklar - ANKARA / TURKEY
Fax: 00 - 90 - 312 - 414 23 90

* Minister of Justice OLTAN SUNGURLU
Bakanliklar - ANKARA / TURKEY
Fax: 00 - 90 - 312 - 414 39 54

ΤΟΥΡΚΙΑ : Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
OSMAN MURAT ÜLKE ΑΡΧΙΣΕ ΜΕ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ

Στις 4/12/97, άρχισε η δίκη του Osi στο στρατοδικείο του Eskişehir. Η αστυνομία επέμενε να κάνει σωματική έρευνα στην δικηγόρο του κατηγορούμενου, Hülya Uçrınar. Η δικηγόρος διαμαρτυρήθηκε στον εισαγγελέα του στρατοδικείου, ο οποίος

σκαϊότατα της απάντησε πως υπάκουε σε εντολές του υπουργείου άμυνας και όχι του υπουργείου δικαιοσύνης. Όταν η δικηγόρος του είπε πως αυτό ακριβώς δείχνει το πόσο ανεξάρτητη είναι η στρατιωτική δικαιοσύνη, ο εισαγγελέας κάλεσε την αστυνομία να πετάξει την δικηγόρο έξω απ' το δικαστήριο. Τελικά, δυο αστυνομικές έκαναν στην δικηγόρο σωματική έρευνα με τη βία κι η δίκη συνεχίστηκε. Η δίκη θα συνεχιστεί στις 9/12/97.

ΕΠΙΒΡΑΒΕΥΣΗ ΑΓΩΝΩΝ **ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

Κάθε χρόνο, στις 10 Δεκέμβρη, η İnsan Hakları Derneği (Ένωση Ανθρώπινων Δικαιωμάτων) της Τουρκίας, βραβεύει εκείνους που διακρίνονται στους αγώνες για τα δικαιώματα αυτά.

Φέτος, βραβεύτηκαν για τους αγώνες τους, που αποσκοπούσαν στην καθιέρωση του δικαιώματος της οργάνωσης, οι κωρικοί της Περγάμου, που αντιστέκονται στην καταστροφή του περιβάλλοντος της περιοχής από την εταιρία EUROGOLD COMPANY, που έχει αγοράσει τα δικαιώματα εξόρυξης χρυσού (όπως ακριβώς συμβαίνει και στην Ολυμπιάδα Χαλκιδικής με την TVX), καθώς και οι εργάτες της κρατικής εταιρίας TİP-SET που αγωνίζονται για να αποτρέψουν το ξεπούλημα της εταιρίας σε ιδιώτες.

Το βραβείο που αφορούσε τους αγώνες για την καθιέρωση της ελευθερίας της σκέψης, απονεμήθηκε στον αρνητή σιράτευσης OSMAN MURAT ÜLKE. Το βραβείο παρέλαβε, για λογαριασμό του Osi, ο πρόεδρος της Αντιπολεμικής Ένωσης Σμύρνης, Vedat Zencir, στη διάρκεια ειδικής τελετής. Ο Zencir ανακοίνωσε ότι θα παραδώσει το βραβείο στον Osi, κατά την επόμενη συνεδρίαση του στρατοδικείου, που έχει οριστεί για τις 18/12/97.

Στο μεταξύ, το «στρατοδικείο γενικών υποθέσεων» αποφάσισε να παραπέμψει στην τακτική ποινική δικαιοσύνη την υπόθεση των οργανώσεων İHD και İSKD, που κατηγορούνται για «δημιουργία χάσματος μεταξύ λαού και ενόπλων δυνάμεων», κατά το άρθρο 155 του ποινικού κώδικα. Η ενέργεια αυτή της στρατιωτικής δικαιοσύνης, σύμφωνα με ανακοίνωση της İSKD, οφείλεται στην προσπάθεια του στρατού να διατηρήσει το προσώπιο του «εγγυητή της δημοκρατίας, έναντι των ισλαμιστών», πράγμα που θα κατευνάσει και τις «ανησυχίες» των Ευρωπαίων, αλλά και στην πίεση που άσκησαν στον στρατό οι εκδηλώσεις συμπαραστάσης στους υπόδικους, τόσο στην Τουρκία, όσο και στο εξωτερικό.

ΤΟΥΡΚΙΑ - ΕΠΕΙΓΟΝ **ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ** **ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ 22,5 ΕΤΩΝ.**

Σε φυλάκιση 22,5 ετών καταδικάστηκε τελικά από το δικαστήριο «κρατικής ασφαλείας» της Αγκυρας η δημοσιογράφος Ayten Öztürk, αρχισυντάκτρια της εφημερίδας Kurtuluş, που πρόκειται στην αριστερά, για «παράβαση του άρθρου 168/1» του νέου νόμου «περί τύπου».

Η δημοσιογράφος κατηγορείται για την δημοσίευση στην εφημερίδα άρθρου, με τίτλο «Για ένα Λαϊκό Σύνταγμα». Η δημοσίευση αυτού του άρθρου, κατά την εισαγγελία, συνιστούσε «καθοδήγηση παράνομης οργάνωσης», και συγκεκριμένα του Devrimci Halk Kurtuluş Partisi - Çerhesi (Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος - Μετώπου), όπως έχει μετεφραστεί η παλιά Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά).

→→→

→→→

Η δίαξη ασκήθηκε στις 10/6/97. Στις 13/10/97, η δημοσιογράφος συνελήφθη και φυλακίστηκε στις Κεντρικές Φυλακές της Άγκυρας, όπου της απαγορεύεται να επικοινωνήσει με τους δικηγόρους της (μέλη του Δικηγορικού Γραφείου του Λαού, μιας ανεξάρτητης ομάδας νομικής υποστήριξης αριστερών αγωνιστών). Στις 10 Νοέμβρη 1997, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου «κρατικής ασφαλείας» ζήτησε να κηρυχθεί η κατηγορούμενη ένοχη και να της επιβληθεί ποινή 22 ΕΤΩΝ ΚΑΙ 6 ΜΗΝΩΝ, ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΛΜΗΣΕ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΕΝΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΤΕΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΗΣ.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΜΕΝΟΤΑΝ ΝΑ ΕΚΔΟΘΕΙ ΣΤΙΣ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1997.

Δεν έχουμε μάθει ακόμη τις εξελίξεις.

Απευθύνουμε, ωστόσο, επείγουσα έκκληση σε όλους όσους πιστεύουν πως η Ελευθερία της Έκφρασης δεν μπορεί να θεωρείται από κανέναν κι από καμία κυβέρνηση «αδίκημα», να υψώσουν φωνή διαμαρτυρίας. Να απαιτήσει την

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗΣ ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑΣ ΑΥΤΕΝ ÖZTÜRK. ΣΤΕΙΛΤΕ ΤΗΝ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΣΑΣ ΣΤΟΥΣ :

- Υπουργό Δικαιοσύνης - Oltan Sungurlu
Fax: 0090-312-417 39 54
- Αρχηγό του κράτους - Süleyman Demirel
Fax: 0090-312-427 13 30
- Δικαστήριο Κρατικής Ασφαλείας, Άγκυρα
Fax: 0090-312-324 32 27

ΓΑΛΛΙΑ : ΣΤΙΣ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1997 ΑΡΧΙΣΕ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ CARLOS

Πρόκειται για τη «δίκη του αιώνα», αφού ο άνθρωπος που δικάζεται θεωρείται παγκοσμίως «Ο ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»...

Η δίκη διεξάγεται με δρακόντεια μέτρα ασφαλείας.

Ο κατηγορούμενος είναι κλεισμένος σε γυάλινο, αλεξισφαίρο και αεरोστεγές κλουβί.

Οι δικαστές του κι ο εισαγγελέας είναι αυτοί που μεθοδεύουν τις ίδιες μέρες την αθώωση του ναζιστή χασάπη Maurice Papon κι όλων των εγκληματιών του Vichy, είναι αυτοί που στήριξαν τις πυρηνικές δοκιμές της Γαλλίας στην Μιγυτοα με αποτέλεσμα την απορρόφηση εκατομμυρίων μικροκυβερνιστικών ραδιενέργειας από εκατοντάδες χιλιάδες αθώους ανθρώπους, είναι αυτοί που στηρίζουν την τρομοκρατία της συνθήκης του Schengen, είναι αυτοί που απελευθερώνουν τους τρομοκρατικούς μετανάστες από την «πολιτισμένη» τους χώρα...

ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΜΕ ΣΙΩΠΗΛΟΙ ;

Δεν αναδημοσιεύουμε περισσότερες λεπτομέρειες της δίκης, αφού αυτές δημοσιεύονται σ' όλες σχεδόν τις ημερήσιες εφημερίδες, κι αφού - βέβαια - ό,τι δημοσιεύεται προέρχεται από τα γαλλικά κρατικά κέντρα «πληροφοροποίησης».

Δεν χρειάζονται, όμως, πολλά λόγια κι εξηγήσεις.

Ο Carlos έχει γίνει πια - τουλάχιστον με τα όσα του έχουν κατά καιρούς αποδώσει οι ανά τον κόσμο εξουσίες - σύμβολο του αγώνα ενάντια στις εξουσίες αυτές.

Σαν Αναρχικοί, δεν θα υπερασπιζόμαστε βέβαια κανένα σύμβολο.

Θα υπερασπιζόμαστε, ωστόσο, τον άνθρωπο που δικάζεται - όπως δικάζεται και απ' αυτούς που δικάζεται - και βέβαια θα υπερασπιζόμαστε τους Αγώνες, τον Αγώνα, ενάντια σε κάθε προσπάθεια σπύλωσης και ποινικοποίησης.

Η σιωπή είναι συνενοχή.

ΓΑΛΛΙΑ : ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ

«Οπλοστάσιο Βάσκων τρομοκρατών της ETA» ισχυρίζεται ότι ανακάλυψε, στις 19/11/97, η γαλλική δικαστική αστυνομία της Bayonne (δηλαδή του κατεχόμενου απ' το γαλλικό κράτος τμήματος της Χώρας των Βάσκων), στην περιοχή Saint Pée sur Nivelle.

Σύμφωνα με τους γάλλους μπάτσους, επρόκειτο για «μεγάλη ποσότητα όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών, που προορίζονταν για τους τρομοκράτες των βασικών επαρχιών της Ισπανίας».

Η είδηση - που πέρασε στα «ψιλά» των γαλλικών εφημερίδων - έγινε πρωτοσέλιδο και πρώτη είδηση στα ισπανικά ΜΜΕ και, βέβαια, χρησιμοποιήθηκε από την διαβόητη Guardia Civil σαν πρόσχημα για την εξαπόλυση ενός νέου κύκλου διωγμών και βασανιστηρίων σε βάρος του βασικού λαού.

ΙΣΠΑΝΙΑ : ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕ 600 ΙΣΠΑΝΟΥΣ, ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Με απόφαση του δικαστή Baltasar Garzón, του «Εθνικού Ανωτάτου Δικαστηρίου» (Audiencia Nacional), στις 19/11/97, αφέθηκε ελεύθερος, με εγγύηση 5.000.000 πεσοτών, ο Αργεντίνος απόστρατος στρατιωτικός Adolfo Scilingo που κατηγορείται για την «εξαφάνιση» 600 Ισπανών, κατά τα χρόνια της δικτατορίας (1976 - 1983).

Ο κασάπης έκατσε, τελικά, στη φυλακή 4 ημέρες...

ΓΕΡΜΑΝΙΑ : ΑΠΟΡΡΙΦΘΗΚΕ Η ΑΓΩΓΗ ΤΗΣ COLONIA DIGNIDAD

Πλημμελειοδικείο της Βόννης απέρριψε, στις 18/11/97, την αγωγή της Colonia Dignidad κατά του γερμανικού τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας, με την οποία είχε ζητηθεί η απαγόρευση της κυκλοφορίας φυλλαδίου σκεπτού με τις δραστηριότητες της Colonia - ενός «υποδειγματικού γερμανικού αγροκτήματος» 400 κλμ. νότια του Santiago της Χιλής - που είχε μεταβληθεί επί χούφτας Πιντσιόσε σε κέντρο βασανιστηρίων της διαβόητης DINA (Dirección de Inteligencia Nacional = Εθνική Διεύθυνση Πληροφοριών). Πρώην πράκτορες της DINA έχουν ομολογήσει ότι «στο αγρόκτημα, εκπαιδευόνταν στα βασανιστήρια από Γερμανούς ειδικούς». Ο υπεύθυνος του «αγροκτήματος», Paul Schäfer, καταζητείται από την Χιλή ως βασανιστής, συνεργάτης της δικτατορίας και ως ... παιδερσής.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος ΙΥ'

συνέχεια απ' το προηγούμενο τεύχος

Συνεχίζουμε και στο σημερινό τεύχος την εξέταση της δράσης των «σταγονιδίων» το 1976, με βάση τα στοιχεία των αρχείων του ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟΥ, της ΟΜΑΔΑ και του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ και συγκεκριμένα με βάση τα όσα περιλαμβάνονται στον «Φάκελλο Αβέρωφ».

Οι σχέσεις του Αβέρωφ με τους χουντικούς χρονολογούνται από την εποχή της χούντας. Οι επαφές του με τους χουντικούς γίνονται συχνότερες μετά το θνήσκον του 1972, μετά δηλαδή την συμμετοχή του στη «συνάντηση της Ρώμης», δηλαδή της συνάντησης της ηγεσίας του ΝΑΤΟ, στην οποία αποφασίζεται η παρ'απείρα εξέλιξη του Κυπριακού και των Ελληνο-Τουρκικών σχέσεων.

Το γεγονός είναι τουλάχιστον «περίεργο», αν σκεφτεί κανείς ότι εκείνη την εποχή, ο Αβέρωφ θεωρείται από την χούντα ως υποκινητής και επικεφαλής του κινήματος «κινήματος του Ναυτικού».

Μετά την πτώση της χούντας, γίνεται προσπάθεια - εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας - να παρουσιαστούν αυτές οι επαφές του Αβέρωφ με στελέχη και ιθύνοντες τόσο της παπαδοποικιλικής όσο και τις ιωαννινδικής χούντας, ως «άσκηση πίεσης προς την κατεύθυνση της πολιτικοποίησης της δικτατορίας και της παράδοσης της εξουσίας σε πολιτικούς».

Τον Ιούλιο του 1976, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης δυο χρόνων από την τραγωδία της Κύπρου (πραξικόπημα, εισβολή) και την πτώση της χούντας, η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ δημοσιεύει συνέντευξη που της παρεχώρησε ο στρατηγός Φαίδων Γκιζίκης, τελευταίος χουντικός και πρώτος μεταχουντικός πρόεδρος της δημοκρατίας.

Στη συνέντευξή του, ο Γκιζίκης αναφέρει μεταξύ άλλων :

«ΤΙ ΛΕΕΙ ΤΩΡΑ Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΘΑ ΔΙΑΒΑΣΩ» :

... Άλλη πρωτοβουλία για αλλαγή έγινε επίσης από τον κ. Ε. Αβέρωφ, ο οποίος έστειλε στον στρατηγό Γκιζίκη δύο επιστολές.

Την πρώτη, ο σημερινός υπουργός Εθνικής Άμυνας, με ημερομηνία 20/1/1974, την άφησε στο σπίτι του στρατηγού Γκιζίκη στην οδό Πλακεντίας, αυτοπροσώπως. Ο σκοπός καρποφύλακας αρνήθηκε να την παραλάβει και ο κ. Αβέρωφ την πήγε στην Προεδρία. Την δεύτερη, με ημερομηνία 19 Απριλίου 1974, την πήγε κατ' ευθείαν στην Προεδρία.

Ο κ. Αβέρωφ, στις επιστολές του αυτές, ανέπτυξε την στρατιωτική και διπλωματική κατάσταση στην Μεσόγειο με βάση το Κυπριακό και έλεγε, αόριστα, ότι πρέπει να παραδοθεί η εξουσία σε πολιτικό.

- Στον ίδιο, στρατηγέ :

- Όχι, προς Θεού ! Στην πρώτη, μάλιστα, επιστολή, αφού εσημείωνε ότι έχει να μου εκθέσει ορισμένες απόψεις του και ότι δεν αγνοεί την δυσκολία της θέσπής μου, κατέληγε ότι θα μου εκθέσει αυτά που νομίζει, ευθαρσώς και δεν τον απασχολεί το θέμα, αν καταλήξει στα κρατητήρια της ΕΣΑ.

- Και ο ταξιαρχος Ιωαννίδης ;

- Ερχόταν σκεδόν κάθε μεσημέρι στο γραφείο μου.

- Τον ενημερώσατε σκεπτικά με αυτές τις πρωτοβουλίες ;

- Ασφαλώς, αφού από την δική του έγκριση εξηριτάτο η συνέχεια.

- Του δώσατε και τις επιστολές του κ. Αβέρωφ ;

- Βέβαια, αλλά δεν τις διάβασε. «Τι λέει τώρα ο Βαγγέλης θα διαβάσω», είπε...

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ, 15/7/1976.

Σημειώνουμε πως η πρώτη επιστολή Αβέρωφ γράφτηκε λίγες μέρες πριν το θάνατο του Γ. Γρίβα, ενώ η δεύτερη, τρεις περίπου μήνες πριν την εκδήλωση του πραξικοπήματος στην Κύπρο.

Και ο μιν Αβέρωφ απεβίωσε πριν προλάβει να προσθέσει κάποιον ενδεχόμενο τρίτο τόμο στην «Ιστορία χαμένων ευκαιριών» του (δηλαδή, στο βιβλίο του, όπου εξιστορεί τα γεγονότα της Κύπρου από την λήξη του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου μέχρι την ανακήρυξη της κυπριακής ανεξαρτησίας), στον οποίο ίσως περιέγραφε και τον ρόλο της χούντας στις μετέπειτα εξελίξεις, ο Γκιζίκης, ωστόσο, με την πρόσφατη συνέντευξή του στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ (3/8/1997), κατάφερε να δημιουργήσει και πάλι σάλο (περιορισμένον ίσως στην Αθήνα, αλλά πολύ πιο έντονον στην Λευκωσία).

Στην τελευταία αυτή συνέντευξή του, ο Γκιζίκης δεν αναφέρει τις δυο επιστολές του Αβέρωφ, όπως δεν αναφέρει - ούτε ο ίδιος, ούτε κανείς άλλος - την «συνάντηση της Ρώμης» και τα όσα συμφωνήθηκαν εκεί.

Από τα όσα λέει, πάντως, φαίνεται ότι οι σχέσεις του με τον Αβέρωφ ήταν τόσο στενές, ώστε ο τελευταίος να νοιώθει στο γραφείο του Γκιζίκη «σα στο σπίτι του» :

«...Γύρω στις 6 και κάτι μπαίνει στο γραφείο μου ο Αβέρωφ - ο οποίος είχε μείνει στο γραφείο του υπασπιστή μου σε ένα ράντσο, δικαιολογούμενος για κάποια μικροπροβλήματα υγείας. Η πραγματικότητα ήταν, να φύγουν οι άλλοι και να έρθει στο γραφείο μου, να με πείσει να φωνάξουμε τον Καραμανλή από το Παρίσι. "Είναι ο μόνος", μου λέει, "που μπορεί να επιβάλει την τάξη". "Συμφωνώ", του απάντησα, "αλλά να τον βρούμε. Εγώ θέλω σήμερα να έχω κυβέρνηση υπεύθυνη!". Με ρωτά αν μπορεί να τηλεφωνήσει. Δίπλα μου είχα 4 τηλεφώνια. Ζήτησε τον Καραμανλή μέσω μιας ξαδέλφης του στο Παρίσι. Ξαναπαίρνει σε λίγη ώρα και μιλά με τον ίδιο τον Καραμανλή. "Κώστα, αποφάσισαν οι ένοπλες δυνάμεις να παραδώσουν την κυβέρνηση, και ο πλέον κατάλληλος θεωρείσαι εσύ"...».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, 4/8/1997 (β' μέρος της συνέντευξής).

→→→

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→→→

Οι επαφές του Αβέρωφ με τους χουντικούς - που του χάρισαν, εκτός από την συμπαράστασή τους, και το παρατσούκλι του «γεφυροποιού» - δεν ήταν, βέβαια, ούτε «τυχαίες», ούτε επιφανειακές.

Μια πρόκληση «αξική ανάλυση» της προσωπικότητάς του, δείχνει πως δεν θα μπορούσε κανείς να περιμένει κάποια διαφορετική στάση του.

«Αριστοκρατικός», από καταγωγής (τοφιλικάδικης), ο Αβέρωφ δεν ήταν δυνατόν να μην συγκλίνει με τους χουντικούς σε κάποια - τουλάχιστον - σημεία. Ένα απ' τα σημεία αυτά ήταν η περιφρόνηση και η έχθρα προς τον λαό και ιδιαίτερα προς τα πιο προοδευτικά του στρώματα.

Χαρακτηριστικά ήταν τα όσα είπε στην τηλεόραση (συνέντευξη στον δημοσιογράφο της ΕΡΤ, Σιομάνη), την παραμονή της δεύτερης επετείου της πτώσης της κούνιας (23/7/1976) :

«...Η αντίσταση του Πολυτεχνείου, ουσιαστικά, ενίσχυσε την χούντα...» (!)

«...Σε τελική ανάλυση, οι φοιτητές (το 1973) εστράφησαν κατά της προσπάθειας εκδημοκρατισμού της πολιτικής ζωής...» (!)

«...Στις 23/7/1974, δεν έγινε καμμία ανατροπή. Απλά, οι στρατιωτικοί παρεχώρησαν την εξουσία στον κ. Καραμανλή...».

Όπως ήταν επόμενο, η χουντική προπαγάνδα - που επίσημα εκφραζόταν απ' τις σελίδες του ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ και ανεπίσημα από τα έντυπα, τις προκηρύξεις, τα συνθήματα στους τοίχους κ.λπ. των πολυαριθμών ακροδεξιών, κάθε απόκρυψης ακροδεξιών οργανώσεων - πρόβαλε κατά κόρον τις παραπάνω απόψεις του Αβέρωφ. Αρκετές μέρες, ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ φιλοξενούσε επιστολές αναγνωστών που συνέχαιραν τον κ. Αβέρωφ «για το θάρρος του» και τον ευχαριστούσαν «για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας» και τα «ραπισμάτα που κατέφερε κατά του ερυθρού κατεστημένου». (Βλ. π.χ., επιστολή του Θραυσβούλου Κοσμάκη, στον Ελεύθερο Κόσμο της 1/8/1976).

Ίσως η χουντική προπαγάνδα να είχε υπερβάλει τις δηλώσεις Αβέρωφ, γεγονός όμως είναι πως ο τελευταίος δεν προέβη σε κανένα επεξηγηματικό, έστω, σκόλιο, αποδεχόμενος τον χαρακτηρισμό του «φασίστα» που του προσήπταν οι κύκλοι της αντιπολίτευσης (Κέντρο - Αριστερά), μέσα κι έξω απ' την βουλή. Χαρακτηριστική είναι η απουσία κάθε αναφοράς στη δικτατορία από την ομιλία του κατά την τελετή της παράδοσης των ξιφών στους αποφοίτους της Σχολής Ευελπίδων (31/7/1976).

Την ίδια μέρα (31/7/1976), ωστόσο, ο Αβέρωφ προβαίνει σε κάποιες άλλες δηλώσεις, που ελίσχουν τα όσα γράφουμε παραπάνω για την καρακτηροποίησή του :

Ο κ. Ε. Αβέρωφ υπαινίσσεται ότι ο 6ος Στόλος εξυπηρετεί την άμυνά μας

• **«ΑΣΧΗΜΙΕΣ» ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ**

Την άμυνα της χώρας εξυπηρετεί η παρουσία του 6ου Στόλου στα ελληνικά λιμάνια, υπαινίσσεται σε δηλώσεις του ο υπουργός Εθνικής Άμυνας, κ. Ευάγ. Αβέρωφ, ο οποίος χαρακτήρισε ασχημίες τα επεισόδια με τα οποία οι κάτοικοι των Χανίων νυπεχρέωσαν τα πληρώματα μονάδων του αμερικανικού ναυτικού να μην αποβιβασθούν στην πόλη τους.

Η σχετική δήλωση του κ. Αβέρωφ έχει ως εξής :

«Οι ασχημίες που έλαβαν χώρα στα Χανιά, την Παρασκευή, 30 Ιουλίου, μετά την αναχώρηση από τον κόλπο της Σούδας αμερικανικών πλοίων, ήταν αυτή τη φορά περιωρισμένης σημασίας. Παρά ταύτα, από την υπεύθυνη θέση στην οποία βρίσκομαι, είμαι υποχρεωμένος να πληροφορήσω τους Χανιώτες, τους Κρήτες και γενικότερα τους κατοίκους των νήσων επί του εξής : τέτοιου είδους ενέργειες μακρύν μειωσιμίων, ανεξάρτητα του αν είναι θεμιτές σε μια αληθινή Δημοκρατία, κάθε άλλο παρά εξυπηρετούν την άμυνα της χώρας. Όσοι αισθάνονται αληθινοί Έλληνες και όσοι είναι ικανοί να σκέπτονται, είναι ανάγκη να στοχασθούν ψύχραιμα αυτό το θέμα».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 2/8/1976

Ευάγγελος Αβέρωφ και Αλέκος Παναγούλης

Μια από τις πιο σκοτεινές σελίδες της μεταχουντικής ιστορίας του τόπου είναι αυτή που αναφέρεται στην Πρωτομαγιά του 1976 και στο - τουλάχιστον «περίεργο» - προκαίριο που κόσπασε τη ζωή στον Αλέκο Παναγούλη, τον άνθρωπο που είχε προσπαθήσει να εκτελέσει τον δικαίωμα Παπαδόπουλο, τον άνθρωπο που - σύμφωνα μ' όλες τις ενδείξεις - «ήξερε πολλά» (σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του τύπου της εποχής, «είχε στα χέρια του τα αρχεία του ΕΑΤ/ΕΣΑ» ή τουλάχιστον ότι είχε σωθεί από αυτά) και άρα έπρεπε να πεθάνει. Όσοι είχαν τότε ακολουθήσει τη σφαγή του Αλέκου απ' τη Μνηρόπολη ως το νεκροταφείο, θυμούνται ασφαλώς τις εκατοντάδες χιλιάδες των ανθρώπων που φώναζαν «Αβέρωφ φασίστα παραιτήσου !».

Πολλοί, επίσης, θα θυμούνται και κάποιοι θα έχουν, ίσως, διαβάσει, σε προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού ή αλλού, για τις περίεργες πιυκές αυτού του «προκαίριου», για την εμπλοκή σ' αυτό του Μιχάλη Στέφα (του οδηγού του άλλου αυτοκινήτου), τις σχέσεις του με την παρακρατική νεοφασιστική οργάνωση «Αράκνη», για τις αποκαλύψεις του Λεονάρδου κλπ...

Στις μέρες που ακολουθήσαν την Πρωτομαγιά του 1976, οι αιχμές του τύπου κατά του Αβέρωφ ήταν, τόσο πολυάριθμες, όσο και ασαφείς. Αφηναν, ωστόσο, τους αναγνώστες να καταλάβουν ότι ο υπουργός άμυνας ήταν ανακατεμένος στην υπόθεση.

«Ο επόμενος δικτάτορας θα ονομάζεται Ευάγγελος Αβέρωφ και, ίσως, κατορθώσει να ξαναφέρει στο θρόνο τον βασιλιά του», φέρεται να είχε πει ο Αλέκος Παναγούλης στην Ιαλίδα δημοσιογράφο και φίλη του, την Οριάντα Φαλλάτσι...

«Αληθινό αριστούργημα κακοποίησης γεγονότων και κειμένων», χαρακτήριζε στις 29/5/1976 ο Αβέρωφ τα όσα κατήγγελλε η Φαλλάτσι...

(Εφημερίδες της 30/5/1976).

Η πίεση του κόσμου για την αποκάλυψη της αλήθειας σκεπτά με τον θάνατο του Αλέκου Παναγούλη είναι τόσο, ώστε οι δικαστικές αρχές αναγκάζονται - παρά την θέλησή τους - να σφραγούν και προς την κατεύθυνση του Αβέρωφ. Στις 7/8/1976, η ΑΥΓΗ γράφει :

Ο κ. ΑΒΕΡΩΦ ΣΤΟΝ ΑΝΑΚΡΙΤΗ κ. ΓΑΒΟΥΝΕΛΗ :

Ο υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ευ. Αβέρωφ ενδέχεται να κληθεί στον ανακριτή κ. Γαβουνέλη, στα πλαίσια της ανάκρισης που διενεργείται σχετικά με το θάνατο του Αλέκου Παναγούλη.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Χθες, εξάλλου, ο κ. Γαβουνέλης εξέτασε τον φίλο του βουλευτή, κ. Κ. Ξύδη, ο οποίος κατέθεσε ότι, από το 1973 μέχρι το 1976 είχαν γίνει 4 απόπειρες δολοφονίας εναντίον του Παναγιώλη, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Επίσης είπε ότι τον παρακολουθούσαν συνέχεια και ότι δεχόταν συχνά απειλητικά τηλεφωνήματα.

Την ερχόμενη εβδομάδα, κατά πάσα πιθανότητα, ο κ. ανακριτής ενδέχεται να εξετάσει την Οριάννα Φαλάτσι.

Ο Αβέρωφ δεν έκρυβε τα βαθιά αντικομμουνιστικά του αισθήματα. Απεναντίας, δεν έκανε ευκαιρία να τα διατυμπανίσει. Στις 29 Αυγούστου (μέρα «της νίκης στον Γράμο και στο Βίτσι» και «Ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων») του 1976, διαβάζουμε χαρακτηριστικά στον Ριζοσπάστη :

Αντικομμουνιστικό μήνυμα του κ. Αβέρωφ για τις γιορτές μίσους

Οι γιορτές του μίσους άρχισαν με αντικομμουνιστικά κηρύγματα. Ο υπουργός Άμυνας κ. Ε. Αβέρωφ απόστειλε μήνυμα προς τους άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεων με την ευκαιρία του «εορτασμού της Ημέρας των Ενόπλων Δυνάμεων» - όπως μετονομάστηκαν οι γιορτές του μίσους, μετά την κατάρρευση της χούντας.

Στο κείμενο του μηνύματος αυτού ο υπουργός δεν παραλείπει για μια ακόμα φορά να προβεί και σε ένα μισαλλόδοξο κήρυγμα :

«Ο σημερινός εορτασμός - σημειώνει ο κ. Αβέρωφ - συμπίπτει και με την 27ην επέτειο του τέλους του σκληρού αγώνα της περιόδου '46 - '49, ενός αγώνα που στέφθηκε με την νίκη της φιλελευθέρης εθνικόφρονος Ελλάδος, για να διασωθεί η Δημοκρατία στη χώρα που γεννήθηκε».

Έτσι ο υπουργός, όχι μόνο υμνολογεί για τον εμφύλιο πόλεμο και προβαίνει σε αντικομμουνιστικούς υπαινιγμούς, αλλά παράλληλα δεν διστάζει να διαχωρίσει για άλλη μια φορά τους Έλληνες σε δυο κατηγορίες, μιλώντας για «νίκη της φιλελευθέρης εθνικόφρονος Ελλάδος».

● Εξάλλου, χθες το μεσημέρι στο Αρχηγείο Αστυνομίας Πόλεων, μίλησε ο Αστυνομός Α' κ. Γ. Δρακόπουλος, που ανέπτυξε τη «σημασία» και τα... «διδάγματα» της «γιορτής».

Σε άλλη σελίδα του Ριζοσπάστη της ίδιας μέρας, γράφονται και τα εξής :

«Αντιστασιακές» περγαμινές

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ. Μέχρι την περασμένη Κυριακή πίστευα πως οι ... «αντιστασιακές» περγαμινές του κ. Αβέρωφ ήταν μόνο το ... «γεφύρι» που έστηνε στον Παπαδόπουλο και τον Ιωαννίδη κατά την επταετία. Τώρα έμαθα ότι έχει και ... «αντιστασιακή» δράση στην Ιταλία κατά την Κατοχή. Το λέει ο Ιταλός πρωθυπουργός κ. Αντρεόττι σε ιταλικό περιοδικό και το αναδημοσίεψε σε τριστηλο κείμενο η εφημερίδα του «Τσακίτζη» (*).

«ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ» ήταν το επαναστατικό ψευδώνυμο του κ. Αβέρωφ. Κι ο Αντρεόττι έτσι τον ονομάζει, αποφεύγοντας το πραγματικό του όνομα. Γράφει όμως : «Όταν τέλειωσε ο πόλεμος ο «ΕΛ Γκρέκο» επέστρεψε στην Αθήνα και έγινε βουλευτής και υπουργός».

ΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑ αναφέρεται σε μια άγρια νύχτα, που κυνηγάνε τον «ΕΛ Γκρέκο» οι χιτλεροφασιστικές αρχές και, ύστερα από δραματικές περιπέτειες που θα τις ζήλευε ο κόμης Μόντε Κρίστο ή ο βαρόνος Μυνχάουζεν, καταφέρνει να γλυτώσει, διανυκτερεύοντας σ' έναν οικό ανοχής !

ΚΑΙ Ο ΑΝΤΡΕΟΤΤΙ συμπληρώνει : «Γνωρίζαμε ότι εργαζόταν για τους Αμερικανούς. Αλλά κανείς δεν ήταν σε θέση να πει ποιά ακριβώς ήταν η δουλειά του. Μόνο μια φορά μίλησε γενικά για συνεργασία». Ωστε, λοιπόν, είναι τόσο βαθιές ... οι ρίζες !... Κι εμείς νομίζαμε πως ο κ. Αβέρωφ άρχισε να εργάζεται για τους Αμερικανούς, προετοιμάζοντας τη Ζυρίχη !...

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ : Προχωρώντας μέσα στην άγρια νύχτα, στους δρόμους της Ρώμης, ο αντιστασιακός «ΕΛ Γκρέκο», άκουσε κοντά στην Πιάτσα Βενέτσια μουσική από δίσκους που δοκίμαζαν οι πελάτες σε κάποιο κατάστημα. «Ο ΕΛ Γκρέκο - γράφει ο Αντρεόττι - θυμήθηκε την πονηρή μετάφραση που έδινε ο λαός στη μάρκα των δίσκων «LA VOCE DEL PADRONE» («Η φωνή του κυρίου του») και χαμογέλασε». Σίγουρα, κάτι τέτλια θυμάται πάντα ο κ. Αβέρωφ, γι' αυτό και πάντα... χαμογέλει !

Θα συνεχίσουμε, όμως, με τον Αβέρωφ στο επόμενο τεύχος.

* Δηλαδή της Απογευματινής

Οι ακροδεξιές οργανώσεις σήμερα

Αυξημένη εμφανίστηκε η δραστηριότητα των ακροδεξιών τους προηγούμενους δυο μήνες.

Οι απίες αυτής της αύξησης θα πρέπει να αναζητηθούν αφ' ενός στην όλο και μεγαλύτερη δυσανεμία που προκαλεί στον κόσμο η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ (που επιμένει να διατηρεί τον τίτλο του «σοσιαλιστικού», ημιδοστωμένης έτσι τις «αντισοσιαλιστικές» δυνάμεις) και αφ' ετέρου στις ερχόμενες (φθινόπωρο 1998) δημοτικές εκλογές. Ευνοϊκή συγκυρία αποτελεί και η ανάληψη της προεδρίας της Ν.Δ. από τον Κ. Καραμανλή, τον ανηψιό του συνωνόματου ιδρυτή της, τον οποίο - ως γνωστόν - δεν πολυσυμπαθούν αρκετοί «καθαρόαιμοι» χουντικοί και βασιλόφρονες. Άλλωστε, και το ΠΑΣΟΚ, που βλέπει ότι χάνει έδαφος, στρέφεται προς την αριστερά, όχι όμως και ενάντια στην άκρα δεξιά, πιστεύοντας πως η τελευταία θα καταφέρει να «σπάσει» τη Ν.Δ. ή, στην περίπτωση που δεν τα καταφέρει, πως θα τρομάξει αρκετά την αριστερά, ώστε να υποπειρωθεί γύρω του. Πέρα, ωστόσο, απ' την λογική των εκλογών και του πολιτικαντισμού, θα πρέπει να τονίσουμε πως ένας άλλος παράγοντας που ευνοεί την εμφάνιση και δραστηριοποίηση των ακροδεξιών ομάδων, ιδίως των νεοφασιστικών και νεο-ναζιστικών, είναι η ανοχή της κοινωνίας... Το δείχνει ξεκάθαρα το ελάχιστο χρονικό διάστημα που απαιτήθηκε για να ξεχαστεί ακόμη και το τηλεοπτικό show των μπάτσων εραστών της χούντας που δεν δημιούργησε τελικά σάλιο στα μέσα του Νοέμβρη.

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Οι ακροδεξιές οργανώσεις σήμερα

Στο περασμένο τεύχος (144) είχαμε αναφερθεί απλώς στα όσα έγιναν στις 18/10 (ή μάλλον στα όσα δεν έγιναν) με αφορμή τη νεοφασιστική σύναξη στο ξενοδοχείο Πρέζιντεντ της Αθήνας.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που «διέρρευσαν» στον τύπο, στη σύναξη αυτή μαζεύτηκαν και «Ευρωπαίοι φασίστες» και «δικοί μας».

Αναφέρθηκαν (απ' τους «δικούς μας») τα ονόματα του Σπύρου Ζουρνατζή, του Κώστα Πλεύρη και του Σ. Σοφιανόπουλου.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν απ' αυτόν τον τελευταίο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Το Κόμμα Ελληνισμού εμφανίζεται για πρώτη φορά να διεκδικεί την ψήφο των εκλογών στις εκλογές της 22 Σεπτεμβρίου του 1996.

Ιδρυτής και πρόεδρος του είναι ο Σωτήριος Σοφιανόπουλος του Αριστοτέλη, κάτοικος Αθηνών, Σοφιανοπούλου 1, Κάτω Πατίσια, τηλ. 2236295 και Αύρας 33, Κηφισιά, τηλ. 8014049.

Ο Σ. Σοφιανόπουλος ήταν επικεφαλής του ψηφοδελτίου του Κόμματος Ελληνισμού στην Β' Εκλογική Περιφέρεια Αθήνας. Συνυποψήφιοί του στην ίδια περιφέρεια ήταν οι :

- ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ.
- ΒΡΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ.
- ΔΑΜΙΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.
- ΔΟΥΜΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.
- ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ.
- ΚΑΒΑΛΙΩΤΗΣ ΠΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΤΖΑΝΕΤΟΥ
- ΛΑΠΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.
- ΜΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.
- ΠΑΝΟΥΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.
- ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.
- ΣΜΥΡΝΙΩΤΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΣΤΥΡΙΑΔΩΝΟΣ.
- ΣΥΚΑΡΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ.
- ΣΥΡΚΑΣ ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ή ΧΡΙΣΤΑΚΗ.
- ΤΟΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.
- ΤΣΙΠΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ.
- ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΤΟΥ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ.
- ΧΑΤΖΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Στην Α' Περιφέρεια Αθήνας, υποψήφιοι βουλευτές του Κόμματος Ελληνισμού ήταν οι :

- ΓΑΤΣΙΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

- ΓΟΥΛΗ ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ.
- ΔΕΛΗΠΙΑΝΝΗ-ΡΙΖΟΥ ΛΟΥΚΙΑ.
- ΖΩΗΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ.
- ΚΑΛΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.
- ΚΑΦΟΥΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ.
- ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.
- ΜΑΣΤΟΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΤΥΡΙΑΔΩΝΟΣ.
- ΜΠΟΤΑΣΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.
- ΜΠΟΥΡΤΖΙΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ.
- ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ.
- ΠΑΝΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ (ΝΤΕΠΗ) ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.
- ΠΑΤΡΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.
- ΡΑΔΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ.
- ΣΤΑΜΑΤΕΛΑΤΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.
- ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.
- ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ.

Μέχρι σήμερα, το Κόμμα Ελληνισμού εμφανιζόταν ακίνδυνο και «παραδοσιακό», όπως δείχνει και η πρόσκληση σε εθνικό ...τσιμπούσι, που είχε κυκλοφορήσει πέρυσι :

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΑ ΕΛΘΟΥΝ ΝΑ ΕΟΡΤΑΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821 ΜΕ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΕΔΕΣΜΑΤΑ & ΟΙΝΟΝ ΣΗΜΕΡΑ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΗ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 26 ΗΣΑΠ - ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ. 12.30 μμ ΕΩΣ 5.30 μμ. ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Η παραπάνω διαπίστωση, πια, αποδεικνύεται λανθασμένη. Το Κόμμα Ελληνισμού, μπορεί να είναι γελοίο, δεν είναι, όμως, «παραδοσιακό». Είναι ξεκάθαρα φασιστικό.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ - ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ / ΕΠΕΝ

«Γαλιός γνωστός» ο Σπύρος Ζουρνατζής. «Υπουργός» της χούντας, επιφυλλιδογράφος στον μεταχουντικό ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ (αργότερα, «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΣΜΟ»), αρθρογράφος στη συνέχεια της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΩΡΑΣ και των ΝΕΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ του βασιλο-πασοκο-χουντικού Γρηγόρη Μικαλόπουλου, ευρωβουλευτής της «Εθνικής Πολιτικής Ενώσεως» (ΕΠΕΝ) (πριν το 1990), υποψήφιος ευρωβουλευτής του «Ε-

θνικού Κόμματος - ΕΠΕΝ» το 1994 (με περιοδείες προεκλογικές στη Θράκη), υποψήφιος βουλευτής του ίδιου κόμματος στις εκλογές της 22 του περσινού Σεπτεμβρίου

Θα συνεχίσουμε, όμως, στο επόμενο τεύχος, αφού ο χώρος μας είναι - όπως πάντα - λίγος.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. ESCUELA DE LAS AMERICAS

(συνέχεια απ' το προηγούμενο τεύχος)

Εκπαιδευτικά Εγχειρίδια της USARSA

Λίγα μόλις χρόνια μετά τη δημοσιοποίηση του Εγχειριδίου των Κόντρας, η 470 MIBDE της USSOUTHCOM στον Παναμά ανέκτησε από την USARSA το 1987 μια σειρά εγγράφων που περιελάμβαναν εκπαιδευτικό υλικό που διδασκε φόνο, εκβιασμό και βασανισμό. Αυτά τα εγχειρίδια διανεμήθηκαν στην Λατινική Αμερική και στην USARSA παρά τον προαναφερθέντα καθορισμό στρατιωτικής πολιτικής των Η.Π.Α. από την CIA. Η ιστορία των εκπαιδευτικών εγχειριδίων της USARSA αρχίζει με το σχέδιο Χ.

Σχέδιο Χ:

Το σχέδιο Χ, μέρος του προγράμματος του στρατού των Η.Π.Α. για την υποστήριξη επί των πληροφοριών στο εξωτερικό ήταν η βάση για τα εκπαιδευτικά εγχειρίδια που διδάχτηκαν στην USARSA στη δεκαετία του 80. Το πρόγραμμα αναπτύχθηκε από το 1965 -66 από το Γραφείο Υποστήριξης του Προσωπικού Πληροφοριών για να βοηθήσει επιλεγμένες ξένες χώρες να οργανώσουν και αναπτύξουν στρατιωτικές κατασκοπευτικές επιχειρήσεις. Το σχέδιο Χ, ένα από τα είδη βοήθειας που παρείχε το Πρόγραμμα Ξένης Βοήθειας Πληροφοριών, παρείχε εκδόσεις και εκπαιδευτικά εγχειρίδια του στρατού των Η.Π.Α. σχετικά με το θέμα των πληροφοριών. Αναπτύχθηκε και εκτελέστηκε από τη Σχολή Πληροφοριών του στρατού των Η.Π.Α. στο Fort Holabird, Maryland. Ουσιαστικά δεν υπάρχει σήμερα επίσημη τεκμηρίωση για την προέλευση ή το σκοπό του σχεδίου. (28) Στα μέσα της δεκαετίας του 70 αφού μεταφέρθηκε στο Fort Huachuca της Arizona, το Κέντρο και Σχολή Πληροφοριών του Στρατού των Η.Π.Α. (USAICS) άρχισε να εξάγει όπου εζπείτο υλικά του σχεδίου Χ σε στρατιωτικές αντιπροσωπείες των Η.Π.Α. που συμμετείχαν στη συμβουλευτική - εκπαιδευτική προσπάθεια σε φιλικές χώρες. Επιπλέον, εκπαιδευτές της USAICS χρησιμοποιούσαν υλικό του σχεδίου Χ ως υλικό αναφοράς για τα μαθήματα στη διδασκαλία για ξένους αξιωματικούς. Μερικές φορές μεταξύ του 1975 και του 1981, η USAICS μετέφερε τον έλεγχο όλων των υλικών του σχεδίου Χ στο Γραφείο Εφέδρων. Το 1983 η ευθύνη για το σχέδιο Χ μεταφέρθηκε στον Προσωρινό Κλάδο Εκπ/σης, Μεραρχία Εκπ/σης Μονάδων, Δ/ση Εκπ/σης και Δόγματος. Το 1990 η ευθύνη μεταφέρθηκε στη Μεραρχία Ατομικής και Συλλογικής Εκπ/σης.

Εκπαιδευτικά υλικά από την USARSA

Το 1983, το Γραφείο του Υπαρχηγού Προσωπικού Πληροφοριών (OACSI) ανέθεσε στην USAICS να παράσχει μη διαβαθμισμένα σχέδια μαθημάτων στην School of Americas (USARSA) στο Fort Benning, Georgia. Η USAICS δημιούργησε μια ομάδα εργασίας για να ικανοποιήσει αυτό το αίτημα. Η ομάδα εργασίας αποφάσισε να χρησιμοποιήσει υλικά του σχεδίου Χ επειδή παλαιότερα είχαν εκκαθαριστεί προς αποκάλυψη σε αλλοδαπούς. Η ομάδα ρώτησε την OACSI αν τα υλικά του σχεδίου Χ μπορούσαν να αποδεσμευθούν προς χρήση αλλοδαπών. Η OACSI απάντησε ότι η USAICS μπορούσε να αποδεσμεύσει όλα τα αδιαβάθμιστα υλικά του σχεδίου Χ στην USARSA αφού το επανεξέταζε για να βεβαιωθεί ότι ίσχυε. Το υλικό επανεξετάστηκε και αποδεσμεύτηκε για να χρησιμοποιηθεί στην USARSA. Όλα τα υλικά του σχεδίου Χ ήταν στα αγγλικά.

Ο ανχης Victor Tise ήταν ένας νεαρός λοχαγός όταν συμμετείχε σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα στην USAICS. Στα τέλη Φεβρουαρίου του 1982 του ανατέθηκε να ενημερώσει το εκπαιδευτικό πρόγραμμα πληροφοριών για την USARSA, Fort Gulick, Panama, Canal Zone. Ο Tise εργάστηκε με τον Λοχαγό John Zindar που ήταν επίσης στο Fort Huachuca.

Οι δυο άνδρες αντιλαμβάνονταν ότι ο Πρόεδρος Carter είχε σταματήσει την εκπαίδευση πληροφοριών στη Λατινική Αμερική λόγω των κλιμακούμενων αναφορών για παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο πρόεδρος Carter εμμέσως ανησυχούσε ότι η εκπαίδευση και οι παραβιάσεις συνδέονταν. Οι δυο τους αντιλαμβάνονταν επίσης ότι ήταν πρωταρχική προτεραιότητα για τον Πρόεδρο Reagan να επαναφέρει αμέσως την εκπαίδευση επί των πληροφοριών στη Λατινική Αμερική. (29)

Ο Tise και ο Zindar έπρεπε μέχρι το τέλος του Σεπτεμβρίου να σχεδιάσουν και παράσχουν εκπαίδευση πληροφοριών στη SOA, (30) και να ενημερώσουν τα υλικά του σχεδίου Χ για την USARSA (31) Τους επέβλεπε στο Fort Huachuca ο ταγματάρχης Richard L. Montgomery, και τους δόθηκε ένα προτεινόμενο Πρόγραμμα Εκπ/σης από την SOA που σκιαγραφούσε τα μαθήματα που οι Tise και Zindar έπρεπε να αναπτύξουν. Σύμφωνα με τον Tise το υλικό του σχεδίου Χ εγκρίθηκε από τον Τχη Montgomery και επίσης από τον J. W. Taylor του Τμήματος Ανθρωπίνων Πληροφοριών στο Fort Huachuca. Τα υλικά επίσης έπρεπε να εκκαθαριστούν από την Washington και αποστέλλονταν μέσω του Υπαρχηγού Προσωπικού Επιχειρήσεων (DCSOPS) για εκκαθάριση. Ο Tise θυμάται ότι το υλικό επέστρεψε από την Washington εγκεκριμένο αλλά χωρίς αλλαγές. (32)

Ο Tise κατέθεσε ότι δεν παρατήρησε να υπήρχε ακατάλληλο εκπαιδευτικό υλικό στα έγγραφα του σχεδίου Χ. Επίσης παρατήρησε ότι αν και όλα τα υλικά του σχεδίου Χ ήταν αδιαβάθμιστα, μεγάλο μέρος τους ήταν αντιγραφή κατά λέξη από το FM 30-18, ένα διαβαθμισμένο εγχειρίδιο πεδίου που αναφέρεται σε τακτικές πληροφοριών. (33) Ο Zindar εξάλλου θυμάται το ακατάλληλο υλικό και λέει ότι κατά το πλείστον χρονολογείται από την εποχή του Βιετνάμ και χρειαζόταν μεγάλες αλλαγές. (34) Και οι δυο εργάστηκαν πάνω στην αναθεώρηση του υλικού ώστε να μπορέσει να διδαχτεί στη SOA.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. : ESCUELA DE LAS AMERICAS

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Ο Τχης Ralph Heinrichs ήταν στο Τμήμα Ανάπτυξης Εκπ/σης στη SOA κατά την περίοδο που αυτά τα εκπαιδευτικά εγχειρίδια ενημερώνονταν και μεταφέρονταν στη SOA. Ο Heinrichs επιβεβαίωσε ότι τα υλικά του σχεδίου Χ ήταν σε χρήση στη Σχολή πριν το 1982 (35) Σύμφωνα με τον Heinrichs αυτά τα υλικά χρησιμοποιούνταν στη σχολή μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 70. (36)

Ο Heinrichs κατέθεσε ότι ο προϊστάμενός του Ramon Quijano και ο διοικητής της USARSA Σχης Nicholas A. Andreacchio ταξιδεύσαν στην Washington D.C. για να πάρουν έγκριση να διδάξουν τα εκπαιδευτικά υλικά αφότου μεταφέρθηκαν από το Fort Huachuca και ενημερώθηκαν από τους Tise και Zindar. Σύμφωνα με τον Heinrichs οι Quijano και Andreacchio είχαν μια διαφωνία με τον Υπαρχηγό Προσωπικού Πληροφοριών του Πενταγώνου που τελικά ενέκρινε τα υλικά του σχεδίου Χ ώστε να επανεκδοθούν στη SOA (37) Ο Heinrichs αντελήφθη ότι μικρές αλλαγές χρειαζόνταν στο εκπαιδευτικό υλικό. Για παράδειγμα η SOA δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιεί τους όρους στασιαστής (insurgent), στάση ή αντιμετώπιση στάσεων. Θα έπρεπε μάλλον να χρησιμοποιείται ο όρος αντάρτικο (guerrilla)

Επιπλέον μερικοί όροι ανθρωπίνων πληροφοριών και τεχνικές χειρισμού απαλείφθηκαν. Η θέση της SOA ήταν ότι τα υλικά είχαν διδαχθεί επί μια δεκαετία και πλέον σε χιλιάδες εκπαιδευόμενους ανά τον κόσμο και δεν χρειαζόταν να αλλαχθούν. Τελικά το Πεντάγωνο ενέκρινε τα υλικά (38)

Σύμφωνα με τον Tise, ο Margarito Cruz ένας γνηγής Πορτορικάνος που δίδασκε Ανθρώπινη Πληροφορία στη SOA το 1982, αναγνώρισε τα υλικά που διδάχθηκαν από τη δεκαετία του 70 που ήταν κι αυτός εκπαιδευτής στη SOA. Ο Cruz εμμέσως συνιστούσε την ανανέωση μερικών υλικών μετά την έγκρισή τους από την πρωτεύουσα και ο Tise πιστεύει ότι η απαράδεκτη διατύπωση αλλάχθηκε. (39) Είναι ασαφές, ωστόσο πόσο από το μη αποδεκτό υλικό αφαιρέθηκε πριν αρχίσουν τα μαθήματα πληροφοριών στην USARSA το φθινόπωρο του 1982.

Οι Tise και Zindar λένε ότι προσωπικά δεν δίδαξαν από το μη αποδεκτό υλικό στην USARSA. Δεν μπορούσαν να βεβαιώσουν ή αρνηθούν ότι κάποιος άλλος δίδαξε από αυτό το υλικό. Ο Tise έφυγε από την USARSA το Νοέμβριο του 1982 και επέστρεψε από το 1986 ως το 1989. Ο Zindar παρέμεινε ως τα μέσα του 1983. Δεν συνομιλήσαμε με κανένα που να δίδαξε στο διάστημα 1983 - 1986. Το Πεντάγωνο ισχυρίζεται ότι τα μη αποδεκτά υλικά δεν διδάχθηκαν στην USARSA κατά το διάστημα αυτό.

Ανάπτυξη των Εκπαιδευτικών Εγχειριδίων της USARSA

Υπάρχει πλήρως συμφωνία σχετικά με το πώς δημιουργήθηκαν τα υπάρχοντα εκπαιδευτικά εγχειρίδια. Το 1984 η SOA μεταφέρθηκε στο Fort Benning της Georgia. Το 1987, η 470^η Ταξιαρχία Στρατιωτικών Πληροφοριών (470 MIBDE) της Νότιας Διοίκησης των Η.Π.Α. (USSOUTHCOM) που στάθμευε στον Παναμά, ζήτησε βοήθεια από την SOA για τη δημιουργία καθοδηγητικού υλικού για τις Κινητές Εκπαιδευτικές Ομάδες (MTTs) στη Λατινική Αμερική.

Οι MTT's χρησιμοποιήθηκαν ανά τον κόσμο ως αρωγοί στις προσπάθειες των μονίμων διορισμένων συμβούλων διευθύνοντας ειδικευμένα μαθήματα πληροφοριών πέρα από τις δυνατότητες του τοπικού συμβουλευτικού και επί των πληροφοριών προσωπικού. Οι MTT's μπορούν να οργανωθούν έτσι ώστε να ικανοποιήσουν μια απαίτηση σε κάθε σχεδόν τύπο εκπαίδευσης και υποστήριξης σε πληροφορίες και ασφάλεια.

Τα εκπαιδευτικά υλικά που παρελήφθησαν από την 470^η Ταξιαρχία Στρατιωτικών Πληροφοριών περιελάμβαναν τα πρωταρχικά υλικά με τις μη αποδεκτές διατυπώσεις που είχαν επισημανθεί από τον Cruz το 1982. (40) Προφανώς αυτό το υλικό δεν υπεβλήθη σε μια ανεξάρτητη επανεξέταση από την 470 MIBDE ή από την USSOUTHCOM όταν μεταφέρθηκε στον Παναμά από την USARSA. Το 1987 η USSOUTHCOM άρχισε να εκδίδει τα εκπαιδευτικά εγχειρίδια με το μη αποδεκτό υλικό για εκπαιδευόμενους και στρατιωτικές σχολές στη Λατινική Αμερική. Το 1989 ένα πρώην μέλος της 470^{ης} Ταξιαρχίας Στρατιωτικών Πληροφοριών ανέλαβε καθήκοντα εκπαιδευτού στην USARSA και χρησιμοποίησε αυτά τα εγχειρίδια ως βοηθήματα των εκπαιδευομένων. (41) Τα εγχειρίδια δόθηκαν σε εκπαιδευόμενους από δέκα χώρες: Βολιβία, Κολομβία, Κόστα Ρίκα, Δομινικανή Δημοκρατία, Ισημερινός, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Μεξικό και Βενεζουέλα.

Το Μάρτιο 1991 η Αμυντική Υπηρεσία Πληροφοριών (DIA) ανακάλυψε τα μη αποδεκτά υλικά ενώ προγραμματιζόταν η αποστολή Κινητής Εκπαιδευτικής Ομάδας στην Κολομβία για να παράσχει εκπαίδευση πάνω στην αντικατασκοπεία και ξένη κατασκοπεία. Η DIA ζήτησε ένα αντίγραφο του προτεινόμενου προγράμματος εκπαίδευσης και εκπαιδευτικά εγχειρίδια από την USARSA. Τα εγχειρίδια που επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν και ήταν γραμμένα στα Ισπανικά μεταφράστηκαν στα Αγγλικά και έτσι η DIA ανακάλυψε το μη αποδεκτό υλικό. (43)

Η CIA επανεξέτασε τα εγχειρίδια και σημείωσε μερικές ασυμφωνίες σε θέματα πολιτικής και διαβάθμισης. Τα έγγραφα περιείχαν διάφορα εδάφια που παρείχαν πληροφορίες σχετικά με τη χρήση ορού της αλήθειας κατά τη διάρκεια ανακρίσεων, απαγωγή μελών της οικογένειας του αυτοπάλου για να επηρεάσουν τον αντίπαλο, εκλογή αντιπάλων προσωπικοτήτων για απαγωγή, εξορία, φυλοδαρμούς και εκτελέσεις. Το καλοκαίρι του 1991 ο υπουργός Cheney ειδοποιήθηκε για την ύπαρξη των εγχειριδίων και του μη αποδεκτού υλικού. Διενεργήθηκε μια ανεξάρτητη έρευνα σχετικά με τα έγγραφα και οι Στρατιωτικές Υπηρεσίες του Κογκρέσου και οι Επιτροπές Πληροφοριών ειδοποιήθηκαν για το σφάλμα. Σύμφωνα με το Πεντάγωνο ανακτήθηκαν αντίγραφα των εγχειριδίων. Ο Γενικός Επιθεωρητής σημείωσε στην έκθεσή του, του 1997, ότι η πλήρης ανάκτηση όλων των εγχειριδίων που κυκλοφορούσαν θεωρείται αμφίβολη. (44)

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. : ESCUELA DE LAS AMERICAS

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Κατά την πρώτη εβδομάδα του Αυγούστου του 1991, υφυπουργός Άμυνας ενημέρωσε τις Επιτροπές του Κογκρέσσου για αυτό το θέμα και το περιστατικό αναφέρθηκε στο Γραφείο Επίβλεψης Πληροφοριών του Προέδρου. Στις 9 Αυγούστου σε ένα μυστικό υπόμνημα προς τον Υπουργό Άμυνας, τον Διοικητή της Νότιας Διοίκησης (USCINSCO) και τον Βοηθό του Υπουργού Άμυνας, ο Υφυπουργός Άμυνας ανακοίνωσε ότι ολοκληρώθηκε η μελέτη πάνω σε ένα από τα υπό συζήτηση εγχειρίδια, "Manejo de Fuentes" (χειρισμός πηγών). Η μελέτη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το εγχειρίδιο συνηγορεί υπέρ μεθόδων και ενεργειών που αντίκεινται στην πολιτική του στρατού των Η.Π.Α.

Το αποτέλεσμα αυτών των ευρημάτων ήταν να ανατεθεί σε έναν αριθμό γραφείων να ελέγξουν τα εκπαιδευτικά υλικά και τις διαδικασίες εκπαίδευσης. Η διοίκηση USCINSCO είχε την ευθύνη για την αναθεώρηση όλων των εκπαιδευτικών υλικών αντικατασκοπείας και πληροφοριών. Ανέλαβε επίσης την ευθύνη για την εύρεση όλων των μη αποδεκτών υλικών και την εκπαίδευση ξένων στρατιωτικών ομάδων με αποδεκτό υλικό των Η.Π.Α. Επίσης ενημέρωσε τις στρατιωτικές ομάδες ότι τα ευρεθέντα εγχειρίδια δεν ήταν σύμφωνα με την πολιτική των Η.Π.Α. και ότι έγινε λάθος όταν περιελήφθησαν μη αποδεκτά υλικά στα εγχειρίδια.

Από πλευράς Βοηθού Υπουργού Άμυνας ανελήφθη η ευθύνη μιας πλήρους διερεύνησης του τρόπου που χρησιμοποιήθηκαν τα εγχειρίδια, υποβάλλοντας μια αναφορά, μαζί με συστάσεις προς τον Υπουργό Άμυνας. Το Υπουργείο Άμυνας ανέλαβε να συλλέξει όλα τα υλικά σχετικά με το σχέδιο Χ και τα υλικά εκπαίδευσης απ' την USARSA και το Fort Huachuca που σχετιζόταν με το μη αποδεκτό υλικό, να τα καταστήσει απόρρητα και να αναμένει οδηγίες για την διάθεσή τους. Από πλευράς Βοηθού Υπουργού Άμυνας ανελήφθη επίσης το έργο της αναθεώρησης όλων των εκπαιδευτικών υλικών για τις πληροφορίες και την αντικατασκοπεία.

Στις 28 Ιουνίου 1996 το Γραφείο Επίβλεψης Πληροφοριών εξέδωσε μιαν Αναφορά για την Επιθεώρηση της Γουατεμάλα. Σε αυτή την αναφορά υπήρχε μια σύντομη αναφορά στο υλικό που χρησιμοποιήθηκε στην USARSA και παραβίαζε την πολιτική του στρατού των Η.Π.Α. Ο αντιπρόσωπος Joseph P. Kennedy ξεκίνησε μια προσπάθεια ώστε τα εγχειρίδια να δημοσιοποιηθούν. Στις 20 Σεπτεμβρίου το Υπουργείο Άμυνας αποκαρκτηρίσε τα εγχειρίδια.

Αναφορά του Γενικού Επιθεωρητή για το 1997

Αφού ο Υπουργός Άμυνας Cheney ειδοποιήθηκε το καλοκαίρι του 1991 για την ύπαρξη των εγχειριδίων που χρησιμοποιούνταν στην USARSA κατέβηκε την Υπηρεσία Επίβλεψης Πληροφοριών του Βοηθού Υπουργού Άμυνας (ATSD-IO) στο να διερευνήσει την χρήση των Ισπανόφωνων εκπαιδευτικών εγχειριδίων πληροφοριών που περιείχαν υλικό αντίθετο προς την πολιτική των Η.Π.Α. και του Υπουργείου Άμυνας. Η ATSD-IO έδωσε την αναφορά στις 10 Μαρτίου 1992.

Στις 30 Σεπτεμβρίου 1996 ο Απεσταλμένος του Υπουργού Άμυνας ζήτησε από την Γενική Επιθεώρηση του Υπουργείου Άμυνας να εξετάσει την ανωτέρω αναφορά ώστε να δει αν είναι επαρκής ώστε να αποδοθούν ατομικές ευθύνες. Επίσης ζητήθηκε να προσδιοριστεί αν οι διορθωτικές ενέργειες που συνιστούσε η αναφορά του Μαρτίου του 1992 εφαρμόστηκαν ικανοποιητικά. Στις 21 Φεβρουαρίου ο Γενικός Επιθεωρητής αποπεράτωσε την εξέτασή του και την κατέστησε προσπελάσιμη από το κοινό. Η αναφορά του Γενικού Επιθεωρητή έχει έναν αριθμό ανακρίβειών. Πρώτον, κοχυρίζεται ότι το προσωπικό του στρατού δεν συνειδητοποιούσε ότι τα εγχειρίδια της USARSA παραβίαζαν την στρατιωτική πολιτική. Ωστόσο το γραφείο έχει μιλήσει με διάφορα άτομα που ανέφεραν ότι έφεραν στους ανωτέρους τους το θέμα του περιεχομένου των εγχειριδίων και πήραν και πάλι την εντολή να συνεχίσουν να διδάσκουν από αυτό. Δεύτερον, σύμφωνα με τον ΓΕ ούτε το στρατιωτικό προσωπικό της USSOUTHCOM ούτε το σώμα των διδασκόντων στην USARSA τήρησε την πολιτική του στρατού για έγκριση των εγχειριδίων από πλευράς δόγματος. Και πάλι πριν το υλικό μεταφερθεί στη USARSA εγκρίθηκε από δυο τουλάχιστον ανθρώπους στο Fort Huachuca και στην Washington D.C. (45) και επίσης από την USARSA. Παρά τα πολυάριθμα τηλεφωνήματα στο Πεντάγωνο, σε πρώην εκπαιδευτές της USARSA, και αξιωματούχους της USAICS στο Fort Huachuca, Αριζόνα αυτό το γραφείο δεν μπόρεσε να προσδιορίσει ποια είναι η επίσημη στρατιωτική πολιτική έγκρισης από πλευράς δόγματος. Πάντως, όλα τα άτομα που παρέστησαν στις συνεντεύξεις παρατήρησαν ότι τα εγχειρίδια έδεκναν σαφώς αλλαγμένα πριν διδαχθούν στην USARSA.

Σύμφωνα με τον Ανχη Tise η USARSA στον Παναμά υπήχθη στην διοίκηση του Υπαρχηγού Επιχειρησιακού Προσωπικού (DCSOPS) που είναι τμήμα των στρατιωτικών αρχηγείων του Πενταγώνου. Ο Tise θυμάται ότι το υλικό στάλθηκε μέσω του DCSOPS από την USAICS και επέστρεψε εγκεκριμένο αλλά απαράλλαχτο. (46)

Αν και ο Tise δεν θυμάται ότι η USARSA περιήλθε στην εποπεία της Εκπαίδευσης και Δόγματος (TRADOC) κοχυρίζεται ότι η έγκριση από το Fort Huachuca συνιστά έγκριση TRADOC. Ο Τχης Heinrichs στην USARSA θυμάται ότι το υλικό στάλθηκε από την USARSA στην Washington D.C. όπου εγκρίθηκε από τον Αντιπρόσωπο του Υπουργού Πληροφοριών στο Πεντάγωνο. Ακόμα κι αν το υλικό δεν ακολούθησε όλη την διαδικασία έγκρισης σύμφωνα με τις πηγές μας εγκρίθηκε από τουλάχιστον δυο γραφεία στο Fort Huachuca και στην Washington D.C και τουλάχιστον ένα γραφείο στην USARSA, είτε υπήρχε εσκεμμένη προσπάθεια παραβίασης της πολιτικής του Υπουργείου Άμυνας είτε όχι. (47). Ασκέτως αυτών υπήρξε μια κονδροειδής άγνοια.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. : ESCUELA DE LAS AMERICAS

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Τρίτον, η έκθεση του ΓΕ αναφέρει ότι δεν υπήρχαν αντίστοιχα στην αγγλική γλώσσα εγχειρίδια. Ωστόσο, όλα τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν στα εγχειρίδια προήλθαν από αγγλικά κείμενα και ήταν εγκεκριμένα στα Αγγλικά για χρήση στην USARSA πριν μεταφραστούν στα Ισπανικά. Έτσι είναι παραπλανητικό να υποθέσουμε ότι τα εγκεκριμένα εγχειρίδια στα αγγλικά είναι διαφορετικά από τα υλικά στα Ισπανικά που χρησιμοποιήθηκαν στα εγχειρίδια.

Η αναφορά του ΓΕ που αποκατακρίστηκε στις 21 Φεβρουαρίου 1997 αναλύει σαφώς αν οι διορθωτικές ενέργειες που συνιστούσε η αναφορά του Μαρτίου του 1992 ακολουθήθηκαν ικανοποιητικά. Η αναφορά του ΓΕ συμπεραίνει ότι δεν ακολουθήθηκαν, ότι ο αντίκτυπος της αναφοράς ήταν μικρός και ότι τελικά ήταν ανεπιτυχής. (48)

Η αναφορά του ΓΕ συνοψίζει γιατί οι έρευνες και συστάσεις του 1992 δεν επέτυχαν. Δηλώνει ότι:

Ο στρατός και η DIA ήταν τα μόνα τμήματα του Υπουργείου Άμυνας που δημοσίευαν τεκμήρια προς υποστήριξη του υπομνήματος. Άλλοι από αυτούς όπου υπήρξε αποστολή δεν είχαν κανένα έγγραφο απόδειξης παραλαβής ή δεν θεώρησαν αναγκαίο να υπάρξει δράση. Το Υφυπουργείο Άμυνας δεν διέθετε μηχανισμό για να παρακολουθεί τη συμμόρφωση με το υπόμνημα. Έτσι, η έκδοση της πολιτικής του Υπουργείου Άμυνας για την πληροφορία και την αντικατασκοπεία και τη σχετική εκπαίδευση αλλοδαπών εξανεμίστηκε και τα σημερινά μέλη του προσωπικού του ASD(C3I) έχουν μικρή ή καθόλου ανάμνηση του υπομνήματος του 1992. (emphasis added) (49)

Γνωρίζουμε ότι οι προηγούμενες έρευνες και συνακόλουθες συνεχείς προσπάθειες ήταν επίσης αναποτελεσματικές.

Η USARSA - γνωστή επίσης και ως σχολή των δολοφόνων - έχει βγάλει πολλούς από τους πιο ονομαστούς εχθρούς της δημοκρατίας και καταπατητές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λατινική Αμερική. Στο Ελ Σαλβαδόρ 48 αξιωματικοί που καταγγέλθηκαν για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών εκπαιδεύτηκαν σε αυτή τη σχολή.

Αυτό περιλαμβάνει και τον συνταγματάρχη Elena Fuentes έναν από τους πιο ονομαστούς σκληροπυρηνικούς αξιωματικούς. Αυτός ήταν στην αίθουσα όπου στρατιωτικοί ηγέτες του Σαλβαδόρ έδωσαν την εντολή για τη δολοφονία των Ιησουϊτών ιερέων το 1989. Ήταν εκπαιδευτής στη σχολή το 1985 και 1996. Τωόντι, 19 από τους 26 αξιωματικούς που αναφέρονται από την προαναφερθείσα επιτροπή του ΟΗΕ για ανάμειξη και συγκάλυψη της δολοφονίας των Ιησουϊτών ήταν απόφοιτοι της SOA.

Και υπάρχουν αναρίθμητα θύματα - άτομα που έχουν υποφέρει τόσο πολύ στα χέρια αυτών που διδάχθηκαν να βασανίζουν και να δολοφονούν από στοιχεία μέσα από την κυβέρνησή μας.

Ο αρχιεπίσκοπος Oscar Romero πυροβολήθηκε εν ψυχρώ από εκπαιδευμένους στη SOA επειδή εξεγέρθηκε υπέρ των αδυνάτων και εναντίον των ισχυρών. 4 μοναχές βασανίστηκαν, ακρωτηριάστηκαν και πετάχτηκαν σε ένα καντάκι επειδή έκαναν το έγκλημα να διδάσκουν σε παιδιά ανάγνωση. Τα παιδιά στο El Mozote πυροβολήθηκαν με πολυβόλα από δόκιμους του SOA για το αμάρτημά τους να ζουν σε λάθος μέρος τη λάθος ώρα.

Η διοίκηση Clinton έχει θέσει την προώθηση της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο επίκεντρο της εξωτερικής πολιτικής των Η.Π.Α. Η συνέχιση της λειτουργίας της SOA με δεδομένη την ιστορία της και την παράδοσή της, είναι φραγμός στην εμπέδωση μιας νέας σχέσης των Η.Π.Α. με τη Λατινική Αμερική που να βασίζεται στην ενίσχυση δημοκρατικών θεσμών με συμμετοχή των πολιτών.

Πριν από πενήντα χρόνια η USARSA άνοιξε τις πόρτες της στον Παναμά σε μια κατηγορία αξιωματικών του στρατού από την Λατινική Αμερική και την Καραϊβική για να εκπαιδευτούν στην τέχνη του πολέμου. Μετά από μισόν αιώνα είναι καιρός αυτή η Σχολή να κλείσει.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ (αρχίζουν με #3 καθώς οι #1 και #2 περιέχονται στη σύνοψη που αποκατακρίστηκε ως μέρος της όλης αναφοράς)

3. Caballero όπως αναφέρεται από τον Le Moyne James, "Testifying to Torture", στους New York Times, 5 Ιουνίου 1988, τμήμα 6, σελ 45

4. Ο Caballero δεν περιλαμβάνει ψυχολογικές μεθόδους στην έννοια του βασανισμού. Σύμφωνα με τον Le Moyne, ο Caballero δεν περιελάμβανε τον ψυχολογικό "καταναγκασμό" στην ίδια κατηγορία με τον φυσικό βασανισμό.

5. Συζήτηση με Le Moyne, 5 Μαρτίου 1997.

6. Le Moyne James, "Testifying to Torture", στους New York Times, 5 Ιουνίου 1988, τμήμα 6, σελ 45, στήλη πρώτη.

7. ό.π.

8. ό.π.

9. ό.π.

10. ό.π.

11. Συζήτηση με τον Πρεσβευτή Binns

12. ό.π.

13. ό.π.

14. Και μόνο το γεγονός ότι τα εγχειρίδια της USARSA δημιουργήθηκαν προς τα τέλη της δεκαετίας του 80 αφού δημοσιοποιήθηκε το Εγχειρίδιο εκπαίδευσης των Κόντρας και εκδόθηκε το Ανακριτικό Εγχειρίδιο της Ονδούρας, αποδεικνύει αυτό το γεγονός.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. : ESCUELA DE LAS AMERICAS

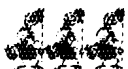
συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

15. Το εγχειρίδιο της KUBARK είχε γραφτεί το 1963 για χρήση πρακτόρων των Η.Π.Α. κατά της κομμουνιστικής ανατροπής. Δεν γράφτηκε για να χρησιμοποιηθεί στην εκπαίδευση ξένων στρατιωτικών υπηρεσιών.
16. Cohn, Gary κ.ά. "Torture as taught by CIA; Declassified manual details the methods used in Honduras; Agency denials refuted", The Sun of Baltimore, 27 Ιανουαρίου 1997, σελ. 1Α
17. Ακρόαση της εκλεγμένης επιτροπής της Γερουσίας επί των πληροφοριών, 16 Ιουνίου 1988.
18. ό.π.
19. Εγχειρίδιο Εκμετάλλευσης Ανθρώπινων Πόρων - 1983 σ. Α -2
20. ό.π.σ. Β -2
21. ό.π.σ. L -4
22. ό.π.σ. K -7
23. Ακρόαση της εκλεγμένης επιτροπής της Γερουσίας, 1988
24. Ακρόαση της εκλεγμένης επιτροπής της Γερουσίας, 1988
25. Αυτά τα υλικά που συζητήθηκαν προηγουμένως περιλαμβάνουν (1) το Ανακριτικό Εγχειρίδιο του 1983 και (2) το Εγχειρίδιο Ψυχολογικών Επχειρήσεων στον Ανταρτοπόλεμο γνωστό και ως Εγχειρίδιο των Κόντρας.
26. βλ. σελ. 10 αυτής της αναφοράς
27. Το Δεκέμβριο του 1981 ο Πρόεδρος Reagan εξέδωσε την Εκτελεστική Οδηγία 12333 που αποσαφηνίζει τις αρμοδιότητες, ευθύνες και περιορισμούς των υπηρεσιών πληροφοριών των Η.Π.Α.
28. Τμήμα του Στρατιωτικού Υπομνήματος στο ATSD-IO, 4 Νοεμβ 1991
29. Βάσει συζητήσεων με Tise και Zindar.
30. Έτσι οι Kai οι δυο θυμούνται ότι είχαν περίπου 6 μήνες για να συμπληρώσουν ένα έργο που σύμφωνα με τον Τχη Ralph Heinrichs κανονικά θα ήθελε 12 - 18 μήνες.
31. Και οι δυο θυμούνται ότι όταν έφτασαν στον Παναμά βρήκαν ήδη κάποιο υλικό του σχεδίου Χ εκεί.
32. Συζήτηση μεταξύ Victor Tise και OASD, 1 Αυγούστου 1991, αποκατακτημένη από OASD τις 22 Νοεμβρίου 1996.
33. ό.π. Ο Tise δεν μπορούσε να εξηγήσει γιατί το σχέδιο Χ παρέμενε αδιαβάθμιτο ενώ το εγχειρίδιο FM 30 - 18 παρέμενε απόρρητο.
34. Και οι δυο (Tise και Zindar) θυμούνται ότι το περισσότερο υλικό του σχεδίου Χ ήταν αδιαβάθμιτο αλλά ένα μέρος του ήταν άκρως απόρρητο.
35. Καθώς τα έγγραφα του σχεδίου Χ περιείχαν το μη αποδεκτό υλικό, το γεγονός ότι το υλικό αυτό κυκλοφορούσε στην USARSA πριν το 1982 θα έδειχνε ότι οι Η.Π.Α. δίδασκαν αυτές τις τακτικές κατά το 60 και το 70. Οι Heinrichs, Tise και Zindar δεν μπορούσαν να θυμηθούν αν κάποιο από το υλικό του σχεδίου Χ είχε ληφθεί από τα αρχεία της USARSA ή μόνο το υλικό που οι ίδιοι αναθέωρουν χρησιμοποιήθηκε.
36. Μπορεί να υποτεθεί ότι τα υλικά τέθηκαν εκτός κυκλοφορίας προς τα τέλη της δεκαετίας του 70 όταν ο πρόεδρος Carter ζήτησε να τερματιστεί η εκπαίδευση πληροφοριών στη Λατινική Αμερική
37. Ο Heinrichs δεν μπορούσε να θυμηθεί τη φύση της διαφωνίας.
38. Αμφότεροι οι Tise και Zindar παρατήρησαν ότι ήταν πολύ επείγον να διαμορφώσουν το υλικό για την εκπ/ση πληροφοριών. Τους κατέστη σαφές ότι ο πρόεδρος Reagan ήθελε να γίνει αμέσως. Ο Zindar αισθανόταν ότι ο στρατός ήταν ελαστικός στους περιορισμούς και ότι έγιναν ορισμένες συντομεύσεις.
39. Το γραφείο δεν μπόρεσε να εντοπίσει τον Margarito Cruz
40. Σύμφωνα με τον Tise το μη αποδεκτό υλικό που αφαιρέθηκε από τον Cruz το 1982 παρέμενε στα ενεργά αρχεία της σχολής λόγω της πολιτικής της. Ο Tise πιστεύει ότι το υλικό που παρελήφθη από την 470 MIBDE στη Σχολή ήταν από σύγχρονα σχέδια μαθημάτων όσο και από αρχαικό υλικό.
41. Κανένας από τους εξετασθέντες δεν μπορούσε ή δεν ήθελε να προσδιορίσει το όνομα αυτού του προσώπου.
42. Το Πεντάγωνο ισχυρίζεται ότι τα εγχειρίδια αυτά ποτέ δεν υπήρξαν στα αγγλικά. Αν και τα εγχειρίδια σχηματίστηκαν με Ισπανόγλωσσο υλικό, όλο αυτό προέρχεται από τα Αγγλικά και μεταφράστηκε από τα Αγγλικά στα Ισπανικά στην USARSA.
43. Point Paper - USSOUTHCOM
44. Policy and Oversight Report, 21 Φεβρουαρίου 1997, σελ. 7.
45. Εγκρίθηκε από ένα, ίσως και δυο γραφεία : DCSOPS και του Υφυπουργού Άμυνας
46. Συζήτηση με OASD, 1 Αυγούστου 1991
47. Συμπεραίνουμε ότι δεν υπάρχει εσκεμμένη πρόθεση παραβίασης της πολιτικής του Υπουργείου Άμυνας. Όμως πιστεύουμε ότι υπήρχε μια ανομολόγητη άνωθεν πολιτική ότι οι κανόνες μπορούν να αγνοηθούν.
48. Policy and Oversight Report, 21 Φεβρουαρίου 1997, σελ. 13 -14
49. ό.π. σελ. 14

Στο σημείο αυτό, τελειώνει η αναφορά του γεροϋσιαστή Kennedy. Δυστυχώς, όμως, δεν σταματάει κι η ιστορία της ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ. Θα επανέλθουμε.

ματα... στίγματα... στίγματα... στίγ

Εξακολουθούν να κρατούνται τα 3 άτομα που πιάστηκαν το βράδυ της 5/12/97, όταν τα επεισόδια, που είχαν αρχίσει έξω απ' τη Νομική, συνεχίστηκαν στην περιοχή της Φοιτητικής Εστίας. Τα επεισόδια προκλήθηκαν όταν αστυνομικοί άρχισαν να απειλούν και να βρίζουν τους συγκεντρωμένους που διαμαρτύρονταν για την κατάσταση που επικρατεί στον χώρο της παιδείας και η οποία επιδεινώνεται με τα πρόσφατα μέτρα του Γεράσιμου Αρσένη.

Τα επεισόδια, τελικά, δεν ήταν τόσο έντονα, όσο άλλες φορές.

Παρ' όλα αυτά, η εξουσία δείχνει αποφασισμένη να κλιμακώσει την ένταση που η ίδια έχει πυροδοτήσει στο χώρο των σχολείων και των πανεπιστημίων.

Έτσι, οι κατηγορίες που απαγγέλθηκαν στους 4 (από τους δεκάδες συλληφθέντες) είναι βαρύτερες.

Ένας απ' τους κατηγορούμενους - ανήλικους - αφέθηκε με τσουχτερή εγγύηση, ενώ οι άλλοι δυο νεαροί και η κοπέλλα οδηγήθηκαν στον Κορυδαλλό.

Φυσικά, η επιλογή των 4 συγκεκριμένων ατόμων δεν ήταν τυχαία, όπως δεν είναι ποτέ τυχαίες οι όποιες ενέργειες των εξουσιαστών.

Τα θύματα της εξουσίας - τουλάχιστον σε περιόδους σαν κι αυτήν που διανύουμε - επιλέγονται ανάμεσα στα πιο «αδύναμα» άτομα που συμμετέχουν σε κάποιο κίνημα ή που είναι πολύ πιθανόν να συμμετάσχουν.

Ποιά είναι τα πιο αδύναμα άτομα; Είναι εκείνα που δεν

καλύπτονται κοινωνικά (δηλ. Όσοι έχουν ήδη καταδικαστεί για κάποιο «κοινό» ποινικό αδίκημα (π.χ. ναρκωτικά, κλοπή κ.λπ.) ή όσοι ανήκουν σε κάποια κοινωνική μειονότητα (π.χ. ομοφυλόφιλοι).

Είναι εκείνα τα άτομα, που δεν καλύπτονται πολιτικά, δηλαδή είναι τα άτομα που δεν ανήκουν σε κάποια οργανώση ή ομάδα, με αποτέλεσμα να μην φοβάται η εξουσία κάποιες εκδηλώσεις συμπαράστασης.

Είναι τα άτομα μικρής ηλικίας, αφού αυτά είναι πιο πιθανόν να τρομοκρατηθούν.

Είναι τα παιδιά των υπαλλήλων, αφού η εξουσία μπορεί να βάλει τους γονείς (που τους έχει στο χέρι) να παίξουν το ρόλο των μπάτσων και των δεσμοφυλάκων.

Είναι τα άτομα που είναι οικονομικά αδύνατα, αφού η επιβολή σ' αυτά χρηματικών ποινών τα αναγκάζει να δανεύονται με επαχθείς όρους και άρα να δεσμεύονται κι έτσι να εξουδετερώνονται.

Τι προσδοκά η εξουσία απ' αυτή την τακτική της;

Κατ' αρχήν να εξουδετερωθεί το οποιοδήποτε κίνημα «εν τη γενέσει του» ή και πριν απ' αυτήν.

Έπειτα, να ανακόψει, με την ασκούμενη τρομοκρατία, κάθε δυνατότητα μαζικοποίησης των μικρών, αλλά μαχητικών ομάδων.

Αποσκοπεί, επίσης, στο να πλήξει την αξιοπιστία αυτών των ομάδων, στον βαθμό που αδυνατούν να συμπαρασταθούν αποτελεσματικά στους εκάστοτε συλλαμβανόμενους.

Τέλος, αποβλέπει στο να δημιουργήσει υποψίες σε βάρος αυτών των ομάδων, αφού όσοι συλλαμβάνονται βομβαρδίζονται, κυριολεκτι-

κά, με αφορισμούς του τύπου : «Αυτοί που είναι οι υπεύθυνοι δεν πιάνονται ποτέ... Πάντα την πληρώνουν κάποιοι άσχετοι...», και εύκολα μπορούν να καταλήξουν στην αποδοχή των ψιθύρων (που και πάλι καλλιεργούνται απ' την εξουσία) περί «συνεργασίας» των ομάδων και των πιο δραστήριων αγωνιστών «με τις ..αρχές ασφαλείας !!!».

Παρ' όλα τα κόλπα, ωστόσο, της εξουσίας και των οργάνων της, η ακολουθούμενη τακτική δεν φαίνεται να αποδίδει το επιθυμητό για την άρχουσα «ελίτ» αποτέλεσμα.

Τί συμβαίνει; Συμβαίνει το εντελώς αντίθετο :

★ Τα «αδύναμα» άτομα, τρομοκρατούνται. Αντί, όμως, να «πάνε σπίτι τους», πυκνώνουν, όλο και πιο πολύ τις γραμμές του αγώνα.

★ Οι γονείς των ανήλικων που συλλαμβάνονται - τουλάχιστον ένα σημαντικό ποσοστό απ' αυτούς - αντί να «νουθετήσουν» τα παιδιά τους, καταλήγουν να ριζοσπαστικοποιούνται και να επαναστατούν κι οι ίδιοι.

★ Οι ομάδες κι οι οργανώσεις, αντί να σπλώνονται, εμφανίζονται στα μάτια του κόσμου σαν μια - όλο και πιο αξιόπιστη - δυνατότητα προώθησης των κοινωνικών αγώνων.

★ Οι δραστήριοι αγωνιστές, αντί να απομονώνονται και να περιορίζουν την δράση τους, αντίθετα την επεκτείνουν και δημιουργούν γύρω τους μεγαλύτερες και ισχυρότερες ομάδες.

★ Το κίνημα, αντί να εξουδετερώνεται, φουντώνει!

Τι «φταίει»;

Δεν είμαστε, βέβαια, εμείς εκείνοι που θα ανοίξουμε τα μάτια της εξουσίας.

Ας ψάξει να βρει τις απίτες μόνη της.

Εκείνο, που μπορούμε να πούμε, είναι πως η τρομοκρατία της δεν περνάει πια.

Η εξουσιαστική τρομοκρατία μπαίνει στην φάση, κατά την οποία, αντί να τρομοκρατεί, **ΕΞΑΓΡΙΩΝΕΙ**.

Ήδη δε, οι εξαγριωμένοι αρχίζουν να **ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ**.

Η εξουσία, βέβαια, προσπαθεί να εμποδίσει την κοινωνική εξέλιξη και με άλλους τρόπους.

Μάτακι.

Η δοκιμασμένη μέθοδος του «καρώπου» (σαν αντίβαρο στο μαστίγιο των μπάτσων και των δικαστών), δεν μπορεί πια να εφαρμοσθεί, αφού όλοι γνωρίζουν πως η εξουσία δεν διαθέτει πια άλλα «καρώπα» για να ξεγελάσει τους καταπιεσμένους.

Παρόμοια, δεν φαίνεται να πετυχαίνει και η προσπάθεια της εξουσίας, να μαντρώσει τους εξεγειρόμενους σε κάποιαν ελεγχόμενη και χειραγωγούμενη «αντιπολίτευση».

Οι μέρες που έρχονται θα είναι δύσκολες. Δύσκολες για τους καταπιεσμένους. Θα είναι, όμως, πολύ δυσκολότερες για την εξουσία και τους διαχειριστές της.

Οι καταπιεσμένοι, μην έχοντας τίποτε να χάσουν και τα πάντα να κερδίσουν, θα εντείνουν την επίθεση.

Οι εξουσιαστές, έχοντας να χάσουν τα πάντα και μην μπορώντας να κερδίσουν τίποτε, θα αμύνονται. Θα αμύνονται μάτακι...

Όλοι μας ζούμε στο Στρυμωνικό Κόλπο!

★ **Η πολυεθνική TVX Gold επί τω έργω.** Η TVX μια πολυεθνική εταιρεία καναδικών συμφερόντων με χιλιάδες διευθυντή και ολλανδούς μετόχους το Δεκέμβριο του '95 με μια σύμβαση ληστρικού χαρακτήρα αγόρασε τα μεταλλευτικά δικαιώματα για μια έκταση 314 τετρ. χλμ.(!) και την άδεια κατασκευής μεταλλουργίας χρυσού. Γι' αυτό επιδοτήθηκε από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και το Ελληνικό Δημόσιο με 19 δις δρχ(!), ενώ αυτός που χειρίστηκε την υπόθεση από πλευράς υπουργείου προσλήφθηκε αργότερα ως στέλεχός της(!). Η εν λόγω εταιρεία υπόσχεται νέες θέσεις εργασίας σ' όσους θελήσουν να παίξουν το ρόλο του μεταλλωρύχου-τυφλοπόντικα σε υπόγειες στοές, «θολώνει τα νερά» όσον αφορά στην περιβαλλοντική της πολιτική και «βεβαιώνει» ότι μετά από 10-15 χρόνια θα εξαφανιστεί σαν τον κλέφτη μέσα στη νύχτα, αφήνοντας πίσω της σεληνιακά τοπία και εκατ. τόνους αποβλήτων.

★ **Η τοπική κοινωνία εξεγείρεται.** Οι κάτοικοι του Στρυμωνικού Κόλπου οικειοποιήθηκαν βίαιες πρακτικές και αντεπιτέθηκαν με την αγριότητα που επιβάλλει σε τέτοιες περιστάσεις η αίσθηση της αξιοπρέπειας. Προσωρινά έσπασαν τις αλυσίδες που γεννά ο ρόλος του «νομιμόφρονα» τηλε-υπηκόου. Έστησαν φυλάκιο-μπλόκο στην είσοδο του μεταλλείου και δείχνουν πλέον αποφασισμένοι για όλα. Επιτίθενται σε αστυνομικά οχήματα καταστρέφοντάς τα, και προκαλούν εκτεταμένες δολιοφθορές σε μηχανήματα της TVX.

★ **Η κατάσταση πολιορκίας στο Στρυμωνικό Κόλπο εντατικοποιείται.** Στους 850 άνδρες των ΜΑΤ που είχαν αποσπασθεί από την Αθήνα προστέθηκαν πρόσφατα 1.150 περίπου αστυνομικοί από τους νομούς Κιλκίς, Σερρών, Χαλκιδικής και Θεσσαλονίκης, ενώ κλιμάκιο αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ. κάνοντας αυτοψία στο χώρο στον οποίο ενδέχεται να διαδραματιστούν τα επεισόδια έκανε λόγο για 40 περίπου διμοιρίες αστυνομικών, ομάδα ειδικών δυνάμεων, ελικόπτερο(!), 10 τεθωρακισμένα οχήματα (αύρες), πυροσβεστικά οχήματα και οργάνωση στρατοπέδου(!).

★ **Το κράτος αποδεικνύεται παρατρεχάμενος του κεφαλαίου και εγγυητής της δημόσιας «τάξης».** Αυτό που διακυβεύεται για το ελληνικό κράτος είναι η συνολική επενδυτική αξιοπιστία της χώρας μας, που θα καθορίσει άλλωστε και τους όρους ενσωμάτωσής της στην παγκοσμιοποιημένη οικονομία. Το κράτος πρέπει πάση θυσία να πείσει τη διεθνή επιχειρηματική κοινότητα ότι είναι σε θέση να καταπνίξει την όποια τοπική αντίδραση προκειμένου για την εξυπηρέτηση πολυεθνικών εταιρειών. Το «μήνυμα» της καταστολής πρέπει να καταστεί σαφές σ' όλα τα «κακά» παιδιά (όπως στους κατοίκους Αθερινόλακκου, Κρήτης που μάχονται ενάντια στην εγκατάσταση πετρελαϊκής μονάδας παραγωγής ενέργειας στον τόπο τους και στους κατοίκους Μυροφύλλου, Ηλείου που αντιστέκονται στο «πνιγμό» του μοναστηριού του Αγίου Γεωργίου από τα έργα εκτροπής του Αχελώου).

★ **Τα ΜΜΕ παραπλανούν, συκοφαντούν, σιωπούν.** Όταν η υλική βία αποδεικνύεται ανεπαρκής επιστρατεύεται η αθόρυβη ιδεολογική βία των δημοσιογράφων. Ο φακός εστιάζει στα «ύποπτα» συμφέροντα όσων υποκινούν τις ταραχές, ενώ δεν γίνεται ιδιαίτερη αναφορά για τα κυνιούχα άλατα και τις τεράστιες ποσότητες τριοξειδίου του αρσενικού (ουσίας υψηλά τοξικής και υπεύθυ-

νης για καρκινογενέσεις) που θα χρησιμοποιηθούν και παραχθούν αντίστοιχα ως παραπροϊόν της επεξεργασίας χρυσού. Οι ντόπιοι στιγματίζονται ως «πρωτόγονοι» και «άξεστοι» που δεν αντιλαμβάνονται τις «ευεργετικές» συνέπειες της προόδου.

ΣΧΟΛΙΑ-ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Αναπόφευκτα οι κοινωνικοί αγώνες εμπεριέχουν αντιφάσεις. Κάποιοι ενδιαφέρονται για να απομακρυνθεί η «βρώμα» μακριά από την αυλή τους, ενώ κάποιοι άλλοι ανησυχούν για την πτώση της τουριστικής κίνησης. Κάποιοι τρίτοι έχοντας να επιλέξουν μεταξύ φυσικού περιβάλλοντος και δουλειάς προτιμούν τη δεύτερη.

Τα πράγματα όμως δεν είναι τόσο απλά. **Η ρύπανση δεν γνωρίζει σύνορα.** Όπου κι αν τελικά εγκατασταθεί το εργοστάσιο χρυσού η «βρώμα» θα φτάσει αργά ή γρήγορα και στη δική μας αυλή. Αλλωστε, αφού επιλέγουμε την «ανάπτυξη» πρέπει μαζί μ' αυτήν να ανεχτούμε και τα σκατά της και όχι να τα πετάμε στα μούτρα του γείτονά μας. «Τρώγε την πρόοδο και με τα φλούδια και με τα κουκούτσια της», μας «παροτρύνει» ο Οδυσσεάς Ελύτης. Από την άλλη, όσο η φετιχοποίηση της εργατικής τάξης καλά κρατεί τόσο η απαίτηση νέων θέσεων εργασίας θα φαντάζει λογική την ίδια ακριβώς στιγμή που θα οδηγεί στην καταστροφή του περιβάλλοντος και στον εγκλεισμό και σκλαβιά των ανθρώπων στα κάθε λογής εργοστάσια-φυλακές.

Ο παραπάνω σχολιασμός δε θέλει να αποθαρρύνει τους αγώνες των τοπικών κοινοτήτων, αλλά να καταδείξει τα πεπερασμένα όρια των στρατηγικών τους. Αλλωστε, είναι ακριβώς μέσ' απ' αυτούς τους αγώνες που πολλοί άνθρωποι μαθαίνουν - ενδεχομένως για πρώτη φορά - να αντιστέκονται και να αμφισβητούν βασικές «αλήθειες» του συστήματος. Παρ' όλα αυτά, είναι αφελές να πιστεύουμε ότι το οποιοδήποτε πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί απομονώνοντας το από τον υπόλοιπο ιστό των θεσμών του καπιταλισμού. Τώρα που ο βιομηχανικός πολιτισμός καταστρέφει τη φύση και μηχανοποιεί τον άνθρωπο πρέπει να αντιτάξουμε ένα κίνημα που να συνδέει όλους τους τοπικούς και μονοθεματικούς αγώνες σ' ένα ολομέτωπο και δυναμικό αγώνα ενάντια στην ολότητα του «πολιτισμού» (κράτος, οικονομία, εργασία, στρατός, ιδιοκτησία, τεχνολογία, θρησκεία, οικογένεια,...). Πρέπει να αρχίσουμε σιγά-σιγά να σκεφτόμαστε τι σημαίνει να θέσουμε τους εαυτούς μας εκτός εργασιακού συστήματος, να σταματήσουμε την παραγωγή και να καταστρέψουμε την οικονομία.

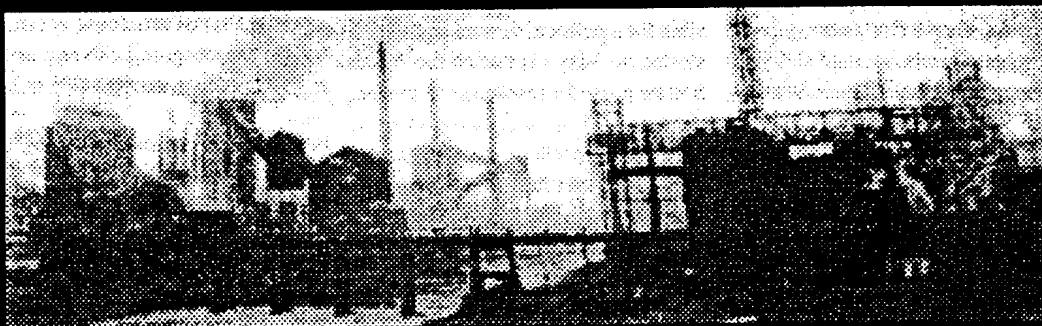
ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ

ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΩΝΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΝ ΚΑΙΓΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΜΟΝΑ ΤΟΥΣ

ΜΑΘΕ ΝΑ ΠΑΙΖΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ ΚΑΙ ΤΗ BENZINΗ

Αναρχικοί Καλαμάτας

1997 "ΕΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ (;) ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ..."

... και η κυβέρνηση, τα ΜΜΕ, διάφοροι δημόσιοι φορείς έως και το Υπ. Δημόσιας τάξης, με μια σειρά εκδηλώσεων, αφιερωμάτων, φεστιβάλ κ.λ.π. κάνουν φιλότιμες προσπάθειες ν' αποδείξουν ότι κόπτονται για τα δικαιώματα των μεταναστών. Στην πραγματικότητα προσπαθούν να συγκαλύψουν το γεγονός ότι είναι αυτοί οι ίδιοι που προάγουν το ρατσισμό, την ξενοφοβία και τον εθνοφασισμό, γιατί έχουν συμφέροντα να το κάνουν. Μηχανισμοί του επίσημου κράτους κατασκευάζουν και συντηρούν μύθους σαν της «μητέρας πατρίδας» και του «κοινού εχθρού», μια παλιά και δοκιμασμένη συνταγή ικανή (πάντα;) να συσπειρώσει τους πολίτες και να εξελίξει τις ταξικές αντιθέσεις. Κάτω απ' την ομπρέλα της εθνικής ομοψυχίας δεν υπάρχουν αφεντικά και εργαζόμενοι, καταπιεστές και καταπιεζόμενοι, αλλά καλοί/ες πατριώτες/-ισσες που ενώνουν τις φωνές τους σε κραυγές εθνικιστικής υστερίας, ξεχνώντας προσωρινά τη λιτότητα, την ανασφάλεια, την ανεργία, την καταπίεση, την καθημερινή μιζέρια.

Απ' την άλλη πλευρά, για τ' αφεντικά, μικρά και μεγάλα οι ξένοι/ες εργάτες/τριες, οι μετανάστες/στρίες αποτελούν μια τεράστια πηγή πλουτισμού. Κοστίζουν ελάχιστα καθότι τα μεροκάματα, είναι άθλια και η ασφαλιστική κάλυψη ανύπαρκτη. Είναι αναλώσιμοι γιατί μόλις πάψουν να είναι χρήσιμοι/ες «πετιώνται» (δεν είναι λίγες φορές που εργοδότες, όχι μόνο εργάτες/τριες στην αστυνομία, οδηγώντας τους έτσι στην απέλωση) και προπαντός **ΔΕΝ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ** καθ' ότι στην πλειοψηφία τους είναι παράνομοι/ες. Με την ύπαρξη της «μαύρης εργασίας» περιορίζονται συνολικά οι δυνατότητες για διεκδίκηση εργασιακών δικαιωμάτων και το εργατικό κίνημα διατηρείται σε κατάσταση ομηρίας.

Τα Μ.Μ. Εξαπάτησης δεν θα μπορούσαν ν' απουσιάζουν απ' αυτό το παιχνίδι. Καθώς βρίσκονται εξ' ολοκλήρου στα χέρια των πολιτικών και των εκπροσώπων του ντόπιου κεφαλαίου, ο ρόλος τους δεν είναι άλλος απ' την δημόσια έκφραση των επιθυμιών και των στόχων των τελευταίων, με αμφισβητούμενο πια, προκάλυμμα την ενημέρωση του πολίτη. Σε αгаστή συνεργασία με τους ένστολους υπηρέτες της εξουσίας, είναι αυτοί που δημιούργησαν και συντηρούν τον μύθο του ξένου εγκληματία – φόβητρο για κάθε φιλήσυχο πολίτη, τον μύθο του ξένου που μας παίρνει τις δουλειές – ανταγωνιστή του ντόπιου εργαζόμενου. (Τι να πούμε αλήθεια για την υποκρισία των αστυνομικών οργάνων που απ' τη μια, χτυπάνε αλύπητα τους αλλοδαπούς όταν τύχει να πέσουν στα χέρια τους και απ' την άλλη, διοργανώνουν διαλέξεις για τα δικαιώματα τους!)

Παράλληλα με όλα αυτά, η παρανομία, σαν κύριο χαρακτηριστικό της πλειοψηφίας των μεταναστών/τριών, έχει δημιουργήσει μια καινούρια «βιομηχανία» που απλώνεται σε όλα τα στρώματα του κοινοτικού ιστού. Μεγάλες εταιρείες πουλάνε στους εργαζόμενους τους άδειες παραμονής για 500.000 δρχ., το ΙΚΑ ενώ κολλάει ένσημα, δεν παρέχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη χωρίς άδεια παραμονής, υπάλληλοι στις κατά τόπους πρεσβείες αυξάνουν το εισόδημά τους πουλώντας

πανάκριβα την πολυπόθητη βίζα (το τραπέζι είναι μεγάλο όπως φαίνεται και χωράνε να φάνε πολλοί).

Έρχονται λοιπόν όλοι αυτοί, στ' όνομα μιας επιβαλλόμενης ευαισθησίας, να παρουσιάσουν ένα δακρύβρεχτο «ανθρωπιστικό» προσωπείο και ν' αναλωθούν σε ανούσιες δηλώσεις του τύπου: «κι αυτοί άνθρωποι είναι», «όλοι έχουμε δικαιώματα στη ζωή», «αν μπορούσαν να γυρίσουν στον τόπο τους, θα το έκαναν», αποφεύγοντας φυσικά ν' αναφερθούν στους λόγους και στις συνθήκες διαβίωσης. Στην πραγματικότητα, το πρόβλημα δεν είναι η εθνικότητα ή η διαφορετική κουλτούρα κι εδώ ακριβώς γίνεται φανερή η υποκρισία: οι αλλοδαποί που προέρχονται από πιο αναπτυγμένες χώρες δεν δέχονται ποτέ τα βέλη της ξενοφοβίας. Ο ρατσισμός είναι συνώνυμος της φτώχειας.

Οι λόγοι που οδηγούν την πλειοψηφία των μεταναστών εδώ, είναι οικονομικοί και πολιτικοί. Το ελληνικό κεφάλαιο, αναπτυγμένο τώρα πια, μ' έντονες επεκτατικές τάσεις στα Βαλκάνια και σε χώρες του Τρίτου Κόσμου, συμβάλει άμεσα στη δημιουργία αυτών ακριβώς των συνθηκών εξαθλίωσης που οδηγούν στην μετανάστευση: αφαιμάξη του πλούτου, διάλυση του κοινωνικού ιστού, βίαιη ισοπέδωση της κουλτούρας, εγκαθίδρυση ή στήριξη φιλικών κυβερνήσεων (Μιλόσεβιτς, Μπερίσα).

Κατά συνέπεια, οι μετανάστες έχουν κάθε δικαίωμα ν' αναζητήσουν καλύτερες συνθήκες ζωής και δουλειάς, εδώ και στη δύση γενικότερα.

Η αλληλεγγύη προς τους μετανάστες δεν μπορεί να εκφράζεται μέσα από μεγαλόστομες δηλώσεις και θεάματα. Οφείλει να είναι τμήμα μιας συνολικής, καθημερινής και έμπρακτης αντίστασης σ' αυτήν την πολιτική γενικευμένης περιστολής δικαιωμάτων, της καταστολής και της εκμετάλλευσης που προωθεί το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο και που μας αφορά όλους.

- ΑΜΕΣΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
- ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
- ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ
- ΚΑΝΕΝΑΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΣ, ΕΧΘΡΟΣ ΜΑΣ
ΚΑΜΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΦΙΛΟΣ ΜΑΣ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΤΑ ΠΕΙΛΑΧΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΛΑΧΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΙΛΑΧΙΑ...

5-12-1997 : Δυο ανήλικα παιδιά δεμένα στο βρώμικο κρεβάτι ενός νοσοκομείου. Το κοριτσάκι, με λουριά... Το αγοράκι, με αλυσίδες... Είναι η εικόνα άραγε του ΠΙΚΠΑ, ή μήπως είναι η εικόνα της Ελληνικής Δημοκρατίας ; * * * * * Αν είναι απλώς έτσι, τότε το κακό ίσως να διορθώνεται * * * * * Αν, όμως, η εικόνα που θα προβάλλουν τα βρετανικά ΜΜΕ, είναι η εικόνα της ελληνικής κοινωνίας, τότε τί γίνεται ; * * * * * Τότε - τουλάχιστον απ' ό,π μας λένε οι κοινωνιολόγοι - ή Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΕΘΑΙΝΕΙ * * * * * ή ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΙ ! * * * * * Η πλάσμιγγα, πάντως, φαίνεται να κλίνει προς την δεύτερη λύση * * * * * Αυτό τουλάχιστον δείχνει η σημερινή συγκέντρωση των αγροτών έξω απ' το δικαστικό μέγαρο της Θεσσαλονίκης, όπου δικάζονται οι αγρότες της Θεσπρωτίας, επειδή συμμετείχαν στις περσινές κινητοποιήσεις, που απ' ό,π φαίνεται θα συνεχιστούν και φέτος * * * * * Το ερώτημα, βέβαια, είναι : «τί κοινό έχουν τα δυο παιδάκια που βασανίζονται στο ΠΙΚΠΑ, με τους αγρότες που δικάζονται στην Θεσσαλονίκη ;» * * * * * **Οποίος το βρει, ας μην το πει. Κινδυνεύει να δολοφονηθεί από κάποιον Μελίστα** * * * * * **6-12-1997** : Μετά από τηλεφώνημα αγνώστου στην Ελευθεροτυπία, η αστυνομία εντοπίζει και εξουδετερώνει «αυτοσχέδιο μηχανισμό» που είχε τοποθετηθεί έξω από το υπουργείο βιομηχανίας * * * * * Καλό ! * * * * * **7-12-1997** : Πολλή πουκία, ακόμη και για Κυριακή * * * * * Στη Θεσσαλονίκη γίνονται τα εγκαίνια έκθεσης με θέμα τα «Μηνύματα της Εθνικής Αντίστασης» * * * * * Όταν, βλέπετε, μια Αντίσταση καταντάει «Εθνική», να εκτίθεται είναι το μόνο που μπορεί να κάνει * * * * * Όσο για τα «μηνυμάτα» της... * * * * * Άστα να πάνε... * * * * * Με την ευκαιρία, πάντως, της έκθεσης, προσέξαμε και τις δηλώσεις του Βαγγέλη Γιαννόπουλου : «Ανασχηματισμός δεν γίνεται... Που λέει και ο λαός μας...» * * * * * Ανεπαισιστικά πράματα... Πολύ ανεπαισιστικά ! * * * * * Και νά' χεις και τον...Σαδδουκαίο, τον Έκτωρα Κακναβάτο, να υπογράφει (μαζί με τους νεοδημοκράτες, τον Παπαθεμελή και τον Σαββόπουλο) διακηρύξεις ενάντια στη «νέα δομή του ΝΑΤΟ»... * * * * * Πάντως, στην Αλβανία τα πράγματα φαίνονται πιο ζωντανά. Ιδίως με την σημερινή εξέγερση των κρατούμενων στην φυλακή «313» * * * * * Κι όταν κανείς μαθαίνει πως ο Μπερίσα έκανε δηλώσεις υπέρ...της νομιμοποίησης του ΚΚ Αλβανίας... * * * * * Έ, δύσκολο να μην συγκινηθούμε * * * * * Ο Μπερίσα «ανανήπτει» - Το ΚΚ γίνεται πιο αρεστό στους «νεοφιλελεύθερους» * * * * * Εθνικά πράματα... Πολύ εθνικά ! * * * * * Όχι νερόβραστα... Όπως στην Γιουγκοσλαβία, όπου, μη έχοντας τί να κάνουν, εκλέγουν και πάλι πρόεδρο * * * * * **8-12-1997** : «Εθιμοτυπική» χαρακτηρίζεται η σημερινή συνάντηση του υφυπουργού εξωτερικών, Γιάννου Κρανιδιώτη, με τον καινούριο πρεσβευτή των ΗΠΑ, Nicholas Burns. Λίγο αργότερα, και πάλι «εθιμοτυπικά», ο Κρανιδιώτης συναντιέται και με τον πρεσβευτή του Καναδά, Michael Bell * * * * * Πολύ «εθιμοτυπική» αυτή η «νέα δομή του ΝΑΤΟ» * * * * * Και όχι μόνο... * * * * * Το ΚΚΕ (δευτερο, μετά το ΔΗΚΚΙ) δηλώνει αντίθετο στη «νέα δομή» * * * * * Την ίδια ώρα, ο πρόεδρος της βουλής, Κακλαμάνης, δέχεται τον πρεσβευτή του Ιράκ, Ισάμ Σαούντ Χαλίλ * * * * * Ο Ιρακινός ζητάει συμπαράσταση για να αρθεί το εμπάργκο * * * * * Ο Έλληνας τον προτείνει να αγοράσει...ΚΑΡΤΕΣ ΤΗΣ UNICEF * * * * * Το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (CEDEFOP) και η αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα οργανώνουν ημερίδα για την ανεργία * * * * * Η είδηση είναι ότι δεν τους γιαουριάνουν * * * * * Παρά την παρουσία στην ημερίδα του υπουργού εργασίας, Μιλπάδη Παπαϊωάννου, ο οργανισμός του οποίου το τραβάει (το σπαραγγίτο) * * * * * Η προγραμματισμένη συγκέντρωση της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Ροδόπης και της αντίστοιχης του Νομού Έβρου κάνουν τον υπουργό να το ξανασκεφτεί * * * * * Έτσι, αναβάλλονται τα εγκαίνια των νέων Αστυνομικών Σχολών της

περιοχής * * * * * Προς Ρωμαίον (συμβουλή αναγνώστη του δελτίου) : ΣΤΕΙΛΕ ΜΙΑ ΔΙΜΟΙΡΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ! * * * * * Δυστυχώς, ο Ρωμαίος δεν παίρνει την συμβουλή στα σοβαρά και επιμένει στα παλιομοδίτικα κι αντιαστυνομικά κλισέ : «Στους στόχους της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου δημοσίας Τάξεως περιλαμβάνεται και η διαφύλαξη του κύρους της Ελληνικής Αστυνομίας...» * * * * * Κακό της κεφαλής του * * * * * Δυστυχώς, και της δικής μας * * * * * **9-12-1997** : «Εθιμοτυπική» συνάντηση του Nicholas Burns με τον Τσοκατζόπουλο * * * * * Απεργούν οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες * * * * * Χιλιάδες άτομα συσσωρεύονται στις νομαρχίες, καθώς λήγει σήμερα η προθεσμία υποβολής αιτήσεων για μια θέση στον κρατικό μηχανισμό * * * * * Το αμερικάνικο Πεντάγωνο δίνει στην εταιρία Mc Donnell Douglas την άδεια να προχωρήσει σε «επίδειξη» των καλουδιών της, δηλαδή των μαχητικών αεροσκαφών F-15, στους ενδιαφερόμενους Έλληνες πελάτες (δηλαδή στον Τσοκατζόπουλο) * * * * * Άρα, οι επισκέψεις - που αναφέραμε - δεν ήταν μόνο «εθιμοτυπικές», αλλά και «εποικοδομητικές»... Τουλάχιστον για κάποιες τσέπες... * * * * * Αστυνομικός συλλαμβάνεται στο Κιλκίς, κατηγορούμενος ότι «διευκόλυνε την παράνομη είσοδο αλλοδαπών στην χώρα» * * * * * Παρατήρηση 1η : Μέχρι στιγμής δεν έχει συλληφθεί κανείς αστυνομικός για βασανισμό αλλοδαπού. Μήπως ο βασανισμός είναι νόμιμος ; * * * * * Παρατήρηση 2η : Οι αστυνομικοί, που φέρνουν στην Ελλάδα αλλοδαπούς, απλώς «τους διευκολύνουν»... Οι άλλοι είναι «δουλέμποροι»... * * * * * Παρατήρηση 3η : Το όνομα του αστυνομικού δεν έγινε γνωστό * * * * * Η βία στα γήπεδα ήταν το θέμα μεσημεριάτικης συζήτησης στο υπουργείο δημοσίας τάξης. Στη σύσκεψη συμμετείχαν ο Γ.Γ του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, Γιάννης Παπαδογιαννάκης, ο Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ, Αθανάσιος Βασιλόπουλος, ο Απικάρκης, Γιάννης Γεωργακόπουλος, ο πρόεδρος της Ε.Π.Α.Ε, Στέλιος Σφακιανάκης, ο πρόεδρος της ΕΣΑΚ, Θεόδωρος Καρατζάς, οι πρόεδροι της ΕΠΟ και της ΕΟΚ, Σωτήρης Αλημπίσης και Ζαχαρίας Αλεξάνδρου αντίστοιχα, και ο Γενικός Διευθυντής Αγωνιστικού Αθλητισμού, στη Γ.Γ.Α, Σπήλιος Ζαχαρόπουλος * * * * * «Έξω οι Τσάτσοι, Έξω και οι μπάτσοι !», όπως έγραψε και το ΠΟΝΤΙΚΙ * * * * * Επί τη ευκαιρία : Το ΠΟΝΤΙΚΙ έγραψε σε επόμενο τεύχος του κι ένα ακόμη «έξω» : «Έξω οι Αμερικάνοι από τον πλανήτη !» * * * * * Εκεί, όμως, που «έδωσε ρέστα», ήταν στην τελευταία σελίδα του τεύχους που κυκλοφόρησε την Πέμπτη, μετά τις 17 Νοέμβρη. Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτε περισσότερο. Αναδημοσιεύουμε την σελίδα ως έχει (στην προ-προτελευταία σελίδα) * * * * * **ΑΥΞΗΜΕΝΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΓΟΥΣΤΕΝΤΟΡΠ ΣΤΗ ΒΟΣΝΙΑ BONNH, 9 Δεκεμβρίου 1997 (Μ.Π.Ε.)** Την απόδοση μεγαλύτερης δύναμης στον ύπατο εκπρόσωπο της διεθνούς κοινότητας, Κάρολος Γουστεντορπ, προκειμένου να επιτευχθεί η συνεργασία στην τριμελή πρόεδρία της Βοσνίας, υποστήριξε σήμερα ο Γερμανός υπουργός Εξωτερικών, Κλάους Κίνγκελ, στην εναρκτήρια ομιλία του στο συνέδριο που πραγματοποιείται στη Βόννη, με στόχο την εφαρμογή της ειρηνευτικής διαδικασίας στη Βοσνία. Συγκεκριμένα, ο κ.Κίνγκελ υποστήριξε ότι ο εκπρόσωπος της διεθνούς κοινότητας "πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επιβάλει προσωρινές λύσεις μέχρις ότου οι βοσνιακές αρχές εκπληρώσουν τη συμφωνία του Νιέτον", ενώ πρόσθεσε ότι "πρέπει να εμποδιστεί το μόνιμο μπούκοιτάς σημαντικών αποφάσεων". Δεν παρέλειψε να αναφερθεί στην επίσκεψη που είχε πραγματοποιήσει την προηγούμενη εβδομάδα στο Σράνγκεν, με τον Γάλλο ομόλογό του, Ιμπέρ Βεντρίν, κατά την οποία είχαν δώσει τηλεσίγραφο στους ηγέτες της Βοσνίας να πάρουν συγκεκριμένες αποφάσεις για την εφαρμογή της ειρήνης, το κοινό συνάλλαγμα, καθώς και για "μία νομοθεσία που θα αφορά στη λειτουργία του Συμβουλίου των υπουργών", σχολιάζοντας μ' αυτό τον τρόπο ότι κοινή πεποίθηση των δύο Ευρωπαίων

→→→

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΙΑ... ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΙΑ...

→→→

υπουργών ήταν "να μην παρουσιαστούν οι βοσνιακές αρχές στο συνέδριο με άδεια χέρια". Όπως μεταδίδει το γαλλικό πρακτορείο ειδήσεων AFP, το συνέδριο ξεκίνησε με τη συμμετοχή 51 εθνών, ενώ μερικά από τα σημαντικότερα θέματα που θα συζητηθούν είναι το πρόβλημα των προσφύγων και η επιτάχυνση της διαδικασίας για την αποκατάστασή τους, η δημιουργία επαρκών δομών στη χώρα και λιγότερο η λήξη της αποστολής της διεθνούς ειρηνευτικής δύναμης σε έξι μήνες. Αξίζει, πάντως να σημειωθεί ότι ο ηγέτης των σκληροπυρηνικών Σέρβων της Βοσνίας και μέλος της συλλογικής προεδρίας, Μόμιτσο Κράϊσιτς, ο οποίος συμμετέχει στο συνέδριο, εξέφρασε χθες την αντίθεσή του στην απόδοση μεγαλύτερης δύναμης στον Κάρλος Γουέστεντορν, ενώ με την πρόταση αυτή συμφώνησε το δεύτερο από τα μέλη της τριμελούς προεδρίας της Βοσνίας, Χάρις Σιλαϊτς. Όσον αφορά στο θέμα της λήξης της αποστολής της Δύναμης Σταθεροποίησης του ΝΑΤΟ (SFOR), ο Βρετανός υπουργός Εξωτερικών, Ρόμπιν Κουκ, ζήτησε την παραμονή της και μετά το πέρας της αποστολής της, ενώ θεώρησε αδύνατη τη δημιουργία πολιτικής αστυνομίας, εάν δεν υπάρχει ασφαλές περιβάλλον. Από την πλευρά του ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ, Χαβιέρ Σολάνα, υποστήριξε ότι "οι αρχές του ΝΑΤΟ θα αξιοποιήσουν πολλές δυνατότητες, έτσι ώστε να παρατείνουν την παρουσία των δυνάμεών τους στην περιοχή και μετά τη λήξη της αποστολής τους". Με την άποψη του Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ συμφώνησαν η Γαλλία και η Γερμανία, ζητώντας επιπλέον την παραμονή και των αμερικανικών δυνάμεων. **10-12-1997** : Ο «Μαχόμενος Αντάρκος Σχηματισμός» κτυπάει το γραφείο της υπουργού ανάπτυξης, Βάσως Παπανδρέου (στην Ομήρου) και τα γραφεία της TVX (της εταιρίας που έχει βάλει στόχο την Ολυμπιάδα Χαλκιδικής, στην οδό Κουμπάρη). Προηγείται τηλεφώνημα αγνώστου σ' εφημερίδα κι έτσι δεν υπάρχουν θύματα, αλλά μόνο υλικές ζημιές. **11-12-1997** : Κοινό συνέδριο του Συνασπισμού και του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος της Βόρειας Κύπρου αρχίζει στο Ζάππειο. **11-12-1997** : «Παγκόσμια Μέρα του Παιδιού» η σημερινή. Και - φυσικά - κάποιοι «τα πίνουν χοντρά»... Κατά τα λοιπά, απεργούν οι δικαστικοί υπάλληλοι και... κλαίει ο Γιαννόπουλος. Κάποιοι πάντως (αρκετοί) καίρονται αφού οι δίκες αναβάλλονται. **12-12-1997** : Συγκεντρώνονται στα Προπύλαια και πορεύονται ξανά προς το υπουργείο παιδείας φοιτητές, μαθητές και Αναρχικοί. Το τελευταίο (το «Αναρχικό») δεν είναι βέβαια δικό μας, αλλά όλων των ΜΜΕ, που επιμένουν να διακρίνουν τους Αναρχικούς απ' τους υπόλοιπους... Καλωσύνη τους! Φυσικά, συμβαίνει και πάλι το σκεπτικό μπάχαλο, που αποδίδεται - ευγενής προσφορά και πάλι των ΜΜΕ - στους Αναρχικούς (κατ' αντιδιαστολή, όλοι οι άλλοι, δηλαδή οι φοιτητές κι οι μαθητές, δεν είναι παρά λαπάδες). Ευτυχώς, αυτή τη φορά δεν συλλαμβάνεται κανείς. Στην Σταδίου, πάντως, μια ηλικιωμένη γυναικα, που παρακολουθεί τα δραματικά γεγονότα, καταγγέλλει σε συνεργάτη μας : «Ήταν ένας τύπος, γύρω στα 35, μέτριο ανάστημα, γεροδεμένος. Μου τράβηξε την προσοχή, γιατί το όλο του παρουσιαστικό ήταν πολύ καθώς πρέπει. Κοντοκουρεμένος, καλοντυμένος, με άσπρο πουκάμισο και σακκάκι. Τον βλέπω να πλησιάζει σε μια βιτρίνα. Στέκεται ένα-δυο δευτερόλεπτα και, ξαφνικά, βγάζει κάτω απ' το σακκάκι του ένα κλομπ αστυνομικό και σπάζει την ιζαμαρία... Λίγα λεπτά αργότερα πλακώσαν οι αστυνομικοί και άρχισαν να δέρνουν όποιον βρίσκαν. Τον τύπο δεν τον ξαναείδα...» Στο Λουξεμβούργο, ο Σημίτης καταφέρει ν' απομονώσει την Τουρκία από την Ενωμένη Ευρώπη, να αναγκάσει τον Γιλμάζ να προβεί σε εμπρηστικές δηλώσεις και, γενικώς, να δημιουργήσει μian ακόμη «όξυνση», από εκείνες που επιτρέπουν στον ίδιο να παραμένει στην εξουσία, στην αναπολίτευση να βγάζει τις

κορώνες του «πατριωισμού» της και, γενικώς, να περνούν αυτοί καλά και μεις χειρότερα... Ο σύμβουλος επικρατείας, Γιώργος Ανεμογιάννης, εισηγητής στην εκκρεμούσα υπόθεση της περιουσίας που είχε αρπάξει απ' τον ελληνικό λαό το σόι των Γλυξμπουργκ, δηλώνει πως «το θέμα έχει λήξει και η περιουσία ανήκει στο ελληνικό δημόσιο». Μ' άλλα λόγια, ο ελληνικός λαός θα την απολαμβάνει δια των νομίμων εκπροσώπων του. Τρίωρη ξεκούραση των τραίνων, λόγω στάσης των εργαζομένων στον ιδιωτικοποιούμενο Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδος. **13-12-1997** : Ρίγη εθνικής συγκίνησης... Οι «15» της Ενωμένης Ευρώπης δεν δέχονται την Τουρκία στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, ενώ η Κύπρος μπαίνει στην τελική φάση του εξευρωπαϊσμού της. Η τουρκική κυβέρνηση, απ' τη μεριά της, δηλώνει πως, αν το ελληνοκυπριακό τμήμα του νησιού ενταχθεί στην ΕΕ, το τουρκοκυπριακό τμήμα θα ενταχθεί στην Τουρκία. Σημίτης, Τσοκατζόπουλος και Πάγκαλος δέχονται τα πυρά σύσσωμης της αναπολίτευσης, αλλά παραμένουν σταθεροί στον δρόμο που έχουν χαράξει οι Έλληνες μεγαλοκαρκαρίες, γράφοντας τις τουρκικές απειλές - αλλά και τον ελληνικό, τον κυπριακό και τον τουρκικό λαό - στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. Βρε, μπας κι η πράσινη συμμορία προσκαρεί στην Χρυσή Αυγή; Τα ίδια ακριβώς λέει κι ο Νίκος Μικαλολιάκος : «Ελευθέρη Ελλάδα, σε μια ισχυρή Ευρώπη...» Ίσως να οφείλεται σε κάποια πλανήτη σύννοδο ή στην ευνοϊκή επίδραση άλλων αοράτων δυνάμεων. Όπως και νά 'χει, πάντως, η σημερινή μέρα είναι μέρα εθνικής εξαρσης. Εκτός απ' όλα τα παραπάνω, σήμερα το πρωί ολοκληρώθηκε κι η εισαγγελική έρευνα που απέδειξε περίτρανα πως «οι υπάλληλοι του Ελληνικού Προξενείου Αργυροκάστρου Αλβανίας δεν χρηματίζονταν προκειμένου να χορηγήσουν βίζα σε Αλβανούς που ήθελαν να επισκεφθούν την Ελλάδα»... Ο εκεί πρόξενός μας, Κώστας Κακιούσης, δηλώνει : «Αποκαθίσταται το κύρος της Ελλάδος!» Κι ενώ αγνοείται η τύχη του αστυνομικού του Κιλκίς που «διευκόλυνε αλλοδαπούς» (έτσι είχε γράψει το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων), το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων μεταδίδει τα εξής : «Δέκα χρόνια κάθειρξη και 11 εκατ. πρόστιμο επέβαλε το δικαστήριο της Σάμου σε δύο Τούρκους δουλέμπορους. Βαρίες καμπάνες επέβαλε το δικαστήριο της Σάμου σε δύο τούρκους δουλέμπορους, που συνελήφθησαν από τις λιμενικές αρχές, ύστερα από άγρια καταδίωξη τη στιγμή που επιχειρούσαν να αποβιβάσουν στο νησί Ιρακινούς λαθρομετανάστες. Το δικαστήριο καταδίκασε τους δύο τούρκους σε 10 χρόνια κάθειρξη και χρηματικό πρόστιμο 11 εκατομμυρίων δρχ.» **14-12-1997** : Το ΚΚΕ γιορτάζει τα 80 χρόνια του με εκδήλωση στην οποία ο κύριος ομιλητής, ο Χαρίλαος Φλωράκης, ασκεί «έντονη κριτική» στο ΠΑΣΟΚ. Μετά την τηλεοπτική συνέντευξη της Δήμητρας Λιάνη στον Λιάτσο, η Βραδυνή (η εφημερίδα του Τράγκα και του Νίκου Μαστοράκη, γνωστών και μη εξαιρετών και των δυο) δημοσιεύει πρωτοσέλιδα δήλωση της Δήμητρας : «Μπορεί να πάθω ότι έπαθε και η Νταϊάνα». **15-12-1997** : Στην Αυστρία δημοσιεύεται επιστολή του απόστρατου αξιωματικού Μανώλη Προνάκη, με την οποία γνωστοποιείται πως «είναι έτοιμο το απόσπασμα που θα εκτελέσει τους Σημίτη, Τσοκατζόπουλο και ... Κουρή», αν προκαρήσουν στην προδοσία κατά της Ελλάδος... (Συνήθως δεν ασχολούμαστε ούτε με την Λιάνη, ούτε με τον Κουρή. Σε προηγούμενο τεύχος, ωστόσο, είχαμε σημειώσει πως πίσω από την γελοία «κόντρα» τους κρύβονται κάποιες σοβαρές καταστάσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε «κλείσιμο κάποιων μεγάλων σωματείων». Οι δυο τελευταίες ειδήσεις κατά διαολική σύμπτωση (!) συνέπεσαν χρονικά. Γι' αυτό και μεις τις παραθέσαμε, χωρίς άλλα σχόλια). Ο Κωστής Στεφανόπουλος επισκέπτεται την Ουκρανία με 18 βαθμούς υπό το μηδέν

δεν ξεχνάμε

ΝΟΕΜΒΡΗΣ

- 7 ΝΟΕΜΒΡΗ 1905 ΡΩΣΣΙΑ = ΞΕΣΠΑΕΙ Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.
7 ΝΟΕΜΒΡΗ 1917 ΡΩΣΣΙΑ = ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ.
12 ΝΟΕΜΒΡΗ 1912 ΙΣΠΑΝΙΑ = Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ MANUEL PERDINAS ΕΚΤΕΛΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ JOSE CANALEJAS.
17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1936 ΠΕΘΑΙΝΕΙ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.
17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1973 ΤΑ ΤΑΝΚΣ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ.
17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1980 ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟ ΚΟΥΜΗ & ΤΗΝ ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΣΤΑΔΙΟΥ. ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΥΝ ΜΕ ΣΦΑΙΡΕΣ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟ ΠΑΠΑΠΟΛΥΜΕΡΟΥ & ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΠΑΤΡΩΝΗ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ.
17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1985 Ο ΜΠΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΕΛΙΣΤΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ ΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΛΤΕΖΑ - 15 ΧΡΟΝΩΝ - ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ.
17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1986 ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΑΦΟΠΛΙΖΟΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΤΕΣ. ΠΑΙΡΝΟΝΤΑΙ 4 ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΑ.
17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1995 ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΑΡΕΜΑ & ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ. ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ 504 ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΟΤΑΝ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΜΕ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΑΤΟΥ.
19 ΝΟΕΜΒΡΗ 1915 ΗΠΑ = ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Ο ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ, ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΗΣ IWW JOE HILL (HILLSTROEM).
20 ΝΟΕΜΒΡΗ 1910 ΠΕΘΑΙΝΕΙ Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΡΩΣΣΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΗ.
20 ΝΟΕΜΒΡΗ 1936 ΔΟΛΟΦΟΝΕΙΤΑΙ Ο BUENAVENTURA DURRUTI.
21 ΝΟΕΜΒΡΗ 1870 ΡΩΣΣΙΑ = ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΙΑΝΑ Ο ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΜΠΕΡΚΜΑΝ.
25 ΝΟΕΜΒΡΗ 1973 ΧΟΥΝΤΑ ΙΩΑΝΝΙΔΗ
27 ΝΟΕΜΒΡΗ 1920 ΟΥΚΡΑΝΙΑ = Η ΤΣΕΚΑ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΜΑΧΝΟΦΤΣΙΝΑ.

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ

- 3 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1946 ΑΡΧΙΖΕΙ Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
4 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1969 ΗΠΑ = ΜΠΑΤΣΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΤΟΥΣ FRED HAMPTON - MARK CLARK & ΑΛΛΟΥΣ 2 ΜΑΥΡΟΥΣ ΠΑΝΘΗΡΕΣ ΣΤΟ ΣΙΚΑΓΟ.
8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1974 ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ.
12 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1969 ΙΤΑΛΙΑ = ΝΕΟΦΑΣΙΣΤΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝ ΒΟΜΒΑ ΣΤΗΝ ΠΙΑΤΣΑ ΦΟΝΤΑΝΑ, ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ.
13 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1967 ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΑΝΤΙΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ
13 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1969 ΗΠΑ = ΒΟΜΒΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΟΥ ΒΙΕΤΝΑΜ. (RCA-ROCKEFELLER CENTER-GENERAL MOTORS-CHASE MANHATTAN-UNITED FRUIT COMPANY-MARINE MIDLAND GRACE TRUST-ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ-ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ κλπ).
15 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1969 ΙΤΑΛΙΑ = ΔΟΛΟΦΟΝΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ GIUSEPPE PINELLI, ΕΝΩ «ΑΝΑΚΡΙΝΕΤΑΙ» ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΠΙΑΤΣΑ ΦΟΝΤΑΝΑ.
30 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1905 ΡΩΣΣΙΑ = ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ. 1.000 ΝΕΚΡΟΙ.

28 χρόνια έχουν περάσει από εκείνη τη «ζεστή» μέρα του 1969, όταν ο Giuseppe Pinelli, σπρωγμένος απ' τους επιθεωρητές Calabresi και Guida, έπεφτε στο λιθόστρωτο του δρόμου από τον τέταρτο όροφο της ασφάλειας του Μιλάνου, για να περάσει στην ιστορία, να γίνει μπαλάντα, θεατρικό έργο...

Πώς να ξεχάσει κανείς ;...

Πώς να ξεχάσει, όταν εκείνοι - ΟΙ ΙΔΙΟΙ - που δολοφόνησαν τότε τον Pinelli, ΣΗΜΕΡΑ ΦΥΛΑΚΙΖΟΥΝ ΤΟΝ SOFRI, ΤΟΝ BOMPETRI, ΤΟΝ PIETROSTEFANI ;...

Στις επόμενες σελίδες, αναδημοσιεύουμε το αφιέρωμα στον «Τυχαίο Θάνατο» του Αναρχικού Giuseppe Pinelli, από το τεύχος 68 (15/1/1993) του Δελτίου Γληποφόρησης «Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ».

Quella sera Milano era caldo...
Ma che caldo, che caldo faceva!
Brigadier' aprì un po' la finestra,
Una spinta e Pinelli va giù...

Inquestore, io ve l'ho già detto.
Lo ripeto che sono innocente.
Anarchia non vuol dire bombe,
Ma uguaglianza nella libertà!

Poche storie ci dici, Pinelli,
E tu' amico, Valpreda, ha parlato:
È l' autore di questo attentato
E gli complice certo sei tu.

È impossibile ! grida Pinelli.
Un compagno non può averlo fatto.
E l'autore di questo delitto
Fra i padroni bisogna cercar.

Sta attento in diciato, Pinelli!
Questa stanza è già piena di fumo.
Se insisti, apriam' la finestra.
Quattro piani son duri da far...

C'è una bara e tre mila compagni
Stringevamo le nostre bandiere.
Quella sera l'abbiamo giurato :
Non finisce di certo così !

E tu Guida, e tu Calabresi,
Se un compagno è stato ammazzato
Per coprire una strage di stato,
Questa lotta più dura sarà !

Quella sera Milano era caldo...
Ma che caldo, che caldo faceva !
Brigadier' aprì un po' la finestra,
Una spinta e Pinelli va giù...

*****

Εκείνο το βράδυ, το Μιλάνο ήταν ζεστό...
Μα τί ζέστη, τί ζέστη που είχε !
Ο αστυνομός άνοιξε λίγο το παράθυρο,
Μια σπρωξιά και κάτω ο Pinelli...

κ.Ανακριτά, εγώ σας το είπα, κιόλας.
Το εκαναλαβάνω πως είμαι άθώος.
Αναρχία δεν θα κεί βόμβες,
Αλλά ισότητα μέσα στην ελευθερία !

Φτωχά τα καμαρύθια σου, Pinelli,
Κι ο φίλος σου, ο Valpreda, μίλησε.
Είνας ο δράστης αυτής της επίθεσης
Κι εσύ είσαι, σίγουρα, ο συνέννοχός του.

Είνας αδύνατον ! φωνάζει ο Pinelli.
Ένας σύντροφος δεν μπορεί να το έκανε.
Και τους δράστες αυτού του εγκλήματος
Πρέπει να τους φάτε ανάμεσα στ' αφεντικά !

Πρόσχε τί λες, Pinelli !
Αυτό το δωμάτιο γένισε κιόλας κακούς.
Αν εκιμένεις, ανοίγουμε το παράθυρο.
Απ' τον τέταρτο όροφο είναι δύσκολο να
γλυτώσεις...

Υπάρχει ένας φράχτης (στο νεκροταφείο) και
τρεις χιλιάδες σύντροφους
Σφίγγαμε τις σημαίες μας.
Εκείνο το βράδυ τ' ορκιστήκαμε
Αυτή η ιστορία, οτιδήποτε, δεν θα τελειώσει
έτσι !

Κι εσύ Guida, κι εσύ Calabresi,
Αν ένας σύντροφος σκοτώθηκε
Για να σκεπαστεί μια βρωμοδουλειά του κρά-
τους,

Αυτός ο αγώνας θα γίνει πιο ανεύλικτος !
Εκείνο το βράδυ, το Μιλάνο ήταν ζεστό...
Μα τί ζέστη, τί ζέστη που είχε !
Ο αστυνομός άνοιξε λίγο το παράθυρο,
Μια σπρωξιά και κάτω ο Pinelli...

(Balata per l'Anarchico Pinelli - Μπαλάντα για τον Αναρχικό
Pinelli. Μουσική και τραγούδι του "Gruppo Z").

Αυτό το αφιέρωμα στη μνήμη του δολοφονημένου συντρόφου μας, το
προγραμματίσαμε για το 1994...
Τότε θα συμπληρωθούν 25 χρόνια απ' την 15 Δεκέμβρη του 1969, από
εκείνη δηλαδή τη νύχτα, που ο επιθεωρητής Calabresi, με τη βοή-
θεια του επιθεωρητή Guida, δολοφόνησε εν ψυχρώ τον Αναρχικό ερ-

γάτη των Ιταλικών Σιδηροδρόμων και γραμματέα του Αναρχικού Μαύ-
ρου Σταυρού του Μιλάνου, Giuseppe Pinelli...
Κίνητρο της δολοφονίας; Ήξερε πολλά...
Πίσω απ' το δολοφονικό χέρι του κράτους κρυβόταν το δολοφονικό
μυαλό της "Μαύρης Διεθνούς", του ΝΑΤΟ, της ελληνικής χούντας, της
"δημοκρατικά εκλεγμένης" Ιταλικής κυβέρνησης...

Πολλοί θα είναι οι αναγνώστες που θα πουν : "Περασμένες ιστορί-
ες...". "Γιατί δεν ασχολούνται με κάτι πιο επίκαιρο; Στο κάτω-
κάτω, ας τα δημοσιεύουν σε δύο χρόνια, αφού θέλουν να τιμήσουν
τη μνήμη του συντρόφου τους. Δεν έχουν με τί να γεμίσουν τις
σελίδες τους;..."

Κι όμως...

Πιστεύουμε πως το αφιέρωμα στον Giuseppe Pinelli εί-
ναι Ο, ΤΙ ΠΙΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΜΕ ΣΗΜΕ-
ΡΑ, ιδιαίτερα επειδή φοβόμαστε ότι, μετά από δυο χρό-
νια, θα μπορεί να χρησιμεύσει μόνο σαν επίλογος...

*****

1967 - 1969 : Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Ένας από τους πρώτους "επίσημους" εκλεκτές της ελληνικής χούν-
τας, που άρπαξε την εξουσία στις 21 Απρίλη του 1967, ήταν ο Ιταλός
δημοσιογράφος Pino Rauti, απεσταλμένος της εφημερίδας Il Tempo.
Ο Rauti, στην Ελλάδα, συνδέθηκε στενά με τον Στέλιο Παττακό και με
τον Ιωάννη Λαδά. Η κόρη του τελευταίου, Ανδρομάχη, δεν είναι άλλη
απ' τη σύζυγο του τότε αρχηγού του Κόμματος 4ης Αυγούστου (ε ση-
μερινού "τηλεοπτικού αστέρα") του TELE-CITY του Γιώργου Καρατζα-
φέρη και διοργανωτή εθνικιστικού περιεχομένου ομιλιών σε διάφορα
σχολεία), Κώστα Πλεύρη. Ο Πλεύρης - που σαν αρχηγός του Κ4Α γνώ-
ριζε από παλιά τον Ιταλό νεοφασίστα - ήταν εκείνος που "εγγυήθη-
κε" στον πεθερό του για το κοινό του δημοσιογράφου. Ο Πλεύρης, εξ
άλλου ήταν ο άνθρωπος που χρησίμευε σαν σύνδεσμος της χούντας με
το διεθνές φασισμό. Για το σκοπό αυτόν, άλλωστε, είχε υδρύσει και
την "World Service" (Παγκόσμια Υπηρεσία), ένα - υκοτιθέται - ει-
δησιογραφικό πρακτορείο που, στην ουσία, δεν ήταν παρά γραφείο γε-
νικών υπηρεσιών της φασιστικής διεθνούς, ένα παράρτημα της διαβό-
ητης "Orchestra Nera"...

Ποιος ήταν, όμως, ο Pino Rauti ;
Ήταν ένας από εκείνους τους Ιταλούς νεο-φασίστες που, το Μάρτιο
του 1954, στη διάρκεια του 4ου συνεδρίου του Movimento Sociale
Italiano (MSI : Ιταλικό Κοινωνικό Κίνημα. Νεοφασιστικό κόμμα. Ι-
δρύθηκε αμέσως μετά την ήττα της μουςσολινικής Ιταλίας, το 1946)
διαφώνησαν εκείνη θεωρούσαν τη γραμμή του κολύ "φίλο-νατοϊκή κι
αποχώρησαν (χωρίς βέβαια να διακόψουν ποτέ την υκόγεια συνεργα-
σία τους με τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο του Ιταλικού φασί-
σμού). Το 1956 οι Pino Rauti, Clemente Graziani, Paolo Andriani &
Rutilio Sermonti προχώρησαν στην ίδρυση μιας νέας φασιστικής
οργάνωσης, της Ordine Nuovo (Νέα Τάξη). Το 1958 ο Stefano delle
Chiaie εγκαταλείπει το MSI και προσχωρεί στην Ordine Nuovo. Από
το 1960 και μετά, με προτροπή, βέβαια, των μυστικών υπηρεσιών του
ΝΑΤΟ, οι μυστικές υπηρεσίες της Ιταλίας (η SIFAR και στη συνέ-
χεια η SIT) αρχίζουν τη μαζική στρατολόγηση πρακτόρων απ' το χώ-
ρο της εξωκοινοβουλευτικής άκρας δεξιάς : Rauti, Giannettini, Li-
cicio Gelli (της μασωνικής στοάς Propaganda 2 της Ρώμης) αργότερα,
καθίσγνωστος για την ανάμειξή του στο "Gladio"), Freda κλπ.
Το Νοέμβριο του 1961 (λίγο μετά τις "εκλογές της βίας και νοθεί-
ας" που ανέδειξαν νικήτορα την ΕΡΕ του Κ.Καραμανλή, στην Ελλάδα)
η C.I.A. κάλεσε τον δημοσιογράφο και πράκτορα των Ιταλικών μυσ-
τικών υπηρεσιών, νεοφασίστα Guido Giannettini, να μιλήσει σ' ένα
τρίημερο "σεμινάριο για πράκτορες και στρατιωτικούς των ΗΠΑ και
του ΝΑΤΟ", με θέμα "Η τεχνική και η προοπτική ενός τρα-
ζικοτήματος στην Ευρώπη". Αρχίζει η εφαρμογή της "Ιης πά-
σης" της "Στρατηγικής της Εντασης" που, στο στάδιο αυτό, αποσκο-
πεί στην "εξαγωγή" της αριστεράς. Ο Stefano delle Chiaie κα-
τεβάζει τη σημαία της αντιφασιστικής αντίστασης απ' το μνημείο
του άγνωστου στρατιώτη στη Ρώμη, συλλαμβάνεται, καταδικάζεται και
...ανεβαίνουν οι μετοχές του στους κύκλους της άκρας δεξιάς, αλ-
λά και των μυστικών υπηρεσιών. Έναν χρόνο νωρίτερα, το 1960, ο
delle Chiaie είχε "αποχωρήσει" απ' την Ordine Nuovo κι είχε υ-
δρύσει την Avanguardia Nazionale. Το 1964, οι Ιταλοί μαθαίνουν,
εκπληκτικοί, ότι αποκαλύφθηκε συνωμοσία για την επιβολή τραξικοτή-
ματος μ' επικεφαλής το στρατηγό de Lorenzo. Πρόκειται για το τε-
ρεβόχο "Σχέδιο Solo" (σε γενικές γραμμές, όμοιο με το "Σχέδιο
Προμηθεύς" της ελληνικής χούντας) που ματαιώθηκε την τελευταία
στιγμή, όταν Ιταλοί σοσιαλιστές, Ιταλοί χριστιανοδημοκράτες και,
ρυσικά, οι Αμερικανοί τα "βοήξαν μεταξύ τους".
Αν, όμως, το σχέδιο στην Ιταλία δεν εφαρμόστηκε, στην Ελλάδα, αντι-
θέτα, η εφαρμογή του σημείωσε πλήρη επιτυχία.
Ποιές ήταν, όμως, οι δραστηριότητες του Pino Rauti στη χώρα μας;
Κατ' αρχήν η αποστολή του ήταν να έρθει σ' επαφή με τους τραξί-
κοινηματίες, καθώς και να τους φέρει σ' επαφή και μ' άλλους Ιτα-
λούς (κι όχι μόνο Ιταλούς) νεοφασίστες.
Οργανώθηκε έτσι, με τη βοήθεια και του Κώστα Πλεύρη, του Ανδρέα
Δενδρινού, του Τηλέμαχου Κόμνη και άλλων Τεταρταγουσσιανών, μια
τραγματοεική αερογέφυρα μεταξύ Ρώμης και Αθήνας.

----- συνέχεια στην εκόμενη σελίδα

..... συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Εκτός απ' τον Pino Rauti και τον Stefano delle Chiaie, στην Ελλάδα τηγανιζόταν και πολλοί άλλοι "αστέρες" του ιταλικού, αλλά και του διεθνούς φασισμού. Ανάμεσά τους, ο Elio Massagrande (του τιάστηκε στη χώρα μας μετά τη χούντα, κατηγορούμενος για σωρεία κλητών, ληστειών κλπ., αλλά βέβαια δεν καταδικάστηκε ποτέ και γύρισε, τελικά, στην Ιταλία, αφού "περικυβηθήκε" απ' τη Γαλλία - όπου πήρε μέρος στη ληστεία της Νίκαιας, το 1976 - μέχρι την Παραγουάη - όπου βοήθησε στο στήσιμο των "ταγματών θανάτου" του Strössner κι όπου συμμετείχε, το 1979, στις εργασίες του 12ου συνεδρίου της World Anti-Communist League, δηλαδή της "Διεθνούς Αντι-Κομμουνιστικής Λύγας" του εδρεύει στην Κορέα), ο Γάλλος Yves Guérin-Sérac (από τους επικεφαλής του Aginter Press, μιας άλλης "επιχείρησης" της "Μαύρης Ορχήστρας" που έδρευε στη Λισαβόνα και "συντονίζε" τη δράση των Ευρωπαίων φασιστών με τη δράση των λευκών μισθοφόρων στην Αφρική), ο Guido Giannettini, ο Bruno Stefano, ο Gianni Nardi, κι ο Mario Merlino.

Αυτά τα ταξίδια παρουσιάζονταν επίσημα σαν "πολιτιστικές ανταλλαγές". Ανεπίσημα, ωστόσο, τα χρηματοδοτούσαν η ελληνική ΚΥΠ κι ο αρχηγός του ιταλικού γενικού επιτελείου, στρατηγός Enzo Viola. Εύσω απ' αυτούς βρισκόταν, φυσικά, ο C.I.A. με τις πλατφορμικές της οργανώσεις : N.A.T.O., "Gladio", "Κόκκινη Προβιά"... Ακόμη πιο πίσω, τότε, πίσω που να μην διακρίνονται, βρισκόταν τα οικονομικά συμπέροντα μιας ομάδας κεφαλαιοκρατών, της οποίας ο Ανδρέας, ο Λάτσος, ο Ρυάσης, ο Ιταλοαμερικανός τραπεζίτης Michele Sindona, δεν αποτελούσαν παρά κατώτερα εκτελεστικά όργανα.

Εκτός των Ιταλών νεοφασιστών που έρχονταν στην Ελλάδα ήταν η ταρρακολούση "ειδικών σεμιναρίων αναστροφής και ψυχολογικού πολέμου" καθώς και η τρομήθεια του σχετικού "υλικού". Τα μαθήματα οργανωνόνταν απ' την World Service των Ιωάννη Λαδά και Κώστα Πλεούν, "διδασκόντες" της οποίας εμφανιζόταν κάποιος "Λόκνερ Siegfried Schöenberg" που στην πραγματικότητα λεγόταν Patrice Chairoff, ήταν Γάλλος και, στην ουσία, ήταν ο τοτοπότης της "Μαύρης Ορχήστρας" στην Ελλάδα.

Ο Pino Rauti την εποχή του ίδρυσε την Ordine Nuovo.

Στα σεμινάρια αυτά, δίδασκαν Έλληνες στρατιωτικοί, πράκτορες της ΚΥΠ, αστυνομικοί, δημοσιογράφοι κλπ.

Την "επιμέλεια" και "υψηλή επίβλεψη" των σεμιναρίων την είχε, φυσικά, το εδώ "σταθμαρχείο" της CIA.

Παράλληλα, Έλληνες πράκτορες της ΚΥΠ και νεοφασίστες του ΚΝΑ μετέφεραν στην Ιταλία όπλα, εκρηκτικές ύλες αλλά ακόμη και έντυπη προπαγάνδα που τυπωνόταν, στα ιταλικά, στην Ελλάδα.

Ταυτόχρονα, η ελληνική τσετσέλα της Ρώμης είχε αναλάβει το έργο του "συντονισμού", όχι μόνο ανάμεσα στους Έλληνες, τους Ιταλούς φασίστες και το ΝΑΤΟ, αλλά και ανάμεσα στις διάφορες νεοφασιστικές οργανώσεις της Ιταλίας.

Το 1969, η προετοιμασία είχε ολοκληρωθεί. Προεσδότερου από εκατό Ιταλούς νεοφασίστες, εκταυθεμένοι κι εξοπλισμένοι απ' την

ελληνική χούντα, ήταν έτοιμοι να τεράσουν στη δεύτερη - και ουσιαστικότερη - ράση της "Στρατηγικής της Ενταξης".

Piazza Fontana : Το φίδι βγαίνει απ' τ' αυγό του

Στρατηγικός στόχος της "Ενταξης" στην Ιταλία ήταν, βέβαια, η κατάληψη της εξουσίας - με τραπεζικότυπα - από μια στρατιωτική/φασιστική χούντα (κατά το πρότυπο της Ελλάδας) η οποία θα εξουθετέρωνε κάθε τυραννία εκλογής κάποιου προτεσίου κυβέρνησης στη χώρα του "ελευθενούσε" το αρχηγείο της νότιας πτέρυγας του ΝΑΤΟ καθώς και καμιά δεκαριά ακόμη βάσεις των ΗΠΑ.

Η πρώτη ράση προορούσε την προετοιμασία των "κυλίων" δυνάμεων, δηλαδή των δυνάμεων του θα έδρασαν σ' εφαρμογή της υλοποιήσιμης τάξεως. Εκτός απ' την εκπαίδευση των φασιστών και τον εξοπλισμό τους, η ράση αυτή προέβλεπε και τη διάζωση του κρατικού μηχανισμού με την προώθηση των "κυλίων στελεχών" (όπως εύχαιε το πάνω, αυτό είχε επιτελεστεί σε σημείο ώστε ακόμη κι ο αρχηγός του ιταλικού γενικού επιτελείου να είναι "δικός τους") και με την άρδρα πρόσληψη φασιστών στην αστυνομία, στο σώμα των παρατηρητών και στις διάφορες μυστικές υπηρεσίες.

Η δεύτερη ράση προορούσε την "ψυχολογική προετοιμασία" του πληθυσμού ώστε να αποδεχθεί μια στρατιωτική δικτατορία.

Για να το πετύχουν αυτό οι εμπνευστές της "Στρατηγικής της Ενταξης" θα έπρεπε να "κλονίσουν" την εμπιστοσύνη του κόσμου στο πολιτικό κατεστημένο, τοάγμα του δεν ήταν βέβαια και τόσο δύσκολο, αφού (όπως και σ' όλες τις άλλες χώρες) στην Ιταλία, τόσο οι Χριστιανοδημοκράτες όσο και οι Εσθιαλιστές είχαν αποδεχθεί ήρωες οικονομικών κλπ. σκανδάλων τα οποία - κι αυτό ήταν το πιο σημαντικό -

ου διάφορες κυβερνήσεις (που διαδέχονταν η μία την άλλη, σε διάστημα λίγων μόλις μηνών) ήταν εντελώς ανίκανες, όχι μόνο να εμποδίσουν ή έστω να τριφυρήσουν, αλλά ακόμη και να συγκαλύψουν.

Η οικονομική αποταξοποίηση (σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα των διαφόρων σκανδάλων) ήταν κι αυτή αρκετά εύκολη υπόθεση.

Εμενε η αμή προδοκία του θα έκειυε τον ιταλικό πληθυσμό (κυρία, τη μικροαστική τάξη) ότι "κινδύνευε από τα άκρα". Αυτή την προδοκία, ή μάλλον μια σειρά από προδοκίες, ανέλαβαν οι ιταλικές νεοφασιστικές ομάδες.

Η μέθοδος ήταν η εξής : Θα γινόταν μια σειρά βομβιστικών επιθέσεων εναντίον "ακροδεξιών στόχων" την ευθύνη των οποίων θα "αναλάμβαναν ακροαριστεροί" (μαοϊκοί, τροτσκιστές, Αναρχικοί). Θα γινόταν μια άλλη σειρά επιθέσεων σε "ακροαριστερούς στόχους" την ευθύνη των οποίων θα "αναλάμβαναν ακροδεξιοί". Θα επακολουθούσε, τέλος, μια σειρά "τυφλών χτυπημάτων" που θα εξόργιζε τους πάντες και θα τους έκανε να ακατήσουν τη λήψη "εκτάκτων μέτρων", μέτρων που καμιά πολιτική κυβέρνηση δεν θα ήταν ικανή να πάρει... Φυσικά, δεν θα έλειψαν και οι απλές προδοκίες στη διάρκεια συγκινησιμώσεων, πορειών κλπ. εκδηλώσεων, όπως εκείνη στην Battipaglia όπου, τον Απρίλη του 1969, μια ευρηνική διαδήλωση εργατών μεταβάλλεται σε πραγματική μάχη με την αστυνομία, στη διάρκεια της οποίας σκοτώνονται ένας 19-χρονος διαδηλωτής κι ένας δάσκαλος που παρακολουθεί τα ετεροδία σαν την "πρώτη εφαρμογή της τακτικής των βιετκόχ στην Ιταλία". Μολοντούτο, μια μέρα πριν τη "μάχη", αναφορά του κοσμορείου ευδόησεν ΟΡ είχε επισημάνει την παρουσία 50 περίπου στελεχών της Avanguardia Nazionale (Εθνική Πρωτοπορεία), της φασιστικής οργάνωσης του Stefano delle Chiaie.

Η ίδια τακτική ακολουθείται στη συνέχεια (απ' τους φασίστες και τα αφεντικά τους, αλλά και από τη μεγαλύτερη μερίδα του τύπου της Ιταλίας) και τα ετεροδία διαδεχονται το ένα το άλλο με όλο και μεγαλύτερη ταχύτητα και σφοδρότητα.

Στις 28 Απρίλη 1969 η ιταλική βουλή, πεζόμενη απ' τα γεγονότα της Battipaglia, επρόκειτο να συζητήσει σχέδιο νόμου με το οποίο θα ταγορεύονταν στους αστυνομικούς, του ταυερύσκονταν σε πολιτικές εκδηλώσεις, να ολλοφορούν. Λίγες μόνο μέρες πριν τη συζήτηση, 5 βόμβες εκρήγνυνται στην έκθεση της FIAT του γνωστού για τις ακροδεξιές απόψεις του, Agnelli, στο Μιλάνο. Τις ανακοίνους αναλαμβάνει ο επιθεωρητής Luigi Calabresi. Δεκαπέντε περίπου Αναρχικοί οδηγούνται για να "εξετασθούν" σαν ύποπτοι στην ασφάλεια του Μιλάνου. Ανάμεσά τους κι ο εργάτης των Ιταλικών Συδηροδρόμων, Giuseppe Pinelli, ιδρυτής και γραμματέας του Αναρχικού Μαύρου Σταύρου του Μιλάνου. Σε βάρος τους δεν τοκώπτε κανένα στοιχείο κι έτσι, λίγες μέρες αργότερα, αφήνονται όλοι ελεύθεροι. Από τότε χρονολογείται η "γνωριμία" του δολοφόνου με το μελλοντικό θύμα του.

Συνολικά, το 1969, μέχρι το Δεκέμβριο, σημειώνονται 149 βουβιστικές επιθέσεις, οι περισσότερες από τις οποίες έχει αποδεχθεί ότι ήταν έργο φασιστών της Ordine Nuovo και της Avanguardia Nazionale.

Σ' όλες τις περιπτώσεις, ανεξαιρέτως, οι φασίστες κι όλος ο δεξιός τύπος της Ιταλίας κατηγορούν σαν βασότες την άκρα αριστερά & τους Αναρχικούς, προσαθύνοντας "αποδεύζον" την ανάμειξη, στις επιθέσεις, και του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ιταλίας.

Στις 16.37' το απόγευμα της 12 Δεκεμβρίου του 1969 - κατά σύμπτωση (!) ήταν η ημέρα του το Συμβουλίου της Ευρώπης αποφάσισε την αποτομή της Ελλάδας των συνταγματοσών από τους κόλπους του... - μια ισχυρή έκρηξη συγκλόνισε την

Banca di Agricoltura (Αγροτική Τράπεζα), στην Piazza Fontana, στο κέντρο του Μιλάνου. 16 νεκροί και 88 βαρεία τραυματίες ήταν ο άλυτος απολογισμός της επίθεσης, ενώ τρεις ακόμη βόμβες, τοποθετημένες σε άλλα σημεία της πόλης εξερράγησαν χωρίς, ευτυχώς, να τροκαλέσουν άλλους θανάτους και τραυματισμούς.

Το μόνο στοιχείο, που θα μπορούσε να χρησιμεύσει για τον εντοπισμό των δράστών, ήταν μια βόμβα που βρέθηκε μια ώρα αργότερα στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα κοντά στη Σκάλα του Μιλάνου. Επρόκειτο για ένα μαγνητόφωνο γεμισμένο με εκρηκτικά και κρυμμένο μέσα σ' ένα χαρτοφύλακα όπου βρισκόταν κι ένα γερμανικής κατασκευής χρονόμετρο το οποίο είχε, ωστόσο, σταματήσει.

Αυτό το μοναδικό στοιχείο, όμως, καταστράφηκε αμέσως - με εντολή του ίδιου του γενικού εισαγγελέα της ιταλικής δημοκρατίας, De Peppo - χωρίς τότε να εξεταστεί από ειδικούς...

Όπως ήταν αναμενόμενο, λίγα μόλις λεπτά μετά την πρώτη έκρηξη, ραδιοφωνικοί σταθμοί και τηλεόραση κατηγορούσαν κιόλας τους Αναρχικούς σαν υπεύθυνους ! Λίγα λεπτά μετά το έκτακτο δελτίο ειδήσεων, ο δικαστής Amati τηλεφώνουσε στην αστυνομία του Μιλάνου.

..... συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Ο Stefano delle Chiaie.

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα -----

Οι αστυνομικοί ενημέρωσαν τον δικαστή για τ'αποτελέσματα της έρευνας, για τα αίτια της, όμως, δεν ήταν ακόμη σύγουροι ότι δεν επρόκειτο για τυχαία διαρροή φωτοερίων... Ο Amati, ωστόσο, "στοιχημάτιζε" ότι επρόκειτο για Αναρχικούς. Ζήτησε να μιλήσει... στον εκιθεωρητή Calabresi !

Ο τυχαίος (;) θάνατος ενός Αναρχικού ...

Εξη μόλις μέρες πριν την έκρηξη στην Piazza Fontana, στις 7 Δεκεμβρίου 1969, η εφημερίδα *Observer* του Λονδίνου έδινε δημοσιότητα απόρρητο έγγραφο του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών της ελληνικής χούντας προς την Ελληνική Πρεσβεία της Ρώμης. Το έγγραφο συνοδεύονταν και από "προσωπική" επιστολή και είχε σταλεί στην πρεσβεία το Μάιο του ίδιου χρόνου. Η συνοδευτική επιστολή, μεταξύ άλλων, ανέφερε και τα εξής :

"... Στην αναφορά αυτή θα διαπιστώσετε ότι η κατάσταση στην Ιταλία παρουσιάζει για μας ιδιαίτερο ενδιαφέρον και αποδεικνύεται ότι οι εξελίξεις κινούνται προς μια κατεύθυνση άκρως ευνοϊκή για την Εθνική Εξανάσταση. Η αυτού εξοχότης, ο κ. Πρωθυπουργός, θεωρεί ότι η υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως, από μακρού αναληφθείσα εις την Ιταλίαν, δυσχερής προσπάθεια αρχίζει να αποδίδει καρπούς. Ο Πρωθυπουργός με διέταξε να σας διαβιβάσω την ευαρέσκεία του για την εργασία που έχετε εκτελέσει σ' αυτή τη χώρα στην οποία τοποθετηθήκατε, καθώς και να σας ζητήσω να συνεχίσετε τις δραστηριότητές σας και να τις κλιμακώσετε, έτσι ώστε να εκμεταλλευθείτε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, τις δυνατότητες, των οποίων η εμφάνιση εκκλείεται. Τέλος, μου ζητήθηκε να σας διαβιβάσω την εκτιμωρία του, όπως από τούδε, όλα σας αφορούν τις προφυλάξεις σας στην περίπτωση δε κάποιας ανεπιθύμητου μεταστροφής των πραγμάτων, να σταματήσετε κάθε μεταξί σας επαφή, έτσι ώστε να μην μπορεί να συσχετιστεί τη δραστηριότητα των Ιταλών φίλων μας με τις Ελληνικές αρχές..."

Οι "δραστηριότητες των Ιταλών φίλων" της ελληνικής χούντας αναλύονται σε ειδικό τμήμα του απόρρητου εγγράφου που έχει τον τίτλο : "Ειδικές Ενέργειες" :

"... (α). Οι ενέργειες, των οποίων η διεκπεραίωση είχε προγραμματισθεί για ενωρίτερο χρόνο, δεν κατέστη δυνατόν να διεκπεραιωθούν προ της 20ης Απριλίου. Η τροποποίηση των σχεδίων μας εκεβλήθη εκ του γεγονότος ότι λόγω αντιξοιών συνθηκών δεν πουνάμεθα να προσεγγίσωμεν εις το περικτερον της FIAT..."

(Η μετάφραση έγινε απ' τ'αγγλικά. Οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας).

Πα' όλα αυτά, τα ιταλικά μέσα μαζικής ενημέρωσης σύσσωμα έσπευσαν να κατηγορήσουν τους Αναρχικούς.

Τις έρευνες της ιταλικής αστυνομίας για το μακελειό της 12 Δεκεμβρίου ανέλαβε ο εκιθεωρητής Calabresi.

Ο εκιθεωρητής Luigi Calabresi ήταν το "ανερχόμενο αστέρι" του πολιτικού τμήματος της ιταλικής αστυνομίας. Είχε εκπαιδευθεί ειδικά στην Αστυνομική Ακαδημία των ΗΠΑ, όπου παρακολούθησε και ειδικά σεμινάρια της CIA. Ήταν, εξάλλου, ο "εκίσχυμος συνοδός" (γορίλλας) του ακροδεξιού Αμερικανού στρατηγού Edwin A. Walker - "έμπιστου" του φασίστα/ρατσιστή γερουσιαστή των ΗΠΑ, Barry Goldwater - κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στην Ιταλία, (1966-67) και, μάλιστα, ήταν εκείνος που έφερε σ' έγκλη τον Αμερικανό στρατηγό με τον Ιταλό πραξικοπηματία στρατηγό De Lorenzo, με τον οποίο ο εκιθεωρητής συνδεόταν, όχι μόνο φιλικά, αλλά και πολιτικά.

Τις μέρες που ακολούθησαν τη σφαγή της Piazza Fontana περισσότεροι από 150 Αναρχικοί του Μιλάνου οδηγήθηκαν στην ασφάλεια για να ανακριθούν σαν "ύποκοι".

Ανάμεσα σ' εκείνους που τιμήθηκαν το πρώτο βράδυ, ήταν και ο σιδηροδρομικός Giuseppe Pinelli, του οποίου ο Calabresi "είχε βάλει στο μάτι" από την "πρώτη συνάντησή τους", όπως είδαμε παραπάνω.

Γεννημένος στην εργατική συνοικία του Μιλάνου, Porta Ticinese, το 1928, ο Giuseppe Pinelli, σε ηλικία 16-17 ετών έρχεται σ' επαφή με αντιφασίστες Αναρχικούς και παίρνει ενεργό μέρος στην αντίσταση σαν "αγγελια-

φόρος" της ομάδας. Δουλεύει τότε σαν μικροπωλητής και τότε σαν φωτοεμφωρτωτής στις ακοθήκες της αγοράς του Μιλάνου, μέχρι το '54 οπότε προσλαμβάνεται σαν εργάτης στους ιταλικούς σιδηροδρόμους. Παράλληλα, διαβάζει, προσπαθώντας να καλύψει τα κενά της σχολικής του εκπαίδευσης. Θεωρείται ένας από τους πιο μελετημένους Αναρχικούς της εποχής του.

Είναι, άλλωστε, ένας απ' τους λίγους Ιταλούς Αναρχικούς που, μετά τη πτώση του φασιστικού καθεστώτος, δεν απογοητεύεται και δεν "πάει σπίτι του". Το 1954 παντρεύεται τη Licia και το ζευγάρι αποκτά δυο κόρες. Μ' όλα του, ωστόσο, τα οικογενειακά βάρη, ο Pinelli συνεχίζει τις επαφές του, ιδιαίτερα με τους νεώτερους στην ηλικία Αναρχικούς συντρόφους στους οποίους τονίζει την ανάγκη εξακολούθησης του αγώνα. Το 1963 γίνεται το πιο ηλικιωμένο μέλος της *Giovenuta Libertaria* (Ελευθεριακή Νεολαία). Το 1965, μαζί με άλλους, ιδρύουν τον "Κύκλο Sacco e Vanzetti" κι ανοίγουν τα πρώτα, μετά από δεκαετίες, Αναρχικά γραφεία στο Μιλάνο, στην οδό Murillo 1. Μετά τη διάσπαση του "Sacco e Vanzetti", το 1968, συμμετέχει στην ίδρυση του "Κύκλου Ponte della Ghisolfia", στην Piazzale Lugano 31 και στις αρχές του 1969 βοηθάει στο άνοιγμα του πρώτου Αναρχικού "στεκιού" στην οδό Scaldasole 5. Παράλληλα, από τις αρχές της δεκαετίας του 1960, συμμετέχει ενεργά στο κίνημα συμπαράστασης στους Αναρχικούς κρατούμενους του φρανκικού καθεστώτος της Ισπανίας. Μετά τη σύλληψη, στην Ισπανία, του Stuart Christie, ιδρύει τον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό (*Croce Anarchica Nera / Anarchist Black Cross*) του Μιλάνου, σαν τμήμα του Διεθνούς Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, του οποίου, μάλιστα, το 1964-65, η ομάδα του Μιλάνου αναλαμβάνει τη διεθνή γραμματεία.

*****

Το αρχηγείο της αστυνομίας του Μιλάνου. Το βέλος δείχνει την τροχιά του σώματος του Pinelli (στη μικρή φωτογραφία).

Σύμφωνα με τον μάρτυρα Aldo Palumbo, αλλά και κατά τον ιατροδικαστή, που εξήτασε το πτώμα, ο Giuseppe Pinelli είχε ήδη πεθάνει - απ' τα χτυπήματα - πολύ πριν πέσει από τον τέταρτο όροφο.

Η δολοφονία του Αναρχικού AEN HTAN, βέβαια, ΤΥΧΑΙΑ.

Ήταν, όμως, ΑΚΑΙΡΗ, αφού η θύελλα των αντιδράσεων που ξεσήκωσε κι η καταγίδα των αποκαλύψεων που την ακολούθησαν ποσάφεραν να ανατρέψουν τα σχέδια των φασιστών και των αφεντικών τους της SID και της CIA.

Σήμερα, ωστόσο, οι δολοφόνοι του Pinelli - και πάλε με εντολές των αμερικάνικων κι ευρωπαϊκών μυστικών υπηρεσιών - ετοιμάζονται να αιματοκυλίσουν για μια ακόμη φορά τον κόσμο.

Το σταμάτημά τους είναι χρέος όλων μας !

Το χρωστάμε στον δολοφονημένο σύντροφο....

Το χρωστάμε στις γενιές που θά 'ρθουν....

*****

Από το Μάιο του 1969, ο Διεθνής Αναρχικός Μαύρος Σταυρός και ιδιαιτέρως η ομάδα του Μιλάνου είχαν αρχίσει μια εκστρατεία για την αποφυλάκιση των Ιταλών συντρόφων που είχαν συλληφθεί σαν "ύποκοι" για το κύμα των βομβιστικών εκδηλώσεων που συντάραξε τη χώρα και που, όπως είδαμε, ήταν έργο των Ordine Nuovo του Pino Rauti και *Avanguardia Nazionale* του Stefano delle Chiaie, που είχαν μάλιστα, για το σκοπό αυτό, δημιουργήσει μια κοινή παράνομη οργάνωση με τον τίτλο FAR (*Fasci di Azione Rivoluzionaria* : Δέσμες Εξαναστατικής Δράσης). Στα πλαίσια αυτής της εκστρατείας, οι ανά τον κόσμο ομάδες του Διεθνούς Μαύρου Σταυρού παρακολουθούσαν στενά τις δραστηριότητες των διαφόρων φασιστικών, ναζιστικών κι ακροδεξιών ομάδων κι οργανώσεων κι αντάλλασαν μεταξύ τους κληροφορίες δημιουργώντας ένα ισχυρό δίκτυο αντιφασιστικής κληροφύλαξης.

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα -----

Luigi Calabresi

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Ετσι, λοιπόν, το ενδιαφέρον του εκτελεστικού Calabresi και των ακροδεξιών φίλων του για τις δραστηριότητες του Giuseppe Pinelli, δεν ήταν καθόλου ΤΥΧΑΙΟ. Κι η σύλληψή του, στις 12 Δεκέμβρη 1969, δεν ήταν η σύλληψη ενός "ΣΥΝΗΘΟΥΣ ΥΠΟΠΤΟΥ".

Τη στιγμή της έκρηξης στην Piazza Fontana, ο Pinelli βρισκόταν σ' ένα καφέ-μπαρ στο οποίο συνήθιζε να πηγαίνει μετά τη δουλειά. Λίγο αργότερα, κατευθύνθηκε προς το στέκι της οδού Scaldasole. Εκεί πληροφορήθηκε τί είχε συμβεί. Κι εκεί, στις 18.30", δέχθηκε την "εκτίσχεψη" του εκτελεστικού Luigi Calabresi και του αστυνομικού Vito Panessi, που πήγαν για να "ερευνήσουν το χώρο". Ο Pinelli κι ο Sergio Ardaou ήταν οι μόνοι που είχαν μείνει στο στέκι εκείνη την ώρα. Οι μπάτσες τους "κάλεσαν για μια κουβεντούλα στην questura (αρχηγείο)". Τον Sergio Ardaou τον πήραν με το αυτοκίνητό τους, ενώ ο Pinelli τους ακολούθησε με τη βέσπα του...

Τρεις μέρες αργότερα, στις 7 το απόγευμα της 15 Δεκέμβρη 1969, άρχισε η τελευταία ανάκριση του Pinelli. Στις 10 το βράδυ, ο Calabresi τηλεφώνησε στη Lucia, τη γυναίκα του Pinelli, και της ζήτησε να βρει τη σιδηροδρομική ταυτότητα του συζύγου της, όπου φαινόταν οι διαδρομές για τις οποίες οι υπάλληλοι δεν χρειάζονταν να βγάζουν εισιτήρια. Λίγο αργότερα, η Lucia τηλεφώνησε στον εκτελεστικό για να του πει ότι την είχε βρει. Στις 11, ένας αστυνομικός τήγε, πράγματι, στο σπίτι των Pinelli και πήρε την ταυτότητα.

Στις 11.56, ο Αναρχικός Pasquale Valitutti, κρατούμενος κι αυτός, βρισκόταν στο διάδρομο, έξω απ' το γραφείο όπου ανακρινόταν ο Pinelli. Ακουσε ξαφνικά δυνατές φωνές κι "ασυνήθιστο σαματά". Δύο λεπτά αργότερα, στις 11.58", ο σταθμός πρώτων βοηθειών του Μιλάνου δέχονταν - και κατέγραφε - ένα τηλεφώνημα από την αστυνομία, με το οποίο ζητούσαν την αποστολή ασθενοφόρου στην questura.

Ενα λεπτό νωρίτερα, στις 11.57", ο δημοσιογράφος Aldo Palumbo της εφημερίδας Unità (του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κόμματος) βρισκόταν στο προαύλιο της questura, όταν είδε ένα ανθρώπινο σώμα να πετάγεται από ένα παράθυρο του τέταρτου ορόφου, να κάνει "γκελ" στη μαρμάρινη του τετάρτου και του τρίτου ορόφου και να "σκάει" πάνω στο πλακόστρωτο. Σύμφωνα με την κατάθεση που έδωσε λίγο αργότερα, ο Palumbo είχε την εντύπωση ότι το σώμα, που έκεφε από το παράθυρο, ήταν ήδη νεκρό. Η λατρευτική έκθεση που συντάχθηκε, μετά από μερικές ώρες, εκυβεβαίωσε την εντύπωση του Palumbo...

Οι ένοχοι...

Παρά τις έντονες προσκλήσεις των φασιστών και του ιταλικού κράτους και παρά την ενορχηστρωμένη παρακλήροφηση που περνούσαν τα (δεξιά, κυρίως) μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι Ιταλοί δεν είχαν πευστεί ότι η σφαγή της Piazza Fontana μπορούσε να είναι... "Έργο των Αναρχικών".

Λίγες ώρες μόνο πριν τη δολοφονία του Pinelli, το μεσημέρι της 15 Δεκέμβρη 1969, περίπου 300.000 κάτοικοι του Μιλάνου βγήκαν στους δρόμους και συγκεντρώθηκαν στην Piazza Duomo, ύστερα από πρόσκληση των πολιτικών κομμάτων και των συνδικαλιστικών οργανώσεων, για να διαδηλώσουν ενάντια στην τρομοκρατία.

Παρά τις προσδοκίες, ωστόσο, της κυβέρνησης και των φασιστικών ομάδων, η διαδήλωση πήρε κάθε άλλο παρά αντι-αναρχικό χαρακτήρα. Όλα τα πάνω είχαν σαφή αντιφασιστική τοκοθέτηση ενώ τα συνθήματα απαιτούσαν την απελευθέρωση των κρατούμενων, την σύλληψη των πράματων των ενόχων και κατηγορούσαν την κυβέρνηση σαν άμεση συνέργια των δολοφόνων.

Όσοι έζησαν εκείνη τη διαδήλωση την περιγράφουν σαν... "αναβίωση του αντιφασιστικού ξεσηκωμού της Βαρκελώνης, το 1936".

Η καθόλου τυχαία - αλλά, εν πάση περιπτώσει, "άκαυρη" - δολοφονία του Giuseppe Pinelli, το ίδιο βράδυ, σήμανε την αρχή της κατάρρευσης, όχι τόσο της σκευωρίας, όσο της γενικότερης φασιστοκυβερνητικής συννομίας, καθώς νεοφασίστες και πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών, τρομοκρατημένοι απ' τον όγκο της λαϊκής αντίδρασης, άρχισαν να "σκάνε" και να μιλούν...

Δύο μόλις μέρες μετά τη δολοφονία, στις 17/12/1969, ο πράκτορας των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών Stefano Serpieri (και, παράλληλα, μέλος της Avanguardia Nazionale που είχε επανειλημμένα συνοδεύσει τον Stefano delle Chiaie στα ταξίδια του στην Ελλάδα) υπέβαλε μια συνταρακτική αναφορά στον προϋπάρχοντά του, στρατηγό Federico Quirzaga. Ανάμεσα σ' άλλα, η αναφορά έλεγε :

"... Δράστης της βουβιστικής εκδήλωσης στο Altare della Patria ("Βωμός της Πατρίδας", δηλ. Μνημείο Αγνώστου Στρατιώτη, στη Ρώμη) ήταν ο Mario Merlino που έλαυνε εντολές απ' τον Stefano delle Chiaie, ο οποίος με τη σειρά του εκτελούσε εντολές του Yves Guerin-Serac, διευθυντή του πρακτορείου Aginter Press της Λισαβώνας. Ο τελευταίος έχει προσλάβει στο πρακτορείο και κάποιον γάλλο υπάλληλο, ονόματι Robert Leroy..."

Στις 20 Δεκέμβρη 1969 πάνω από 3.000 σύντροφοι, με μαύρες σημαίες, συνόδεψαν τον Giuseppe Pinelli στην τελευταία του κατοικία.

Ο όρκος που έδωσαν τηρήθηκε. Ο σκληρός αγώνας των Αναρχικών της Ιταλίας κι όλου του κόσμου, σύντομα, απέφερε καρπούς... Μολονότι η αναφορά του Serpieri, καθώς κι οι αναφορές που ακολούθησαν "θάφτηκαν" απ' τον ίδιο τον αρχηγό της SID, ναύαρχο Hencke...

Μολονότι πάμπολλοι σύντροφοι ταλαιπωρήθηκαν συρόμενοι από δικαστήριο σε δικαστήριο, χρόνια ολόκληρα, μέχρι να αθωωθούν οριστικά απ' την κρατική δικαιοσύνη...

Μολονότι οι φασίστες συνέχισαν την εγκληματική τους δράση (με την βουβιστική επίθεση στην αμαξοστοιχία "Italicus" στις 4 Αυγούστου του 1974, με το μακελειό - 85 νεκροί - στο σιδηροδρομικό σταθμό της Μολόνα στις 2 Αυγούστου του 1980 κλπ.)...

... Οι Αναρχικοί ήταν, στην ουσία, εκείνοι που κατόρθωσαν - κινητοποιώντας την κοινή γνώμη της Ιταλίας κι όλου του κόσμου - να σταματήσουν τα σχέδια της "Μαύρης Διεθνούς" για την εκβολή δικτατορικών καθεστώτων σ' ολόκληρο τον πλανήτη.

Θα χρειάζονταν ολόκληρο - ή μάλλον ολόκληρα βιβλία, για να κάνει κανείς έναν έστω και σύντομο απολογισμό της εγκληματικής δραστηριότητας του φασιστοκυβερνητικού συρφετού.

Κάτι τέτοιο θα ξέφυγε, άλλωστε, απ' τον σκοπό αυτού του άρθρου. Θα περιοριζόμαστε, λοιπόν, σε μια περιλήψη των όσων οδήγησαν στην αποκάλυψη των πραγματικών ενόχων της σφαγής της Piazza Fontana.

Κεντρικό, λοιπόν, πρόσωπο στην όλη ιστορία εμφανίζεται ο Mario Merlino.

Μέλος της Avanguardia Nazionale, ο Merlino είχε έρθει στην Ελλάδα, όπου παρακολούθησε τα "ειδικά σεμινάρια" των Κώστα Πλεύρη & Σία.

Επιστρέφοντας στην Ιταλία, δέχθηκε κάθε επαφή με τους φασίστες κι άρχισε να ποζάρει σαν... Αναρχικός!

Λίγο αργότερα, συνδέθηκε με τον γνήσιο, αλλά απελή, Αναρχικό Pietro Valpreda, τον οποίο έπεισε να ιδρύσουν την ομάδα "22 Μάρτη".

Στις 12 Δεκέμβρη 1969, ο Mario Merlino συνελήφθη κι όπως ήταν αναμενόμενο έσπευσε να καταγγείλει σαν δράστες της βουβιστικής επίθεσης τον Valpreda κι άλλα 4 μέλη της "22 Μάρτη".

Για τον εαυτό του, πρόβαλε κάποιον "άλλοθεν" το οποίο έσπευσαν να επιβεβαιώσουν ο Stefano delle Chiaie και η ερωμένη του, Leda Minetti.

Οι αντιφάσεις, ωστόσο, στις οποίες έκεφε συνεχώς ο χαφιές, σε συνδυασμό με τα αποδεικτικά στοιχεία για την ενοχή των φασιστών και των μυστικών υπηρεσιών, που δημοσίευε ο ιταλικός και διεθνής αντιφασιστικός τύπος, ανάγκασαν τους ανακριτές να καλέσουν "για συμπληρωματική εξέταση" τον Stefano delle Chiaie στις 25 Ιούλη του 1970. Δύο μέρες αργότερα, εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης εναντίον του delle Chiaie, για ψευδορκία. Αυτός, όμως, είχε φροντίσει να γίνει κατάνος...

Σαφείς, ωστόσο, αποδείξεις της ενοχής των φασιστών προέκυψαν μόνο έπειτα από ενάμιση χρόνο.

Το Νοέμβρη του 1971, εντελώς τυχαία κατά τη διάρκεια κάποιων οικοδομικών εργασιών, ανακαλύφθηκε - χτισμένη στον τοίχο ενός σπιτιού - μια μεγάλη ποσότητα εκρηκτικών υλών σε συσκευασία που έφερε NATO-ικά διακριτικά. Το κτίριο ανήκε στον "σοσιαλιστικό" δημοτικό σύμβουλο του Castel Franco Veneto, Giancarlo Marchesin, ο οποίος είχε ότι τα εκρηκτικά - όμοια μ' εκείνα που είχαν χρησιμοποιηθεί στις επιθέσεις του Δεκέμβρη του 1969 - τα είχε κρύψει εκεί ο Giovanni Ventura, πράκτορας της SID, μέλος της Avanguardia Nazionale κι ακό-

φωίτης των "σεμιναρίων" της ελληνικής χούντας και του Κώστα Πλεύρη, λίγες μέρες μετά τη σφαγή της Piazza Fontana. Πριν τη σφαγή, τα εκρηκτικά είχαν αποθηκευθεί στο σπίτι κάποιου Ruggiero Pan, ο οποίος, ανακρινόμενος, είχε στην συντομία ότι λίγο μετά τις επιθέσεις του καλοκαιριού του 1969, ο Ventura του είχε ζητήσει να αγοράσει μερικά μεταλλικά δοχεία γερμανικής κατασκευής, μάρκας JEWEL. Το Δεκέμβρη του 1969, τέτοια δοχεία είχαν χρησιμοποιηθεί στην κατασκευή της βόμβας που αιματοκύλισε το Μιλάνο. Συνένοχοι του Ventura ήταν ο Franco Freda, ακόφωίτης κι αυτός των ελληνικών "σεμιναρίων", ενώ συντονιστής της εκτέλεσής ήταν ο φασίστας Marco Pizzani. Ανακρί-

----- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Ο χαφιές Mario Merlino

..... συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

νόμενος επί αρκετούς μήνες, ο Pozzan "έσκασε", τελικά, το Μάρτη του 1972 κι ομολόγησε ότι η βομβιστική επίθεση στην Banca di Agricoltura της Piazza Fontana είχε σχεδιαστεί στις 18 Απρίλη '69 στη διάρκεια μιας συνάντησης στο εντευκτήριο του Πανεπιστημίου της Πάντοβα. Εκτός απ' τον ίδιο, στη συνάντηση είχαν πάρει μέρος ο Giovanni Ventura, ο Franco Freda, ο Pino Rauti, ο Stefano delle Chiaie και... ένας πράκτορας της ελληνικής ΚΥΠ (!), του οποίου το όνομα, δυστυχώς, δεν μαθεύτηκε.

Στις 3 Μάρτη 1972 - τελευταία μέρα της δίκης στην οκτώα, σαν ένοχος της σφαγής της 12 Δεκεμβρίου 1969, καταδικάστηκε ο... Αναρχικός Pietro Valpreda - συνελήφθησαν οι Rauti, Freda, Ventura κι άλλοι 7 φασίστες. Τους απαγγέλλθηκαν κατηγορίες για τις βομβιστικές εκθέσεις της 25 Απρίλη 1969 στην Εκθεση και στο σιδηροδρομικό σταθμό του Μιλάνου και της 8-9 Αυγούστου του ίδιου χρόνου σε 10 σιδηροδρομικούς συρμούς (Για τις εκθέσεις αυτές, αρχικά, ο Calabresi είχε συλλάβει και ανακρίνει, σαν "κύριο ύποκτο", τον Giu-

Franco Freda & Giovanni Ventura

seppe Pinelli). Τρεις εβδομάδες αργότερα, στις κατηγορίες αυτές προστέθηκαν κι εκείνες (ανθρωποκτονίες κλπ.) που αφορούσαν την σφαγή του Δεκεμβρίου.

Στις 13 Ιούλη του 1972, όλοι οι φασίστες αφέθηκαν... ελεύθεροι, με κεραιωτικούς όρους !!! Παρά την "απαγόρευση εξόδου τους απ' τη χώρα", οι Freda και Ventura έφυγαν αμέσως για την - ακόμη υπό το καθεστώς του Francisco Franco - Ισπανία. Όπως αποκαλύφθηκε αργότερα, η φυγή τους είχε οργανωθεί απ' τον λοχαγό της SID, Antonio La Bruna (φυσικά, με "άνωθεν εντολές"). Το Νοέμβριο του 1972, ο λοχαγός ταξίδεψε κι αυτός στη Βαρκελώνη για να χρησιμεύσει σαν "σύνδεσμος των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών" με τη διεθνή ναζιστική οργάνωση Paladina που είχε δημιουργήσει ο διαβόητος, πρώην αξιωματικός των χιτλερικών SS κι εγκληματίας πολέμου, Otto Skorzeny, με τη βοήθεια των μυστικών υπηρεσιών του NATO και της CIA. Εκλεκτοί στέλεχος της ναζιστικής αυτής οργάνωσης ήταν, βέβαια, ο Stefano delle Chiaie, επικεφαλής μιας ενδεδειγμένης ομάδας "κυνηγημένων από την Ιταλική δικαιοσύνη" φασιστών και κακοποιών (Franco Freda, Giovanni Ventura, Elio Massagrande, Aldo Tisei, Mario Tutti, Serafino di Lusia κλπ.)...

Μόνο 9 ολόκληρα χρόνια ύστερα από τη σφαγή της Piazza Fontana, οι Freda και Ventura θα καθίσουν, το 1978, στο εδώλιο του κατηγορουμένου για να... αθωωθούν ουσιαστικά (για "τυπικούς λόγους"). Όσο για τον Pino Rauti, αυτός είχε φροντίσει - μερικές εβδομάδες πριν την έναρξη των βομβιστικών επιθέσεων - να εκστρέψει στους κόλπους του Movimento Sociale Italiano, του οποίου, μάλιστα, εκπαινευμένη εξέλεξε και βουλευτής... φυσικά, με την επέμβαση των "φίλων" του των μυστικών υπηρεσιών και του δικαστικού σώματος, απαλλάχτηκε με "βούλευμα" από όλες τις κατηγορίες. Όπως ήταν αναμενόμενο, οι σχέσεις των Ιταλών φασιστών με την ελληνική χούντα και την ΚΥΠ "κουκουλώθηκαν" δρόντως και κανείς Ελληνας δεν κάθισε στο σκαμνί.

Ο Κώστας Πλεύρης - μαζί με το συνεργάτη του στο Κ4Α, Ανδρέα Δενδρινό - πιάστηκε στις αρχές του 1974 απ' τη χούντα του Ιωαννίδη, σαν "παταθοπουλικός", και για ένα διάστημα φυλακίστηκε, με τη κατηγορία της "κράνομης οκλοκατοχής" (επρόκειτο για ολόκληρο οπλοστάσιο που ανακαλύφθηκε στην Αττική, προφανώς "δωρο" του πεθερού του, Γιάννη Λαδά), στις φυλακές Λάρисσας, για να αμνηστευθεί, με τον ερχομό του Καραμανλή, σαν "αντιτασιακός" !!! Λίγο αργότερα, έφυγε κι αυτός για τη Λατινική Αμερική (όπου είχε μαζευτεί το διεθνές φασιστικό σκυλόδω μετά την πτώση των φασιστικών καθεστώτων της Ελλάδας, της Ισπανίας και της Πορτογαλίας). Για την εκεί δράση του δεν ξέρουμε πάρα πολλά, πάντως, στις αρχές της δεκαετίας του 1980, ο Πλεύρης ξανάρθε στην Ελλάδα με τον τίτλο του "δολοφόρου νομικής του κανεπιστημίου του Μεξικού" ! (Άλλοι προ-κείται για πτυχίο ισοτίμου εκείνου του Δρ. Κοσκινά...).

Τέλος, ο δολοφόνος του Giuseppe Pinelli, εκτελεστές Luigi Calabresi, δικάστηκαν, αθώωθηκαν (αφού "Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΉΤΑΝ ΤΥΧΑΙ-

ΟΕ...") και στις 9.15' το πρωί της 17 Μάη του 1972, καθώς έβγαυ-νε απ' το σκέτι του, εκτελέστηκαν από άγνωστο σιλοφόρο. (Οι υποψή-τες βάρυναν και πάλι τους Αναρχικούς... Ο Patrice Chairoff - φα-σίστας και συνεργάτης του Πλεύρη στην World Service -, ωστόσο, υποστηρίζει ότι ο εκτελεσμένος εκτελέστηκε από πράκτορες της γερ-μανικής BND-II (Bundesnachrichtendienst-II : Τμήμας αντικατα-σκοπείας της γερμανικής υπηρεσίας πληροφοριών). Αρχές του 1990 το ιταλικό κράτος, οι μυστικές υπηρεσίες κι οι φασίστες εκιχεί-ρησαν και πάλι να φορτώσουν στην αριστερά τη "δολοφονία" του αστυνομικού, ενοχοποιώντας τη φορά αυτή κάποιους αγνωστές της ο-μάδας Lotte Contino, και πάλι με τη βοήθεια ενός χαφίε, δίδεν "μετανοημένο". -Βλ. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ, No. 33, 24-5-1990

Ο αστυνομικός Guida, που αναφέρεται στο τραγούδι, αποδείχτηκε ότι δεν είχε σχέση με τη δολοφονία.

Σχέση με τη δολοφονία του Pinelli αποδείχτηκε ότι είχαν οι ασ-τυνομικοί Panessi ή Panessa, Mucilli, Mainardi κι ο λοχαγός των καρμινιέρων Sabino Logrono, που ήταν παρόντες στην ανάκριση. ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΩΧΘΗΚΕ...

Όσο για τον "αποδοκομακίω τράγο" της υπόθεσης, τον Αναρχικό Pi-etro Valpreda, αυτός χρειάστηκε να περιμένει μέχρι το 1984 για να... δεχθεί το δικαστήριο την αθωότητά του !!! (Η είδηση κέρα-σε στα "Φιλά" των εφημερίδων της Ιταλίας. Εδώ, ΑΞΙΖΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΘΑΥΜΑΣΤΙΚΑ...).

Γιατί έπρεπε "να φύγει απ' τη μέση" ο Pinelli ;

Στρατηγικός στόχος των φασιστών και των ιταλικών μυστικών υπη-ρεσιών ήταν η ενοχοποίηση του μαρξιστή - άλλα "αναρχίζοντες" - εκδότη Giangiacomo Feltrinelli, η εκδοτική δραστηριότητα του ο-ποιού του είχε "χαράσει" τον τίτλο του "υπ' αρ.1 εχθρού του ιτα-λικού κατεστημένου".

Βιάζοντάς τον απ' τη μέση, αποδείκνυαν ταυτόχρονα τον έλεγχο των Αναρχικών ομάδων από το Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα και, άρα, από τη... Μόσχα !

Για να το πετύχουν αυτό, είχαν εκλέξει σαν "τακτικό" στόχο την ομάδα του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού του Μιλάνου, τα μέλη της ο-ποιίας ήταν μιας κάποιας ηλικίας (αντίθετα με τους νεαρούς της ομάδας "22 Μάρτη", που, εκτός αυτού, έδρευε στη Ρώμη) και διέθεταν "κύρος" στον ιταλικό, αλλά και στον διεθνή Αναρχικό χώρο. Φρόντισαν, λοιπόν, να "ρίξουν" στην ομάδα έναν προβοκάτορα-χαφίε, τον Antonio Sottosanti.

Χάρη στην ενημέρωση που διέθετε, σε διεθνή κλίμακα, ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός του Μιλάνου είχε έγκαιρα πληροφορηθεί τις κινή-σεις των φασιστών και της SID που αποσκοπούσαν στην εκβολή δι-κατατορικού καθεστώτος στη χώρα. Όπως ήταν εκόμενο, τα μέλη της ομάδας είχαν αρχίσει να συζητούν τα μέτρα που θα έπρεπε να κά-ρουν σε μια τέτοια περίπτωση. Στις συζητήσεις αυτές, ο προβοκά-τορας-χαφίε προσπαθούσε να "κεράσει" την ιδέα του ΠΡΩΤΟΥ ΧΤΥΠΗ-ΜΑΤΟΣ (δηλαδή, το "χτυπάμε πρώτοι και δεν περιμένουμε να χτυπή-σουν πρώτοι οι φασίστες"). Φυσικά, επανελημένα, πρότεινε την δη-μιουργία "αποθεμάτων εκρηκτικών και σκλήσμου"...

Παράλληλα, ο Sottosanti είχε διαβιβάσει στον Calabresi την κλη-ροφορία ότι ο Pinelli είχε φιλικές σχέσεις με τους Giovanni και Eliana Corradini, μέλη του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, που τύχαινε να είναι και στενοί φίλοι του Feltrinelli.

Το "σενάριο", λοιπόν, που είχαν στο μυαλό τους οι ανακριτές, ήταν το εξής :

Τις βόμβες τις έβαζαν τα μέλη του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού, υπό την καθοδήγηση του Pinelli, ο οποίος έκαινε εντολές και "οικονομική ενίσχυση" από το Κομμουνιστικό Κόμμα, μέσω του Feltrinelli...

Ακό τις ερωτήσεις, λοιπόν, των ανακριτών, που προσπαθούσαν να "δέσουν" την ιστορία, ο γραμ-ματέας του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού κατάλαβε το "σενάριο" και, συνδέοντάς το με τις άλ-λες πληροφορίες που είχε, κα-τάλαβε ότι οι ρίζες του ετοι-μαζόμενου φασιστικού πραξί-κματος βρίσκονταν βαθιά μέ-σα στη "δημοκρατική" κυβέρνη-ση και στον κρατικό μηχανισμό της Ιταλίας.

Το μοιραίο λάθος του ήταν πως άφησε τους ανακριτές του να κατα-λάβουν ότι είχε καταλάβει...

Απ' τη στιγμή εκείνη, ήταν καταδικασμένος...

Antonio Sottosanti

..... συνέχεια στην επόμενη σελίδα

----- συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα -----

Είναι, άραγε, υπερβολή να πούμε ότι οι Αναρχικοί κατάφεραν να σταματήσουν τη φασιστική συνωμοσία ;

Η σκευωρία σε βάρος του συντρόφου του Μιλάνου και της Ρώμης ήταν το μεγάλο λάθος των φασιστών και των αφεντικών τους.

Απ' τη στιγμή που η σκευωρία αυτή απέτυχε να κείσει το μεγαλύτερο μέρος του ιταλικού λαού, ήταν φυσικό να στρέψει την προσοχή όλων σ' εκείνους που τους θεώρησε απ' την αρχή - κι όπως είδαμε, σωστά - σαν δράστες των βομβιστικών επιθέσεων του 1969.

Οι φασίστες και τ' αφεντικά τους, βέβαια, δεν καρατήθηκαν, αμέσως, απ' τα σχέδιά τους.

Η προσκάθετα τους, όμως, να επιβάλουν ένα δικτατορικό καθεστώς ελληνικού ή ισπανικού τύπου στην Ιταλία απέτυχε.

Τα "χρόνια του μολυβιού" ("anni di piombo"), που ακολούθησαν, εμφανίστηκαν έντεχνα σαν "συμμοριτοκόσμος ανάμεσα στα δυο ακραία τμήματα της ιταλικής πολιτικής ζωής (φασίστες και Αναρχικούς/ ακροαριστερούς), απ' τον οποίο πόλεμο βγήκε κερδισμένη η... ιταλική δημοκρατία". Καταβλήθηκε - και καταβάλλεται ακόμη - μάλιστα, ιδιαίτερα προσκάθετα εξουσίωσης των δυο "άκρων" κάτω απ' την κοινή ετικέτα του "εχθρού της δημοκρατίας". (Το ίδιο φαινόμενο παρατηρήθηκε και σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες - π.χ. στη Γερμανία, στην Ελλάδα κλπ. - και, μάλιστα, στην παραγωγή του βοήθησαν ιδιαίτερα τα κομμουνιστικά κόμματα των χωρών αυτών).

Παρόλην όμως την επιδεξιότητα των ΜΜΕ - αλλά και τα λάθη στρατηγικής και τακτικής των Αναρχικών και της Ακρας Αριστεράς - μια πιο αμερόληπτη εξέταση της πρόσφατης ιστορίας, από τις βόμβες του 1969 μέχρι την αποκάλυψη του Gladio στην Ιταλία (και της ίδιας περιόδου της ιστορίας των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών, κύρια της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Ελλάδας) δείχνει ότι, αντίθετα, μ' ό,τι περýμεναν οι φασίστες κι οι πάτρονές τους, οι λαοί των χωρών της Ευρώπης δεν ήταν διατεθειμένοι να ανεχθούν τα σχέδια της CIA και του ΝΑΤΟ. (Που, όπως αποδείχτηκε τα τελευταία χρόνια, "τα είχαν" κιόλας "βρεζ" με την ΕΣΣΔ και το Σύμφωνο της Βαρσοβίας).

Η δράση (ένοπλη ή άοπλη) των Αναρχικών και των ακροαριστερών ομάδων έπεισε την εξουσία για το ότι, στην περίπτωση πραξικοπήματος -τος, η δράση αυτή θα γενικευόταν...

23 χρόνια μετά τη δολοφονία του Pinelli...

Όπως ήταν φυσικό, η κατάρρευση των καθεστώτων του "υπαρκτού σοσιαλισμού", εκπρέασε τη στρατηγική των ευρωπαϊκών εξουσιών, που, από τη μια στιγμή στην άλλη, ανακάλυψαν ότι είχαν χάσει τη δυνατότητα να παίζουν "σε δυο ταμπλώ", ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην ΕΣΣΔ.

Παράλληλα, η αμερικάνικη κυβέρνηση έχασε το όλο του αντι-κομμουνισμού, που της χρησίμευε τόσο στην κατακνήξη των διεκδικητικών κινήσεων του αμερικάνικου λαού (Ο πρόσφατος εκλογικός καταποντισμός του "υλική" George Bush αποτελεί τρανταχτή απόδειξη αυτού του γεγονότος).

Ο "Πόλεμος του Κόλκου" - "επίσημη κρεμέρα" της επιβολής της Νέας Τάξης Πραγμάτων - έδειξε ότι ο νέος στόχος της στρατηγικής των ΗΠΑ και της ΕΟΚ είναι ο "Τρίτος Κόσμος", που, μετά την κατάρρευση του Ανατολικού Μπλοκ, αναδεικνύεται σε "δευτερό" και, μάλιστα, ενσωματώνοντας ένα μεγάλο τμήμα του πρώην "κομμουνιστικού κόσμου" (το οποίο, εκτός των άλλων, διαθέτει κι ένα τμήμα του πυρηνικού οπλοστασίου της τέως Σοβιετικής Ενωσης).

Η εισαγωγή του όρου "Φόρουμο Ευρώπη" - λίγο πριν τον "Πόλεμο του Κόλκου" - στην καθημερινή ζωή και φρασεολογία των Ευρωπαίων, με το Trevisi, το Schengen και το Maastricht, έδειξε κι αυτή τον ίδιο στόχο και μάλιστα ΑΠΕΤΕΛΕΣΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΚΔΟΧΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ - αυτή τη φορά, Ευρωπαϊκού - ΧΕΡΡΕΝΦΟΛΕΙΣΜΟΥ (Για τους νεώτερους αναγνώστες μας διευκρινίζουμε ότι "Herrenvolk" = "Λαός Κυρίων" ήταν η ονομασία που έδιναν στους Γερμανούς οι οπαδοί του Χίτλερ, θεωρώντας όλους τους άλλους λαούς, "λαούς δούλων").

Αυτός, λοιπόν, ο ΡΑΤΕΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ (που, βέβαια, για την ίδια έχει σαφέστατο οικονομικό υπόβαθρο, σκελετό και όρια) πρέπει να "περάσει" και στους λαούς της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Μοχλός για το "κέρασμα" αυτής της "ιδεολογίας" δεν μπορεί να είναι άλλος από τις ακροδεξιές, ρατσιστικές, φασιστικές και ναζιστικές ομάδες (που, βέβαια, μόλις ξεπεράσουν τα τεθειμένα από την εξουσία όρια, θα πρέπει να "αναχαλίσθούν", αφού θα έχουν κάνει την δουλειά τους).

Τα φαντάσματα, λοιπόν, ξυκνούν... Ο Pino Rauti ξαναφύγει από το Movimento Sociale Italiano, "δυσφωνώντας" με τον γραμματέα Gianfranco Fini (Είναι αξιοσημείωτη η "ανταλλαγή ρόλων" ανάμεσά τους : Ο Rauti ήταν ο "συμβιβαστικός" όσο ήταν ο ίδιος γραμματέας, ενώ ο Fini εμφανιζόταν σαν "ακραϊκής φασίστας και ρατσιστής. Αντίθετα, μετά το 1990, ο Fini γίνεται γραμματέας και "συμβιβαστικός", ενώ ο Rauti μεταβάλλεται και πάλι σε "ορισσκάστη και ανυπόχωρητο". ΜΟΝΟ, ΠΟΥ ΤΩΡΑ, Ο "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΣΜΟΣ", σ' ό,τι τουλάχιστον αφορά τους τριτοκομικούς μετανάστες στην Ευρώπη, ΔΕΝ ΔΙΑΦΕΡΕΙ ΣΕ ΤΙΠΟΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟ ΡΑΤΕΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΟΚΙΚΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ, αφού, όπως λέει ο ίδιος, σε συνέντευξή του στη ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, τεύχος 73, 10 Σεπτεμβρίου 1992 :

*** "...Είναι απαραίτητο και άμεσα αναγκαίο, λοιπόν, για να αποφευχθεί η ρατσιστική σύγκρουση, να επανακαταρτισθούν οι τριτοκοσμικοί μετανάστες και να αναπτυχθούν οικονομικά και τεχνολογικά οι χώρες προέλευσής τους, έτσι ώστε να εξασφαλίζονται οι συνθήκες διαβίωσης των κληθυσμών τους..."

Όσο για το "ανυπόχωρητο" των "ιδεών" του, στην ίδια συνέντευξη, λέει :

*** "...Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να απομακρυνθούμε από τον όρο 'δεξιά' και να περάσουμε σε μία επαναστατική 'αριστερά'". Δεν πρέπει να ξεχνάμε εξ άλλου ότι για πολλά χρόνια ο αντι-κομμουνισμός βασιζόταν και ταυτιζόταν με τον καπιταλισμό..."

Παράλληλα, ο άλλος "σταρ" του ιταλικού φασισμού, ο Stefano delle Chiaie, τον Απρίλη του 1992, κάνει την εκλογική του εμφάνιση, με τον Εθνικό-Λαϊκό Σύνδεσμο (Lega Nazionale-Popolare) και κερδίζει 7.000 σταυρούς στην περιφέρεια της Ρώμης (χωρίς να εκλεγεί). Αντίθετα, εκλέγεται η...εγγονή του Μουσολίνι, η Αλεξάνδρα (!)

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - Α.Τ. 73

"...Ακευθύνω θερμό χαιρετισμό στους συναγωνιστές του ΣΕΣΕΙ με τους οποίους έχουμε διαπραξεί πολλούς κοινούς αγώνες...". Pino Rauti-Ελληνας χιτλερικός. Σεπτ.1992.

Ενν Ελλάδα, ο Κώστας Πλεύρης ξανακάνει την εμφάνισή του, αυτή τη φορά τηλεοπτική, από το TELECITY των γνωστών για την υπαλληλική σχέση τους με την CIA, αδελφών Γ. & Σ. Καρτζαφέρη. Παράλληλα, ο οργανωτής των "σεμιναρίων" της χούντας, οργανώνει... διαλέξεις σε σχολεία της Αττικής για τη "Μακεδονία μας"...

Αν, όμως, ο Κώστας Πλεύρης το... παίζει "έγκυρος και κατεστημένος" κι έχει καταφέρει να γίνει αποδεκτός απ' την επίσημη δεξιά (αφού είναι σαφέστατη η νεοδημοκρατική και κατεστημένη του τοποθέτηση), υπάρχουν πάντα και οι "κακοί" της ιστορίας.

Το ρόλο αυτών των "κακών" έχουν αναλάβει οι νεώτεροι ναζιστές με κύριο εκπρόσωπο το Νίκο Γ.Μιχαλολιάκο του "Λαϊκού Συνδέσμου" που εκδίδει τη "Χρυσή Αυγή". Και, φυσικά, το ρόλο των "ακόμη χειρότερων" τον παίζουν οι ακροδεξιού-χαστικοί-ναζιστές, οι σκνς.

Η εμφάνιση του ίδιου ή παρόμοιου σκηνικού σ' όλες ανεξαιρέτως τις χώρες της Ευρώπης, δείχνει ξεκάθαρα (ακόμη κι αν δεν πάρουμε υπ' όψη μας κάποιες συγκεκριμένες κληροφορίες) ότι η "Μαύρη Ορχήστρα" ξανάρχισε να παίζει το καλό βιολί της...

Αν η χωροδία αποτελείται από ανεγκέφαλους νεαρούς (όπως συνέβαινε και το 1969), τα πρώτα βιολιά και οι σολίστες (όπως & τότε) είναι καλοί και δοκιμασμένοι εγκληματίες. Όσο για τη διεύθυνση της ορχήστρας, αυτή, όπως και τότε, την έχουν αναλάβει οι μυστικές υπηρεσίες της Ε.Ο.Κ., του Ν.Α.Τ.Ο. και των Η.Π.Α. ...

Πιστεύουμε ότι δεν χρειάζεται να κούμε περισσότερα.

Σήμερα, η ιστορία του Giuseppe Pinelli είναι, όχι απλά επίκαιρη, αλλά και ιδιαίτερα διδακτική...

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Stuart Christie, "Stefano delle Chiaie : Portrait of a black terrorist", Anarchy Magazine/Refract Publications, London '84.

Collectif, "L'Europe en chemise brune", Reflex, Paris 1992.

Centro di documentazione Anarchica "Giuseppe Pinelli", Milano.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ

ADRIANO SOFRI, OVIDIO BOMPRESSI, GIORGIO PIETROSTEFANI

22/1/1997 : Ο Adriano Sofri, ο Ovidio Bompresi και ο Giorgio Pietrostefani οδηγούνται στις φυλακές, καταδικασμένοι ως εκτελεστές του δολοφονίου του Αναρχικού Giuseppe Pinelli, του αστυνομικού επιθεωρητή του Μιλάνου, Calabresi. Παλιούς τους συντροφοί στην Lotta Continua, αρχίζουν απεργία πείνας, απατώντας την άμεση απελευθέρωσή τους. Ανάμεσά τους, ο δημοσιογράφος (στην εφημερίδα Il Foglio και στην τηλεοπτική εκπομπή Studio Aperto), Carlo Panella, η Anselma dell' Olio (σύζυγος του εκδότη του Il Foglio και του Panorama, Giuliano Ferrara) και άλλοι.

Κύριος στόχος τους - όπως δηλώνουν οι ίδιοι - να εμποδίσουν την αδικία που διαπράττει η παλική δικαιοσύνη και να πετύχουν την απονομή χάριτος από την παλική βουλή.

Υπάρχουν, βέβαια, κι άλλοι που αρνούνται να καταφύγουν στην «ανθρωπιά» του κράτους και των οργάνων του, προκειμένου να πετύχουν την απελευθέρωση των κρατούμενων συντρόφων. Δυστυχώς, όμως, η φωνή τους (αλλά και η μαχητικότητα τους) πνίγονται από την μεγάλη πλειοψηφία των παλκών αριστεριστών, που έχουν συμβιβαστεί με το κράτος και την εξουσία, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν κάνουν «ό, τι μπορούν»...

Μάρτις 1997 : 11 πρώην μέλη της Lotta Continua υπογράφουν κείμενο, στο οποίο καυρίζονται ότι «...ο επιθεωρητής Calabresi υπήρξε θύμα μιας εκπαιδείας διάδοσης φημών, που τον έκαναν να μισηθεί απ' τον λαό... αυτό οδήγησε στην δολοφονία του...». Ανάμεσα στους υπογράφοντες, φηγογράφουν φαρδείς πλατείς τα ονόματα πρώην «προμοκρατών» : Roberto Briglia, Franca Fossati, Guido Viale... Οι πρώην αριστεριστές αναγκάζονται, πάντως, να πληρώσουν για να δημοσιευθεί το κείμενό τους στην εφημερίδα Il Manifesto.

Στις 20/3/97, στον παλικό τύπο εμφανίζεται και νέο κείμενο, υπογραφόμενο από 11 διαφορετικά πρώην μέλη της Lotta Continua (Luciano Della Mea, Marcello Pantani, Marta Battistoni, Anna Rosa Giuntoli, Vinicki Gini, Tullio Martani, Francesco Procopio, Claudio Pasquinucci, Marzia Sarti, Antonio Abatangelo, Paolo Baschieri), που λένε : «Το Κράτος, με κάποιο από τα όργιά του, μακέλεψε 16 άτομα στην Πιάτσα Φοντάνα του Μιλάνου στις 12 Δεκέμβρη 1969. Δυο ώρες αργότερα, μ' έναν συγχρονισμό και με μιαν αποτελεσματικότητα άνευ προηγουμένου, το Κράτος ανακάλυψε τους ενόχους. Τον Pino Pinelli, που «χρεώθηκε» στον Luigi Calabresi για να τον ανακρίνει και ο οποίος σκοτώθηκε και τον Pietro Valpreda, που έμεινε χρόνια στην φυλακή ως δράστης της σφαγής...», «...Ενέργειες αστόχαστες... που πυροδότησαν τον πόνο, την οργή...». Και το κείμενο καταλήγει να αθώνει τον Calabresi ως «θύμα εκείνων που ήθελαν να προωθήσουν την «στρατηγική της έντασης»...».

Στις 4/4/1997, ο παλικός τύπος αναφέρεται στις δηλώσεις του βουλευτή του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, Asor Rosa. Σε άρθρο του, που δημοσιεύεται στην «κομμουνιστική» Unità, ο σοσιαλδημοκράτης βουλευτής κατηγορεί όσους, με αφορμή την καταδίκη των Sofri, Bompresi και Pietrostefani, «στρέφονται κατά των δικαστών»... (Ιδιαίτερα, στρέφεται εναντίον του βουλευτή των Οικολόγων, Boato).

Στις 20/4/1997, ο δικαστής του εφετείου του Μιλάνου, Piercamillo Davigo, δηλώνει σχετικά με τον ρόλο των Ιταλών δικαστών στην «καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος» : «...Siamo servitori dello Stato, ma in questo Stato purtroppo così sgangherato siamo ancora quanto di meglio c' è...» (...Είμαστε υπηρέτες του Κράτους, μα ωστόσο, σ' αυτό το τόσο ξεχαρβαλωμένο Κράτος, είμαστε κι ό,τι καλύτερο υπάρχει...)

Του απαντάει ο Dario Fo : «Forse Davigo voleva fare una media, non lo so. Ma fra tanti che hanno agito in maniera molto degna ce ne sono altri che si sono comportati indegnamente, basti pensare al processo Calabresi e alla condanna di Sofri, Bompresi e Pietrostefani. O, ancora, all'archiviazione con motivazioni assolutamente ridicole dell'uccisione dell'anarchico Pinelli». (Ίσως, ο Davigo να θέλει να αναφερθεί σε κάποιον μέσο όρο, δεν το ξέρω. Ανάμεσα, όμως, στους τόσους που έδρασαν τόσο άξια, υπάρχουν κάποιοι άλλοι που αντιμετώπιστσαν αναξιοπρεπώς : αρκεί να σκεφτεί κανείς τη δίκη για την υπόθεση Calabresi και την καταδίκη των Sofri, Bompresi και Pietrostefani. Ή, ακόμη, την θέση στο αρχείο, με απολογίες εντελώς γελοίες του φόνου του Αναρχικού Pinelli).

Στις 24/10/1997, ο παλικός τύπος αναφέρεται στα όσα αποκαλύπτει, στο βιβλίο του για τα «Καθάρια Χέρια», που κυκλοφόρησε πρόσφατα, ο δημοσιογράφος (πληρεπισκοπικός της εκπομπής Tele-giornale 1), Giulio Borelli.

Ο «προοδευτικός και παλιός αντικαταστασιακός» πρόεδρος της παλικής δημοκρατίας, Oscar Luigi Scalfaro, έχει υποσχεθεί - κατά το βιβλίο - στην χήρα του εκτελεσμένου δολοφόνου μπάτσου Calabresi : «Όσο θα βρίσκομαι εγώ στο Κιρινάλιο (δηλαδή στην προεδρία της δημοκρατίας), οι δολοφόνοι του συζύγου σας δεν πρόκειται να αφεθούν ελεύθεροι».

Αντίθετα, ο «συντηρητικός και καπιταλιστής» Berlusconi έχει πάρει θέση υπέρ της αποφυλάκισης των Sofri, Bompresi και Pietrostefani (έστω και εν ονόματι της ... «ειρήνευσης»).

Σκόρπια η πληροφόρηση... Λιγοστός κι ο χώρος μας... Τα πολλά λόγια, όμως, δεν λένε τίποτε περισσότερο.

**ΑΝ ΟΙ SOFRI, BOMPRESSI, PIETROSTEFANI ΔΕΝ ΕΚΤΕΛΕΣΑΝ ΤΟΝ CALABRESI,
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ, ΩΣ ΑΘΩΟΙ.**

**ΑΝ ΟΙ SOFRI, BOMPRESSI ΚΑΙ PIETROSTEFANI ΕΚΤΕΛΕΣΑΝ ΤΟΝ CALABRESI,
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΕΠΕΙΔΗ**

ΚΑΛΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΝΕ !

Ο Enrico Bianco πιάστηκε στην Ελλάδα, στις 20 του Νοέμβρη, ύστερα από σήμα της Interpol, ως καταζητούμενος από την παλική δικαιοσύνη.

Ήταν - λέει - μέλος των Brigade Rosse, γνωστότερων εδώ ως Ερυθρών Ταξιαρχικών...

Ήταν - λέει - συμμετοχος στην δολοφονία - λέει - του πρώην πρωθυπουργού της Ιταλίας, Aldo Moro...

Ήταν - λέει - πολύ επικίνδυνος τρομοκράτης...

Ποιός τα λέει ;

Μα, κάποιος απ' τους λαμπρούς εισαγγελείς μας (βγάζει μπόλικους η χώρα και είναι όλοι τους... πάρ' τον ένα και χτύπα τον άλλο) και συγκεκριμένα, αυτός που διάταξε την φυλάκιση του Enrico στον Κορυδαλλό.

Λίγες μέρες αργότερα, βεβαίως, το παραμύθι άλλαξε (ο Enrico - λέει - δεν κατηγορείτο για συμμετοχή στην εκτέλεση του Moro, αλλά για κάποια «ήπιοτητα»). Πέρασαν κάποιες μέρες και, νά και νούριες «διευκρινίσεις» (η «ήπιοτητα» ήταν - λέει - κλοπή όπλων από κάποιο οπλοπωλείο)...

Οι αρχικές κατηγορίες σε βαθμό κακούργηματος, έγιναν σιγά-σιγά πλημμελήματα και ήδη καταλήγουν σε κάποια πιαίσματα (είσοδος στη χώρα με πλαστό διαβατήριο κλπ.)... Ο Enrico, ωστόσο, εξακολουθεί να κρατείται

στην φυλακή, προς δόξαν της Ενωμένης Ευρώπης, της Συνθήκης του Schengen και της Ελληνικής ... Δικαιοσύνης !

Πριν λίγες μέρες, ο Enrico Bianco ζήτησε παλπικό άσυλο στην Ελλάδα.

Το «παλλάκι», λοιπόν, πετιέται τώρα στον υπουργό δικαιοσύνης, στον τύπο που κάποτε είχε παραστεί στην κηδεία των δολοφονημένων απ' το γερμανικό κράτος αγωνιστών της RAF, και που παλιότερα είχε αντισταθεί ένοπλα στους χίπλερμουσοληνικούς, στον Βαγγέλ Γιαννόπουλο, που έφτυσε το παρελθόν του και κατόπιν προεβόλετο (και δυστυχώς πρόμαχος) αρεοπαγών κι εισαγγελέων...

Για να δούμε...

Εκτός, όμως, απ' τον Enrico Bianco, η φιλόξενη χώρα μας ταλαιπωρεί (η σωστή λέξη είναι : **βασανίζει**) κι άλλους - πολλούς άλλους - αλλοδαπούς.

Αυτοί, δυστυχώς, δεν «καταζητούνται από καμιά Interpol», δεν «ανήκαν σε κάποια ένοπλη ομάδα» και δεν «ήλπιζαν κανέναν»...

Δυστυχώς, γιατί η έλλειψη των παραπάνω στοιχείων τους καθιστά ασύμφορους προς εκμετάλλευση εκ μέρους των τηλεοπτικών show και των εντύπων σαλονιών.

Η θέση τους είναι στα κρατητήρια των τμημάτων και (στην καλύτερη περίπτωση) στα πολύ «ψιλά» κάποιων εφημερίδων.

Το έγκλημά τους είναι πως, προσπαθώντας απλά να επιβιώσουν, έρχονται να ζητιανέψουν τις πιο σκληρές κι εξευτελιστικές δουλειές στην **«Κοιτίδα του Πολιτισμού και της Δημοκρατίας»** !

Ακόμη κι οι πιο «ευσυνείδη-

τοι» δικαστάδες κι εισαγγελείς σπάνια ασχολούνται μαζί τους. (Είπε γιατί δεν κατηγορούνται για τίποτε, είπε γιατί δεν έχουν καμιά δυνατότητα να κατηγορηθούν οι ίδιοι τους βασανιστές τους).

ΑΝ Η ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ, ΑΣ ΤΟ ΔΙΑΠΡΑΞΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ !

Με αυτό το σύνθημα, πορεύτηκαν στις **13/12/1997**, περί τα 100 άτομα προς το πολυδύναμο αστυνομικό τμήμα Κερατσινίου, με κάλεσμα των Αναρχικών - Αντιεξουσιαστών της περιοχής.

Η αλληλεγγύη τους εκφραζόταν προς τους 200 και πάνω «αλλοδαπούς», άντρες, γυναίκες, ηλικιωμένους και μικρά παιδιά που είχαν στοιβαχτεί στο καρακώλι, σαν τις σαρδέλες στο κονσερβοκούτι και που - όπως είχαμε αντιγράψει απ' το ΠΟΝΤΙΚΙ, στο τεύχος 144 του Αναρχικού - είχαν καταφύγει στο έσοχα μέσο της απεργίας πείνας, διεκδικώντας μια θέση, αν όχι στον ήλιο, τουλάχιστον σε μια από τις μόνο 3 τουαλέτες του τμήματος (3 τουαλέτες για 200 κρατούμενους αλλοδαπούς + 100 περίπου κρατούμενους ημεδαπούς + 50 περίπου άνδρες και γυναίκες της ΕΛ.ΑΣ., δηλαδή, **ΜΙΑ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ ΑΝΑ 150 ΑΤΟΜΑ**), λίγο νερό και λίγο σαπουνί για να πλυθούν!...

Τα νέα πάντως ήταν «ευχάριστα».

Δυο ολόκληρους μήνες μετά την απεργία πείνας, στις **10 Δεκεμβρίου 1997**, η διοίκηση του τμήματος ανακοίνωσε πως «Οι 200 και πλέον αλλοδαποί δεν κρατούνται πια

στο Πολυδύναμο Αστυνομικό Τμήμα Κερατσινίου».

Φυσικά, η ανακοίνωση δεν έλεγε τίποτε για την τύχη των 200 και πλέον ανθρώπων. Δεν έλεγε αν μεταφέρθηκαν σε κάποιο άλλο - εξ' ίσου ή περισσότερο φιλόξενο - πολυδύναμο ή αν, τελικά, στάλθηκαν πίσω στην κόλαση απ' όπου είχαν έρθει και με ποιές συνθήκες στάλθηκαν.

Η...χαρά των Αναρχικών κι Αντιεξουσιαστών του Κερατσινίου, ήταν τόσο μεγάλη που αποφάσισαν, παρά την αστυνομική ανακοίνωση, να μην ματαιώσουν την από πριν προγραμματισμένη για τις 13 του μήνα συγκέντρωση και πορεία τους.

Τελικά, η συγκέντρωση και η πορεία σημείωσαν καταπληκτική επιτυχία, αφού, στα 100 περίπου άτομα που συμμετείχαν σ' αυτήν, **ΠΡΟΣΤΕΘΗΚΑΝ** (πίσω και γύρω τους) **ΚΑΙ ΔΙΠΛΑΣΙΟΙ ΠΕΡΙΠΟΥ ΜΠΑΤΣΟΙ !**

Με τις γραφικές χακί στολές τους, τις απειλές, τις βρισιές, τις προκλήσεις τους, τα κράνη τους, τα κλομπς, τα περίστροφα, τα αυτόματα και τα τελευταίου τύπου βομβιδοβάλα τους, οι άνδρες των ΔΙΜΕΤ (Διμοιρίες Μέτρων Τάξης) κατάφεραν να δώσουν στην εκδήλωση έναν εντελώς εορταστικό χαρακτήρα, καθώς συνόδευσαν τιμητικά τους πορευόμενους ακόμη και μέχρι τις στάσεις των λεωφορείων, μετά τη λήξη της πορείας.

«Κάποτε (στα μέσα της περασμένης 10ετίας) - θυμήθηκε ένας «παλιός» - όταν στα Προπύλαια διαδήλωναν ΕΞΗ Αναρχικοί ενάντια στην θανατική καταδίκη που είχε επιβληθεί στον Ιάκωβα Κατσούχια Ομορί, «είχαν έρθει να συμπαρασταθούν και 4.000 μπάτσοι»... →→→

ματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγ

→→→ Θα πρέπει, λοιπόν, να ευχαριστήσουμε τους μπάτσους, αφού, μια ζωή, στέκονται πράγματι, αν όχι δίπλα μας, τουλάχιστον απέναντί μας ή τρέχουν ξοπίσω μας, κάνοντάς μας να νοιώθουμε κυριολεκτικά πρωτοπορία του γενικού κινήματος. Και, βέβαια, θα πρέπει κι οι μπάτσοι να μας ευχαριστήσουν κι εμάς, με τη σειρά τους, αφού κάθε τόσο επιβεβαιώνουν πάνω στο πετόι μας τους λόγους της ύπαρξής τους...

ΣΤΙΣ 17-12-1996, ΕΝΟΠΛΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΥΡΑΣ ΑΜΑΡΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΟΥ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΣΤΗ ΛΙΜΑ, ΣΕ ΜΙΑΝ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΟΥΣ ΠΟΥ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΝ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ FUJIMORI.

126 ΜΕΡΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΑΠ' ΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΟΥΒΙΑΝΗΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ». ΑΠ' ΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ, ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΠΑΘΕ ΤΙΠΟΤΕ. ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΠΕΡΟΥΒΙΑΝΙΚΑ ΑΝΗΛΙΑΓΑ ΚΑΤΕΡΓΑ. Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΑΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΗ.

ΟΠΩΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΗ ΚΑΙ Η ΟΡΓΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΟΥ, ΟΠΟΥ - ΒΕΒΑΙΑ - ΔΕΝ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΤΟΥ MOVIMIENTO REVOLUCIONARIO TUPAC AMARU ΚΑΙ ΤΟΥ SENDERO LUMINOSO, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ, «ΑΠΛΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ» ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ...

Κάποιοι, ίσως, αναρωτηθούν «Μα, εσείς, με ποιούς είστε ; Με το MRTA ή με το Sendero ;».

Αν το ερώτημα αφορά τις ιδεολογικές μας προτιμήσεις (αφού η ιδεολογία μας θεωρείται δοσμένη), τότε η απάντηση θα πρέπει να είναι : «Με κανέναν απ' τους δυο».

Αν το ερώτημα αφορά το ποιούς υπερασπιζόμαστε απέναντι στο υποφασιστικό καθεστώς του Fujimori, η απάντηση είναι : «ΟΛΟΥΣ».

ΚΙ ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΠΟΙΟΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΤΗ ΧΑΡΑ ΜΑΣ ΠΟΥ ΟΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΔΕΝ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΠΙΑ ΣΤΟ ΠΟΛΥΔΥΝΑΜΟ. ΤΟΥΣ ΡΩΤΑΜΕ ΣΤΑ ΙΣΙΑ : ΤΙ ΤΟΥΣ ΚΑΝΑΤΕ ;

Μια υπέροχη ζωή

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ...

Τα ξημερώματα του Σαββάτου, 29 Μαρτίου 1997, μια μικρή ακταιωρός που μετέφερε Αλβανούς λαθρομετανάστες, από την Αλβανία στην Ιταλία, συγκρούστηκε με την παλική κορβέτα «Σίμπιλα», 35 μίλια ανοικτά του Μπρίντζι, με αποτέλεσμα τον πνιγμό τουλάχιστον τεσσάρων ανθρώπων. Οι παλικές αρχές ανακοίνωσαν ότι το αλβανικό πλοίο μετέφερε άγνωστο αριθμό επιβατών στο κατάστρωμα και στο εσωτερικό του. Τριάντα τέσσερις άνθρωποι διασώθηκαν, από τους οποίους δύο τραυματισμένοι, ενώ ανασύρθηκαν τέσσερα πτώματα. Την ίδια στιγμή, άλλο και περισσότερο αυξάνονται τα «ατυχήματα» κατά τα οποία Αλβανοί λαθρομετανάστες σκοτώνονται από «εκपुरσο-κροπήσεις» όπλων των κρατικών δικωκτικών αρχών στα ελληνο-αλβανικά σύνορα. Φαίνεται ότι η φύλαξη των ευρωπαϊκών συνόρων από τις «καταστροφικές» ορδές των λαθρομεταναστών που προέρχονται από τα κράτη της ανατολικής Ευρώπης, αλλά και από την Ασία, πρέπει να επιτευχθεί πάση θυσία, και εδώ ο όρος «θυσία» αναφέρεται στην κυριολεξία. Ο «Ξένιος Δίας» έχει πια εγκαταλειφθεί στη λήθη και στην Ελλάδα ο ρατσισμός έχει αρχίσει να παίρνει πραγματικές διαστάσεις. Οι αποστολές στρατιωτικών σωμάτων από γειτονικές στην Αλβανία χώρες, μπορεί να ευαγγελίζονται τη διαφύλαξη της ειρήνης στην περιοχή, δεν ξεγελούν όμως κανέναν. Είναι, φαίνεται, πια αποδεκτό ότι οι Αλβανοί λαθρομετανάστες που βρίσκονται ήδη στην Ελλάδα είναι αρκετοί, για να παίξουν το ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου, αίροντας τις αμαρτίες της κοινωνίας μας και καθετί που θεωρούμε υπεύθυνο για τη

μίσηρη καθημερινή μας πραγματικότητα.

Το κείμενο, το ανηγάψαμε από το τεύχος 6 του Λαμιακού περιοδικού «Χθες Βράδυ» που κυκλοφόρησε πριν λίγες μέρες, με πολλή και πλούσια ύλη : συνεντεύξεις, λογοτεχνία κι ένα αφιέρωμα στον ένα χρόνο από την κατάληψη της ιαπωνικής πρεσβείας στη Λίμα του Περού. Μπορείτε να βρείτε ίσως ακόμη τεύχη στο βιβλιοπωλείο Ελευθέρος Τύπος, Βαλτετσίου & Εμ. Μπενάκη.

Μια έκρηξη που σημειώθηκε στις 24/11/97, στα γραφεία της «Πανεθνικής Δημοκρατικής Ενώσεως», στα Εξάρχεια, έφερε πάλι στο προσκήνιο τις δραστηριότητες (πολύ υποτιμώ) του τέως προέδρου του Αρείου Πάγου, Βασίλη Κόκκινου, ο οποίος είναι (μεταξύ άλλων) και ιδρυτής και πρόεδρος της Π.Δ.Ε. Την ευθύνη της έκρηξης ανέλαβαν με τηλεφώνημα σε εφημερίδα οι Επαναστατικοί Πυρήνες.

**Αν ζούσαμε στην Ιαπωνία, κι αν ή-
ταν ευπατρίδης,
τότε ο εισαγγελέ-
ας που είχε α-
σκήσει την «έφε-
ση υπέρ του νό-
μου» κατά του Γι-
ώργου Μπαλάφα,
θα είχε κάνει
ΧΑΡΑΚΙΡΙ.
ΕΔΩ, ΘΑ ΠΑΡΕΙ
ΠΡΟΑΓΩΓΗ ;**

ΤΟΥΡΚΙΑ : ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ

Σε προηγούμενη σελίδα αυτού του τεύχους, θα διαβάσατε την έκκληση συμπαράστασης που απηύθυναν οι σύντροφοι της Αντιπολεμικής Ένωσης Σμύρνης, για τη διάσωση των 8 φοιτητών που δικάζονταν στο Ανώτατο Εφετείο της Αγκυρας. Στις 17 Δεκέμβρη, μετά την αγόρευση των συνηγόρων υπεράσπισης, ο εισαγγελέας πήρε το λόγο και ΖΗΤΗΣΕ ΝΑ ΕΠΙΒΛΗΘΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥΣ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΠΟΥ ΦΤΑΝΟΥΝ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΤΑ 96 ΧΡΟΝΙΑ. Την ίδια μέρα, χιλιάδες φοιτητές από πολλές πόλεις πήγαν στην Άγκυρα για να συμπαρασταθούν στους δικάζομενους. Η αστυνομία εμπόδισε εκατοντάδες ανθρώπους να μπουν στην πρωτεύουσα. Πολλοί άλλοι, μπλοκαρίστηκαν στους σταθμούς των τρένων και των λεωφορείων. Παρ' όλους, όμως, τους ασφυκτικούς ελέγχους και τα δρακόντεια μέτρα της αστυνομίας, 2.000 - 2.500 άνθρωποι κατάφεραν να συγκεντρωθούν στο κέντρο της Αγκυρας. Όταν οι συγκεντρωμένοι άρχισαν να διαλύονται, μετά τις ομιλίες, η αστυνομία επέθεσε στο πλήθος, χωρίς καμμιάν απολύτως αφορμή. Πολλοί φοιτητές τραυματίστηκαν. Το βράδυ ανακοινώθηκε ότι είχαν συλληφθεί 558 άτομα. Απ' αυτά, τα 23 εξακολουθούν (στις 21/12/97) να κρατούνται στην «Αντι-Τρομοκρατική Υπηρεσία». Αναμένεται ότι οι 23 συλληφθέντες θα οδηγηθούν τις επόμενες μέρες στο δικαστήριο κι εκφράζονται φόβοι πως κάποιοι θα προφυλακιστούν. Η απόφαση του Εφετείου για τους 8, θα εκδοθεί στις 18 Μάρτη 1998.

ΤΟΥΡΚΙΑ : ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ OSMAN MURAT ÜLKE

Η τελευταία συνεδρίαση του Στρατοδικείου του Εskişehir, που δικάζει τον Osi, είχε προγραμματιστεί για τις 18/12/97. Λόγω του επεισοδίου που είχαν προκαλέσει οι στρατιωτικές και αστυνομικές αρχές σε βάρος της δικηγόρου του Osi, Hülya Uçrınar, η Αντιπολεμική Ένωση Σμύρνης προσπάθησε να οργανώσει τη μαζική παρακολούθηση της δίκης κι από άλλους δικηγόρους.

Δυστυχώς, αυτό δεν έγινε δυνατό.

Έτσι, οι σύντροφοι της ISKD αποφάσισαν να ζητήσουν αναβολή.

Η συνήγορος του Osi υπέβαλε γραπτή αίτηση κι η νέα συνεδρίαση ορίστηκε για τις 29 Δεκέμβρη 1997.

ΤΟΥΡΚΙΑ : ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗΚΕ Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΑΥΤΕΝ ÖZTÜRK

Όπως μας πληροφορεί το Κέντρο Πληροφόρησης των Ελευθέρων Λαών από την Κολωνία της Γερμανίας, η αρχισυντάκτρια της αριστερής εφημερίδας Kurtuluş, Αυτεν Öztürk, που είχε κατηγορηθεί για τη δημοσίευση δύο άρθρων, με τίτλο «Πρόταση για ένα Λαϊκό Σύνταγμα».

Η συνήγορος της δημοσιογράφου, Oya Aydin τόνισε στο δικαστήριο πως η εφημερίδα Kurtuluş (Απελευθέρωση) είναι μια εφημερίδα νόμιμη και δεν μπορεί να δικάζεται για τις απόψεις της, σύμφωνα με το νέο νόμο 4304 «περί τύπου». «Δεν είναι δυνατόν», κατέληξε η δικηγόρος. «οι αναγνώστες κι οι αναγνώστριες μιας καθόλα νόμιμης εφημερίδας να θεωρούνται συμμορφές».

Το δικαστήριο την άκουσε.

Ο πρόεδρος δήλωσε «ΑΥΤΟΙ ΔΙΑΦΘΕΙΡΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ. ΑΣ ΤΟΥΣ ΤΙΜΩΡΗΣΟΥΜΕ, ΟΠΩΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ».

Το δικαστήριο αποσύρθηκε σε «διάσκεψη» και σε ελάχιστο χρόνο ξαναμπήκε στην αίθουσα με την απόφαση, προφανώς προ πολλού, παρμένη :

«Η δημοσιογράφος ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΕ ΦΥΛΑΚΙΣΗ 4 ΕΤΩΝ ΚΑΙ 6 ΜΗΝΩΝ, σύμφωνα με το άρθρο 169 του νόμου, επειδή συνέδραμε το Devrimci Halk Kurtuluş Partisi - Cephesi (Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα - Μέτωπο)». Στην ίδια ποινή καταδικάστηκαν και δυο ακόμη συνεργάτες της εφημερίδας (τα ονόματα δεν τα μάθαμε ακόμη !), ενώ τρεις άλλοι, συγκατηγορούμενοι στην ίδια υπόθεση, αθωώθηκαν.

Οι καταδικασθέντες διαμαρτυρήθηκαν φωνάζοντας : ΟΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΛΥΓΙΖΟΥΝ !

Οι συμπαραστάτες των καταδικασμένων απευθύνουν ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. ΝΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΟΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΛΙΚΑ ΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΑΕΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ.

Η.Π.Α. : ΓΕΩΡΓΙΑ + 78 ΧΡΟΝΙΑ + 4.000.000 ΔΟΛ. ΠΡΟΣΤΙΜΟ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΝΟΣ CIA-ΤΖΗ

Η εξωφρενική αυτή ποινή επιβλήθηκε, την 1/11/97, από το κάθε άλλο παρά «Μικτό» - αφού όλα τα μέλη του ήταν WASPs (η λέξη, που αποτελείται από τα αρχικά των λέξεων White Anglo-Saxon Protestant = Λευκός Αγγλο-Σάξονας Προτεστάντης, αποτελεί στις ΗΠΑ το ...υπόδειγμα του «σωστού» Αμερικανού - Ορκωτό Δικαστήριο του Fairfax σ' έναν 33χρονο Πακιστανό, που δεν μιλούσε αγγλικά, είχε δικηγόρους διορισμένους από το δικαστήριο 4 μόλις ώρες πριν την έκδοση της απόφασης, υπέφερε από όγκο στον εγκέφαλο και πάνω απ' όλα ήταν ΜΕΛΑΜΨΟΣ.

Ο Μιρ Αμάλ Κάνσι, πήγε στις ΗΠΑ στις αρχές της δεκαετίας. Σύμφωνα με το κατηγορητήριο, το 1993, κάτω από συνθήκες που το δικαστήριο δεν μπόρεσε να ερευνήσει, σκότωσε με περίστροφο έναν πράκτορα της CIA, τραυμάτισε σοβαρά έναν δεύτερο που υπέκυψε αργότερα στα τραύματα (η δίκη γι' αυτόν θα γίνει αργότερα). Δυο άλλοι πράκτορες τραυματίστηκαν, αλλά επέζησαν.

Η δίκη κράτησε - όπως είπαμε ήδη - 4 ώρες, από τις οποίες η μία ήταν ... δικάλειμμα ! Ο εισαγγελέας, Robert Horan, ζήτησε την ποινή του θανάτου, λέγοντας : «Ο κατηγορούμενος ήρθε στις ΗΠΑ για να φέρει σε πέρας μιαν αποστολή... →→→

→→→ Η αποστολή του περιλάμβανε και το να πυροβολεί αθώους ανθρώπους τη στιγμή που δεν μπορούσαν να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους - δεν είχαν καμιά δυνατότητα να γλυτώσουν - ανθρώπους, που ούτε καν τους ήξερε... Η ενέργειά του ήταν μια δήλωση. Ήταν η επίδοση ενός μηνύματος στις ΗΠΑ και στην CIA... Η επιστροφή του για ν' αποτελεώσε τον ήδη βαρεια τραυματισμένο πράκτορα Darling (όνομα που το βρήκε !) αποτελεί ιδιαίτερα επιβαρυντικό στοιχείο που αποδεικνύει την αυξημένη επικινδυνότητά του... Τα κίνητρά του ήταν πολιτικά...».

Οι μάρτυρες κατηγορίας ήταν όλοι πράκτορες κι αστυνομικοί.

«Ο Κάνσι - που δεν ξέρει αγγλικά - τα είχε ομολογήσει όλα στο FBI.... Αγόρασε το όπλο 3 μέρες πριν τον φόνο... Στο όπλο, που βρέθηκε στο σπίτι του, υπήρχαν τα αποτυπώματά του...»

Ο μοναδικός μάρτυρας, που προσκόμισε η διορισμένη υπεράσπιση, ήταν ένας νευρολόγος που κατέθεσε πως ο όγκος είχε προκαλέσει σοβαρή βλάβη στο μετωπιαίο τμήμα του εγκεφάλου του κατηγορουμένου, βλάβη που του προκαλούσε εκρήξεις οργής και βίας.

Το δικαστήριο, δέχτηκε την άποψη της υπεράσπισης κι έτσι, αντί για θανατική, του επέβαλε την «ανθρωπιστικότερη» ποινή που αναφέραμε.

Μετά τη δίκη, περικαρής ο εισαγγελέας Hogan δήλωσε στους δημοσιογράφους : «Νοιώθω πάντα γοητευμένος όταν 12 ένοργοι κρίνουν μια υπόθεση στο Fairfax. Το κάνουν καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον !».

Σύμφωνα με τα αμερικάνικα ειδησεογραφικά πρακτορεία (Reuter, Associated), ο Κάνσι - που βέβαια, αφού δεν μιλούσε αγγλικά, δεν καταλάβαινε τίποτε - «Άκουσε την καταδικαστική απόφαση με απάθεια. Η μητέρα ενός από τα θύματα, που παρακολουθούσε σε μια γωνιά της αίθουσας, δάκρυσε... Ο αρχηγός της CIA, George J. Tenet δήλωσε πως «ελπίζει, οι συγγενείς, οι φίλοι και οι συνάδελφοι των θυμάτων να παρηγορηθούν με την προσαγωγή του δολοφόνου στη δικαιοσύνη... Οι Αμερικανοί μπορούν να είναι βέβαιοι πως η καταδίωξη όσων εμπλέκονται σε τέτοιες πράξεις θα εξακολουθήσει ν' αποτελεί για το έθνος ύψιστη προτεραιότητα...».

Τα ερωτήματα με τα οποία οι δημοσιογράφοι θα βομβάρδιζαν (ακόμη και πριν τη δίκη) το δικαστήριο, τους Αμερικανούς, τη διεθνή κοινή γνώμη - ΑΝ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΔΕΝ ΉΤΑΝ ΣΚΟΥΡΟΧΡΩΜΟΣ - θα ήταν πάμπολλα :

- Πώς και γιατί οι 4 πράκτορες βρέθηκαν μαζεμένοι στο δρόμο του Κάνσι; Τον παρακολουθούσαν; Προσπαθούσαν να τον συλλάβουν; Τον ανέκριναν;

- Πώς και γιατί ο «δολοφόνος» με τα πολιτικά κίνητρα κράτησε το περίστροφο στο σπίτι του και δεν το ξεφορτώθηκε;

- Σε ποιά πολιτική οργάνωση ανήκε - αν ανήκε; Ποιές ήταν οι διασυνδέσεις του; Ποιά ήταν τα πολιτικά του κίνητρα;

ΠΑΚΙΣΤΑΝ : ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ, ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ TENET

12/11/97, ώρα 8.08' το πρωί. Το αυτοκίνητο της Union Texas (που εδρεύει στο Dallas της ομώνυμης πολιτείας των ΗΠΑ) διασχίζει τη Γέφυρα των Εραστών, στο Καράτσι, μια από τις «καλύτερα φρουρούμενες περιοχές» της πακιστανικής πρωτεύουσας. Μόλις περνάει τη γέφυρα, ένα άλλο αυτοκίνητο του κόβει τον δρόμο. Σύμφωνα με τους αυτόπτες μάρτυρες, απ' το τελευταίο αυτοκίνητο βγαίνουν δυο άντρες, κρατώντας αυτόματα. Πλησιάζουν το αμερικάνικο αυτοκίνητο και γαζώνουν κυριολεκτικά τους επιβάτες του. Οι Αμερικάνοι, στελέχη της Union Texas, Jennings, Ifrahham, Louis και T. Richie, καθώς κι ο Πακιστανός σωφέρ τους, Αβουάρ Μιρζά σκοτώνονται επί τόπου. Οι δράστες μπαίνουν στο αμάξι τους και φεύγουν... Αργότερα, το αυτοκίνητό τους (που ήταν κλεμμένο την προηγούμενη μέρα κι είχε πλαστές πινακίδες) βρίσκεται παρατημένο σε άλλη γειτονιά της πόλης.

Καμιά οργάνωση δεν αναλαμβάνει την ευθύνη. Ποιοί; Γιατί; Κανείς δεν ξέρει τίποτε...

Όλοι, όμως, ψιθυρίζουν κάτι για τον Κάνσι... Κι οι Αμερικάνοι που μένουν στο Πακιστάν νοιώθουν ένα ρίγος στη ραχοκοκκαλιά τους... Ένα ρίγος που δεν λέει να περάσει, ό,τι κι αν τους λέει ο μίστερ Tenet...

ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ : ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΡΗΝΗ ΧΩΡΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

2/2/97 : Το Ανώτατο Δικαστήριο της Ισπανίας καταδικάζει 23 στελέχη της Herri Batasuna σε φυλάκιση 7 ετών τον καθένα, για «συνεργασία με την Euskadi ta Askatasuna - ETA». 3/2/97 : Η απόφαση του δικαστηρίου προκαλεί σάλο. Ακόμη και το Partido Nacional Vasco (φανατικός αντίπαλος της Herri Batasuna) δηλώνει ότι η απόφαση οφείλεται σε «δικαστική αποσύνθεση»... 5/12/97 : Η Ertzaintza (η αστυνομία της «αυτόνομης κυβέρνησης των Βάσκων, δηλαδή των ανδρείκελων της Μαδρίτης) συλλαμβάνει 19 απ' τους καταδικασθέντες στο Bilbo, στο San Sebastián και στη Vitoria. Βάσκοι αγωνιστές συγκρούονται με την αστυνομία. Νεαροί Βάσκοι καίνε ένα λεωφορείο και το αυτοκίνητο ενός «αυτόνομου» μπάτσου. Στο San Sebastián πυροβολείται με κυνηγετικό όπλο και τραυματίζεται ελαφρά ο José Luis Elkoro, σωματοφύλακας της Elena Azpiroz, δημοτικής συμβούλου εκλεγμένης με το Partido Popular, το κόμμα του Ισπανού πρωθυπουργού Aznar. Τα στελέχη της Herri Batasuna που έχουν συλληφθεί οδηγούνται σε διάφορες φυλακές της Ισπανίας. 12/12/97 : Εκτελείται ο δημοτικός σύμβουλος του Irún, José Luis Caso, που έχει εκλεγεί με το Partido Popular. Το Συμβούλιο της Ευρώπης σπεύδει να καταδικάσει την «δολοφονία», χωρίς βέβαια να αναφερθεί στις διώξεις των Βάσκων που σιγά - σιγά παίρνουν τη μορφή γενοκτονίας. 21/12/97 : Ένας δάσκαλος απολύεται επειδή - κατά την αστυνομία - κάνει στα παιδιά «προπαγάνδα υπέρ της ETA».... Αν πάρει κανείς υπ' όψη του και την πρόσφατη επίσκεψη στη Μαδρίτη του Mesut Yilmaz, το πράγμα γίνεται φανερό. Η Ισπανία τουρκοποιείται. Η Χώρα των Βάσκων κουρδοποιείται...

τηλεγραφικά... τηλεγραφικά... τηλεγραφικά...

Οι περιπέτειες του Γιώργου Μπαλάφα, παρά την πανηγυρική του αθώωση την 1/12/97, δεν έχουν τελειώσει ακόμη, αφού εκκρεμεί σε βάρος του η δίκη για την κατοχή της φυτεμένης απ' τους μπάτσους ινδικής κανάβας... Η φετεινή πορεία του Πολυτεχνείου ήταν ίδια με την περσινή... αστυνομευμένη και κνιευμένη... παρ' όλα αυτά, η τιμή των όπλων σώθηκε με κάποια καμμένα κρατικά αυτοκίνητα... Πάλι καλά... Ο Καποδιστριας τελικά πέρασε, όπως θα περάσει - απ' ό,τι φαίνεται και ο προϋπολογισμός... Το θέμα είναι να είναι περαστικά... Ένα πολιτικό ουκρανικό κι ένα ελληνικό πολεμικό αεροπλάνο έπεσαν. Σκοτώθηκαν άνθρωποι. Οποιοδήποτε υπάρχουν ευθύνες. Να αναζητηθούν και να διορθωθούν οι όποιες ελλείψεις... Πάντως, όποιοι πιστεύουν πως θα τις αναζητήσουν και θα τις διορθώσουν οι πολιτικάντηδες (όλων των χρωμάτων), ας κοιμηθούν ήσυχοι. Μπορεί να το δουν στον ύπνο τους... Κι επί τη «ευκαιρία», εκτός απ' τους πολιτικάντηδες που έσπευσαν να επωφεληθούν απ' το διπλό ατύχημα, έσπευσαν και κάποιοι άλλοι... Οι «Εθελοντές Απόστρατοι Καταδρομείς»... Δεν βλάπτει να τους έχουμε στην τσίλια... Δέντρο του «σωλήνα» έσπασε ο δήμαρχος Αθηναίων στο Σύνταγμα... Πάλι καλά που δεν έσπασε κανένα «κλωνισμένο»... Στη Γερμανία - λένε τα ΜΜΕ - έχει ξεσπάσει σκάνδαλο από την αποκάλυψη πως ο φακελλωμένος νεοναζιστής Manfred Roeder συνεργαζόταν με την Bundeswehr (δηλαδή με τον στρατό), από το 1993, προκειμένου να αποσπάσουν από τη Ρωσία την επαρχία του Καλίνινγκραντ, να την εποικίσουν με Γερμανούς και να την προσαρτήσουν!... Οι ένοπλες δυνάμεις της τουρκικής κυβέρνησης ξαναεισβάλλουν στο Ιράκ, κινηγώντας Κούρδους. Κι ο ΟΗΕ επιβάλλει και πάλι στο Ιράκ αναστολή των εξαγωγών πετρελαίου, επειδή ο Σαντάμ αρνείται να του ψάξουν τα σπύρια οι Αμερικάνοι... Ο Πάπας απευθύνει έκκληση για ανθρώπινη μεταχείριση των Αλβανών «λαθρο»μεταναστών στην Ιταλία. Σε ποιόν την απευθύνει; Στην κυβέρνηση της ΑΛΒΑΝΙΑΣ !!! Τά 'παιξε ο παπούλης... Δικαστήριο του Μαϊάμι της Φλωρίδας των ΗΠΑ καταδίκασε (στις 5/12/97) Ισπανό επιχειρηματία, γιατί «παραβίασε το εμπάργκο που έχει επιβληθεί στην Κούβα», σε φυλάκιση 18 μηνών... Ο σύμμαχός «μας» (δηλαδή, του ελληνικού κράτους σύμμαχος) Μεσούτ Γιλμάζ απειλεί να διχοτομήσει την Κύπρο, έτσι και μπει στην Ενωμένη Ευρώπη... Μεταξύ μας, καλύτερα διχοτομημένη, παρά πουλημένη στον Κολ και τον Τσιράκ του... Αν και, τελικά, φοβόμαστε ότι θα τα πάθει και τα δύο... Η αδελφή του δολοφονημένου απ' τις μουσικές υπηρεσίες της χιλιανής χούντας (στις 21/9/1976) Orlando Letelier (ήταν πρεσβευτής του Allende στις ΗΠΑ κι εκεί τον έφαγαν) κατέθεσε μήνυση κατά του πρώην δικτάτορα, μετέπειτα αρχηγού των δημοκρατικών ενόπλων δυνάμεων και νύν απλού απόστρατου Augusto Pinochet... Άραγε, μετά από τόσα - 21 ολόκληρα - χρόνια, να πιστεύει πως η δικαιοσύνη λειτουργεί; Πάρε κοπέλλα μου ένα καλασνίκωφ, αν θες να καθαρίσεις! Αλλοιώς... «Τέρμα στη δράση του ακροδεξιού παρακρατικού Carlos Castaño» αποφάσισε να βάλει η κυβέρνηση της Κολομβίας. Κι έδωσε μεν τις σχετικές οδηγίες στα όργανά της για να τον συλλάβουν, «κατά λάθος», όμως τους μοίρασε τη φωτογραφία κάποιου εντελώς άσχετου φουκαρά!... Η Human Rights Watch καταγγέλλει πως, μόνο στην διάρκεια του 1996, η αστυνομία της Δομινικανής Δημοκρατίας σκότωσε 30 άτομα... Αλήθεια, ποιά ήταν η επίδοση της ΕΛΑΣ;... Δυο γραφεία της Telefonica del Perú (που είναι ιδιοκτησία της ισπανικής Telefonica) ανατίναξαν αντάρτες του Sendero Luminoso, στη Lima στις 5/12/97... Εν τω μεταξύ, τα μουσικά όργανα του Fujimori, σύμφωνα με πληροφορίες, έχουν ενπίσει στο Περού δυο κάποιες «τρομοκράτες», μέλη του Γιαπωνέζικου Κάκινου Στρατού... Σύσκεψη των αρχηγών των υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών των χωρών της Κεντρικής Αμερικής έγινε στις 4/12/97 στο Σαν Σαλβαδόρ, με εντολή της DEA (Drug Enforcement Agency) των ΗΠΑ. Θέμα της σύσκεψης; Μα, τι άλλο; Η εξασφάλιση του μονοπωλίου των ναρκωτικών απ' τους ίδιους... Στην Ελλάδα, πάντως, εν όψει των εορτών, τα πράγματα πηγαίνουν στο ρελαντί... Οι φορτισμαθητικές κινητοποιήσεις αναστέλλονται μέχρι τις 16/1/98, οπότε έχει προγραμματιστεί η επόμενη πορεία. Κάποιες καταλήψεις σχολείων, ωστόσο, θα συνεχιστούν και στις διακοπές...

ΘΑ ΤΑ ΞΑΝΑΠΟΥΜΕ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

● Στις 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ μπήκε παράνομα στην Ελλάδα ο ιρακινός Μω-
χάμετ Μουχτάρ 35 χρόνων. Έζησε 4 εικοσιτετράωρα στη Ροδόπη
μόνος, νηστικός, αβοήθητος. Πέθανε από ΑΣΙΤΙΑ στις Σάπες στις
21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ.

● Στις 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ βρέθηκαν νεκροί στο σπίτι τους στην Εξο-
χή Θεσσαλονίκης μια μάνα 71 χρόνων και ο 47χρονος τυφλός γιος
της. Ζούσαν μ' ένα πενιχρό επίδομα ανεργίας. Εκείνη είχε πεθάνει
πρώτη, είκοσι μέρες ΠΡΙΝ, και ήταν πεσμένη ανάμεσα στα δύο
κρεβάτια του φτωχικού τους σπιτιού. Εκείνος ήταν δέκα μέρες
νεκρός και είχε ξεψυχήσει ακουμπισμένος επάνω της... Ο θάνατος
της μάνας οφειλόταν, είπαν, στο κρύο — η καρδιά της, από την οποία
έπασχε, δεν άντεξε. Ο γιος πέθανε από ΑΣΙΤΙΑ, καθώς δεν ζούσε
η μάνα του να του δώσει λίγο φαί... Το τηλέφωνο του σπιτιού λειτουρ-
γούσε — κανένας όμως δεν τους αναζήτησε 20 ημέρες, όπως κανένας
δεν ήθελε να πολυέχει μαζί τους επαφή. Κι όμως η μάνα είχε άλλα
τρία παιδιά που ζούσαν στη Θεσσαλονίκη, στο Βόλο κ.α. και μια κόρη
που έτσι κι αλλιώς δεν μπορούσε να βοηθήσει: τον περισσότερο καιρό
ζούσε στο δημόσιο ψυχιατρείο...

● Στις 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, σε μια αποθήκη της οδού Μοναστηρίου, βρέ-
θηκε ένας άνδρας 30-40 χρόνων. Φορούσε μια φανέλα κι ένα κοντό
παντελόνι και, όπως είπε ο ιατροδικαστής, ζύγιζε 30 κιλά και δεν
είχε καθόλου λίπος επάνω του. Πέθανε από ΑΣΙΤΙΑ, ενώ γύρω του
όλα έσφυζαν από ζωή. Ποιος ήταν; Άγνωστο(ς) — το πτώμα του παρα-
μένει ακόμη στο νεκροτομείο της Θεσσαλονίκης...

● Στις...

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ